

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร
รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน)
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

มีนาคม ๒๕๖๗

คำนำ

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้จัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ มีวัตถุประสงค์เพื่อให้สอดคล้องและเชื่อมโยงกับแผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรมแผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดยโสธร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อให้เกิดความเหมาะสมกับสภาพแวดล้อมและสถานการณ์ และเพื่อใช้เป็นแนวทางในการจัดทำแผนงานโครงการ/กิจกรรม การวางแผนการดำเนินงานของหน่วยงานในสังกัดกระทรวงอุตสาหกรรม รวมทั้งการให้บริการข้อมูลสำคัญแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน การจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัด ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ในครั้งนี้ ดำเนินการจัดทำเชิงบูรณาการจังหวัดยโสธร ซึ่งประกอบด้วยภาครัฐ องค์กรเอกชน ภาคประชาชนที่เกี่ยวข้อง โดยให้ความสำคัญกับการมีส่วนร่วมของทุกภาคส่วนเพื่อให้ได้ข้อเสนอแนะที่ตอบสนองความต้องการอย่างแท้จริง

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ขอขอบพระคุณผู้มีส่วนร่วมทุกภาคส่วนที่มีส่วนสนับสนุน ให้การจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ประสบผลสำเร็จตามเป้าหมายที่กำหนดไว้ และหวังเป็นอย่างยิ่งว่าจะเป็นประโยชน์สำหรับผู้เกี่ยวข้องทั้งภาครัฐและเอกชนนำไปสู่การผลักดันการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรอย่างเหมาะสมตามนโยบายรัฐบาลไปสู่ประเทศที่มีความ มั่นคง มั่งคั่ง และยั่งยืน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

สารบัญ

	หน้า
ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร	๑
ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ระดับ ตามนโยบายของมตรัฐมนตรี เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐	๓
๒.๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)	๓
๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)	๕
๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ	๕
๒.๒.๒ แผนปฏิรูปประเทศ	๑๕
๒.๒.๓ กรอบแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓	๑๕
๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง	
ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร	๑๗
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ	๑๗
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน)	๑๗
ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด	๑๗
๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ	๓๔
๓.๑.๓ ข้อมูลวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม	
๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี	๔๔
พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๓.๒.๑ วิสัยทัศน์	๔๔
๓.๒.๒ พันธกิจ	๔๔
๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ	๔๕
ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก	
๔.๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : ๑ โครงการ)	๔๘
๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ.	๕๓
และแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี	
พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗	
๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	๕๔
ของ สอจ. ตามแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร	
๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖	๖๖
ของ สอจ. ตามแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร	
ประจำปีงบประมาณพ.ศ. ๒๕๖๖	

แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน)

ส่วนที่ ๑ บทสรุปผู้บริหาร

แผนปฏิบัติการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร จัดทำขึ้นเพื่อเป็นแนวทางในการพัฒนาอุตสาหกรรมและการดำเนินงานของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รวมทั้งการให้บริการข้อมูลสำคัญแก่ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน หน่วยงานภาครัฐและภาคเอกชน โดยมีกรอบแนวคิดที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาจังหวัดยโสธรและภาคอุตสาหกรรมทั้งนโยบายระดับประเทศ ได้แก่ แผนยุทธศาสตร์ชาติ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๑ - ๒๕๘๐) แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม แผนพัฒนาจังหวัดยโสธร (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) และแผนปฏิบัติราชการประจำปีของจังหวัดยโสธร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ แผนปฏิรูปประเทศ แผนความมั่นคง นโยบายระดับกระทรวง และแผนพัฒนาจังหวัดและกลุ่มจังหวัด แผนปฏิบัติการด้านต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม เพื่อก่อให้เกิดการเชื่อมโยงในทิศทางเดียวกันอย่างเป็นรูปธรรมและสอดคล้องกับบริบทที่เปลี่ยนแปลงไปมากขึ้น มุ่งไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนที่แท้จริง ประกอบกับการวิเคราะห์ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร (SWOT Analysis & TOWs Matrix) ได้แก่ การวิเคราะห์ปัจจัยภายใน (Internal Factors) จุดแข็งและจุดอ่อนขององค์กร การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) โอกาสและอุปสรรคในมิติต่าง ๆ ที่มีผลต่อการพัฒนาอุตสาหกรรม จากการวิเคราะห์ดังกล่าว นำไปสู่การกำหนดวิสัยทัศน์ พันธกิจ เป้าหมาย ตัวชี้วัด และแนวทางการพัฒนาในแผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร เพื่อผลักดันให้ภาคการอุตสาหกรรมมีความสมดุล มั่นคง และยั่งยืน อีกทั้ง การส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของประเทศ โดยการนำวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีสารสนเทศ และนวัตกรรม มาประยุกต์ใช้ ก่อให้เกิดการเพิ่มผลิตภาพ มูลค่าและมาตรฐาน รวมถึงพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการให้มีความเข้มแข็งและแข่งขันได้ในเวทีโลกโดยการพัฒนาปัจจัยสนับสนุนทั้งในด้านกฎหมายและกฎระเบียบ การอำนวยความสะดวกในการประกอบกิจการการรวมกลุ่มคลัสเตอร์ และการบูรณาการนโยบาย/แผนงานกับภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง จะเอื้อให้เกิดการลงทุนและลดอุปสรรคในธุรกิจอุตสาหกรรม นอกจากนี้การส่งเสริมสถานประกอบการที่เป็นมิตรต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม จะอาศัยการกำกับดูแลอย่างทั่วถึงการถ่ายทอดองค์ความรู้และการสร้างเครือข่ายการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนเป็นกลไกในการขับเคลื่อนอย่างใดก็ตาม ปัจจัยสำคัญในการพัฒนาที่ขาดไม่ได้ คือ การพัฒนาองค์กรและบุคลากรของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลงและเพิ่มประสิทธิภาพในการให้บริการอย่างต่อเนื่องโดยมีขอบเขต ดังนี้

วิสัยทัศน์ : "เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน"

พันธกิจ

- ๑) สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ
- ๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร
- ๓) กำหนดแผนงาน กิจกรรม โครงการ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่
- ๔) สนับสนุนข้อมูลด้านอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการลงทุน และการประกอบการ
- ๕) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๖) บูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

แผนปฏิบัติการ

ประเด็นการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)

เพื่อพัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตรที่สอดคล้องกับศักยภาพพื้นฐานของจังหวัดและอุตสาหกรรมเกษตรที่เป็นประโยชน์ต่อการพัฒนาเศรษฐกิจในอนาคต ส่งเสริมการใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรเพื่อแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกร รวมทั้งสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย และยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

ประเด็นการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิตสินค้าเกษตรที่ได้คุณภาพมาตรฐาน สร้างความตระหนักรู้ของผู้ผลิตและผู้บริโภคถึงความสำคัญด้านคุณภาพที่เหมาะสมกับผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นที่เชื่อถือ เป็นที่ยอมรับและสร้างความมั่นใจให้กับผู้บริโภคในการเลือกซื้อผลิตภัณฑ์ โดยมุ่งเน้นให้เกิดการพัฒนาอย่างยั่งยืน เพื่อยกระดับคุณภาพของผลิตภัณฑ์ชุมชนให้เป็นไปตามมาตรฐานที่กำหนดและสอดคล้องกับนโยบาย OTOP

ประเด็นการพัฒนาที่ ๓ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

เพื่อกำกับดูแลสถานประกอบการให้ดำเนินการตามกฎหมายและส่งเสริมให้อุตสาหกรรมเป็นมิตรกับสังคมและสิ่งแวดล้อมโดยให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่ โดยมีการประมาณการวงเงินงบประมาณ จำนวน ๒.๗๘ ล้านบาท

ประเด็นการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิตสินค้าเกษตร

ส่งเสริมและสนับสนุนการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาใช้ในการภาคอุตสาหกรรมให้เกษตรกร สถาบันเกษตรกรและผู้ประกอบการ ในกระบวนการผลิตและการแปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่

ส่วนที่ ๒ ความสอดคล้องกับแผน ๓ ระดับตามนโยบายของมติคณะรัฐมนตรี

เมื่อวันที่ ๔ ธันวาคม ๒๕๖๐

๒. ๑ ยุทธศาสตร์ชาติ (แผนระดับที่ ๑)

๑) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน

(๑) เป้าหมาย

- ๑.๑ ประเทศไทยเป็นประเทศที่พัฒนาแล้ว เศรษฐกิจเติบโตอย่างมีเสถียรภาพและยั่งยืน
- ๑.๒ ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

- ๒.๑ การเกษตรสร้างมูลค่า
- ๒.๒ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต
- ๒.๓ สร้างความหลากหลายด้านการท่องเที่ยว
- ๒.๔ โครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก
- ๒.๕ พัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรม มีอำนาจหน้าที่เกี่ยวกับการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรม การส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และผู้ให้บริการธุรกิจอุตสาหกรรม ให้มีสมรรถนะและขีดความสามารถในการประกอบการที่เป็นเลิศและมีความยั่งยืนสู่สากล โดยมีแนวทางการพัฒนาที่ให้ความสำคัญกับการพัฒนากลไกขับเคลื่อนเศรษฐกิจเพื่ออนาคตที่สามารถสร้างมูลค่าเพิ่มได้ทั้งในภาคเกษตรอุตสาหกรรม ท่องเที่ยว การขับเคลื่อนด้วยอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต รวมทั้งการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ให้มีบทบาทต่อเศรษฐกิจเพิ่มขึ้น ตลอดจนโครงสร้างพื้นฐานด้านคุณภาพของประเทศที่จะส่งผลต่อการขยายตัวผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม และผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมเป็นส่วนหนึ่งในการผลักดันให้ประเทศไทยมีขีดความสามารถในการแข่งขันสูงขึ้น และเชื่อมโยงกับการขยายช่องทางการตลาดและการบริหารจัดการ โลจิสติกส์และห่วงโซ่อุปทานได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

๓.๑ ด้านการเกษตรสร้างมูลค่า โดยการยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับอุตสาหกรรมเกษตรและเกษตรแปรรูปตลอดทั้งห่วงโซ่อุปทาน (Value Chain) ขับเคลื่อนด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ยกระดับมาตรฐานการผลิต ผลิตภัณฑ์ บรรจุภัณฑ์ ให้มีมูลค่าเพิ่มและผลิตภาพที่สูงขึ้น พร้อมทดสอบความต้องการตลาด ต่อยอดงานวิจัยสู่เชิงพาณิชย์ และกระตุ้นให้เกิดการวิจัยและพัฒนาผลิตภัณฑ์รูปแบบใหม่ ๆ รวมทั้งการพัฒนาอุตสาหกรรมเกษตรแปรรูปสู่ออร์แกนิก ให้เกิดผลิตภัณฑ์ใหม่ ๆ ที่มีมูลค่าเพิ่มสูงขึ้น เช่น การสร้างมูลค่าเพิ่มจากสมุนไพรมาใช้ในการแพทย์ เป็นต้น

๓.๒ ด้านอุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต โดยดำเนินการตามนโยบายประเทศไทย ๔.๐ ที่มีเป้าหมายเพื่อเพิ่มศักยภาพและเน้นสร้างความเข้มแข็งจากภายใน ลดความเหลื่อมล้ำ นำประเทศหลุดพ้นจากกับดักประเทศรายได้ปานกลาง ด้วยการพัฒนาอุตสาหกรรมโดยใช้วิทยาศาสตร์และนวัตกรรมอย่างชัดเจน รวมถึงนโยบาย ๑๐ อุตสาหกรรมที่มีศักยภาพที่จะเป็นปัจจัยขับเคลื่อนเศรษฐกิจ (New Growth Engine) ของประเทศ และสามารถเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันจากที่เป็นอยู่ให้สูงขึ้นต่อไป ได้แก่ การส่งเสริมสถานประกอบการให้มีการนำระบบอัตโนมัติหรือหุ่นยนต์

มาใช้ในสถานประกอบการ การพัฒนาเทคโนโลยีและนวัตกรรมอาหารแห่งอนาคต อุตสาหกรรมยานยนต์ และเครื่องมือแพทย์ รวมทั้งการส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมดังกล่าว

๓.๓ ด้านการสร้างหลากหลายด้านการท่องเที่ยว โดยส่งเสริมการท่องเที่ยวผ่านการสร้างและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยภูมิปัญญาท้องถิ่น การออกแบบด้วยความคิดสร้างสรรค์และนวัตกรรมให้มีมูลค่าเพิ่มและเป็นที่ต้องการของนักท่องเที่ยว ส่งเสริมการรวมกลุ่มและเชื่อมโยงอุตสาหกรรมท่องเที่ยว รวมทั้งการสร้างผู้ประกอบการใหม่และพัฒนาผู้ประกอบการอุตสาหกรรมท่องเที่ยวเชิงสุขภาพและสปาตลอดห่วงโซ่อุปทาน และเชื่อมโยงเครือข่ายธุรกิจการลงทุนสร้างโอกาสการค้า การลงทุนในตลาดสากล

๓.๔ ด้านโครงสร้างพื้นฐาน เชื่อมไทย เชื่อมโลก โดยพัฒนาศักยภาพและองค์ความรู้ การใช้ประโยชน์จากเขตเศรษฐกิจพิเศษให้กับ SMEs ในพื้นที่เป้าหมาย สร้างเครือข่ายความร่วมมือระหว่างประเทศให้เกิดการค้าและการลงทุนร่วมกัน รวมทั้งส่งเสริมการสร้างคลัสเตอร์อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วนยานยนต์ภาคตะวันออก เชื่อมโยงการพัฒนาระเบียงเศรษฐกิจพิเศษภาคตะวันออก (Eastern Economic Corridor Development: EEC) เพื่อต่อยอด SMEs ให้เข้มแข็ง โดยมุ่งพัฒนาศักยภาพและการรวมกลุ่มอุตสาหกรรมควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมของประเทศ

๓.๕ ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจบนพื้นฐานผู้ประกอบการยุคใหม่ โดยส่งเสริมผู้ประกอบการครบวงจรตั้งแต่การเสริมสร้างความรู้และทักษะในการดำเนินธุรกิจให้แก่ผู้ประกอบการใหม่ การบ่มเพาะโดยผ่านศูนย์บ่มเพาะในสถาบันการศึกษาต่าง ๆ การเสริมสร้างความเข้มแข็งและผลิตภาพให้กับ SME โดยการพัฒนาศักยภาพและการให้คำปรึกษาแนะนำในด้านการพัฒนามาตรฐานต่าง ๆ การนำเทคโนโลยี นวัตกรรม และ Digital หรือ IT มาใช้ในการบริหารจัดการที่ทันสมัย การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตและคุณภาพสินค้าเพิ่มช่องทางการค้าเพิ่มมูลค่าให้กับสินค้าและบริการ และพัฒนาไปสู่การเป็นผู้ประกอบการ SMEs แบบอัจฉริยะ (Smart SMEs) ควบคู่กับการพัฒนาปัจจัยแวดล้อมที่เอื้อต่อการประกอบธุรกิจ โดยการให้ความช่วยเหลือ SMEs และวิสาหกิจชุมชนผ่านศูนย์ปฏิบัติการอุตสาหกรรม ๔.๐ และการให้บริการปรึกษาแนะนำผ่านศูนย์สนับสนุนและช่วยเหลือ SMEs

๒) ยุทธศาสตร์ชาติ ด้านการสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

(๑) เป้าหมาย

๑.๑ อนุรักษ์และรักษาทรัพยากรธรรมชาติ สิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม ให้คนรุ่นต่อไปได้ใช้อย่างยั่งยืน มีสมดุล

๑.๒ พื้นฟูและสร้างฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมใหม่ เพื่อลดผลกระทบทางลบจากการพัฒนาสังคมเศรษฐกิจของประเทศ

๑.๓ ใช้ประโยชน์และสร้างการเติบโตบนฐานทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมให้สมดุลภายในขีดความสามารถของระบบนิเวศ

๑.๔ ยกระดับกระบวนการตัดสินใจกำหนดอนาคตประเทศด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม และวัฒนธรรม บนหลักของการมีส่วนร่วม และธรรมาภิบาล

(๒) ประเด็นยุทธศาสตร์

๒.๑ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

๒.๒ สร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

๒.๓ พัฒนาพื้นที่เมือง ชนบท เกษตรกรรม และอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ มุ่งเน้นความเป็นเมืองที่เติบโต

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) การบรรลุเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ

กระทรวงอุตสาหกรรม มีนโยบายที่มุ่งเน้นการสนับสนุนการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ และการจัดการขยะและมลพิษอย่างยั่งยืนด้วยการส่งเสริมและพัฒนาวัตถุดิบทดแทนที่ได้จากการรีไซเคิลขยะหรือของเสียทั้งจากครัวเรือนและจากอุตสาหกรรม (Secondary Raw Materials) เพื่อลดการเกิดขยะและลดปัญหามลพิษต่อสิ่งแวดล้อมและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมและพัฒนาภาคอุตสาหกรรมด้วย BCG Model ส่งเสริมการพัฒนาเมืองอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ พัฒนาพื้นที่อุตสาหกรรมเป้าหมาย ลดการปลดปล่อยมลพิษ และผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม นอกจากนี้ กระทรวงอุตสาหกรรมยังมุ่งเน้นการพัฒนาการประกอบกิจการเหมืองแร่ให้มีมาตรฐานในระดับสูงมีความปลอดภัยและรักษาคุณภาพสิ่งแวดล้อม ลดผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสนับสนุนผู้ประกอบการให้มีมาตรฐานด้านความรับผิดชอบต่อสังคม (CSR - DPIM) และอุตสาหกรรมสีเขียว

๒.๒ แผนระดับที่ ๒ (เฉพาะที่เกี่ยวข้อง)

๒.๒.๑ แผนแม่บทภายใต้ยุทธศาสตร์ชาติ

(๑) ประเด็นที่ ๓ การเกษตร

(๑.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย ๑ : ผลผลิตภัณฑมวลรวมในประเทศในสาขาเกษตรเพิ่มขึ้น

เป้าหมาย ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภัณฑมวลรวม ในประเทศสาขาเกษตรขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓.๐

๒) อัตราผลผลิตภาพการผลิตของภาคเกษตรเพิ่มขึ้นเฉลี่ย ร้อยละ ๑.๐

(๑.๒) แผนย่อยเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนาผลผลิตภัณฑเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ด้วยการประยุกต์ใช้ภูมิปัญญา นวัตกรรมและเทคโนโลยีการพัฒนาระบบการผลิตและบรรจุภัณฑ์ เพื่อให้มีสินค้าอัตลักษณ์พื้นถิ่นออกสู่ตลาด สม่่าเสมอจนถึงสินค้าเกษตรนอกฤดูกาล ตลอดจนส่งเสริมการพัฒนาคุณภาพมาตรฐานที่ตอบสนองต่อความต้องการของผู้บริโภคที่หลากหลาย

๒) ส่งเสริมการพัฒนาและยกระดับความสามารถของเกษตรกรและชุมชนในการพัฒนา สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น เพื่อสร้างรายได้ให้กับเกษตรกร และผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนท้องถิ่นอย่างยั่งยืน

๓) สร้างอัตลักษณ์หรือนำเสนอเรื่องราวเกี่ยวกับแหล่งกำเนิดให้กับสินค้า รวมทั้งการสร้าง ความแตกต่างและโดดเด่นของสินค้าในแต่ละท้องถิ่น และสร้างตราสินค้าของเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่น ตลอดจนใช้ ประโยชน์จากเอกลักษณ์แต่ละพื้นที่ในการเชื่อมโยงไปสู่ภาคการผลิตอื่น เช่น การท่องเที่ยวและบริการ และส่งเสริม การบริโภคสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นในระดับประเทศ และเพื่อการส่งออกไปยังตลาดโลก

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) สินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรอัตลักษณ์พื้นถิ่นขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๔

(๑.๓) แผนย่อยเกษตรปลอดภัย

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนเกษตรกร ชุมชน ท้องถิ่น รวมถึงผู้ประกอบการให้สามารถผลิต สินค้าเกษตรและอาหารที่มีคุณภาพมาตรฐาน ทั้งมาตรฐานที่เป็นขั้นพื้นฐานตามหลักการปฏิบัติที่ดีทางการเกษตร และ พัฒนาต่อยอดไปจนถึงมาตรฐานขั้นสูง เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น ตลอดจนส่งเสริมการวิจัยพัฒนาสินค้า พร้อมทั้งดูแลการผลิตอาหารภายใต้มาตรฐานความปลอดภัย และการคุ้มครองผู้บริโภคและการค้าระดับสากล

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรปลอดภัยมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรปลอดภัยขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๓

(๑.๔) แผนย่อยเกษตรชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและสนับสนุนการผลิต การแปรรูป และการพัฒนาสินค้าเกษตรและผลิตภัณฑ์จากฐานเกษตรกรรม และฐานทรัพยากรชีวภาพ มีการยกระดับให้เกษตรกรเป็นผู้ประกอบการวิสาหกิจการเกษตรขนาดกลางและเล็กบนฐานทรัพยากรชีวภาพ ตลอดจนมีการใช้ฐานจากการทำเกษตรกรรมยั่งยืนซึ่งเป็นระบบการผลิตที่คำนึงถึงระบบนิเวศ สภาพแวดล้อม และความหลากหลายทางชีวภาพเพื่อใช้ประโยชน์และต่อยอดไปสู่สินค้าเกษตรชีวภาพ ตลอดจนสนับสนุนให้มีการนำวัตถุดิบเหลือทิ้งทางการเกษตรมาใช้ในการอุตสาหกรรมและพลังงานที่เกี่ยวข้องกับชีวภาพได้อย่างมีประสิทธิภาพ

๒) ส่งเสริมการปลูกพืชสมุนไพรให้เป็นพืชเศรษฐกิจตามความเหมาะสมของสภาพแวดล้อมในแต่ละพื้นที่ มุ่งแปรรูปเพื่อป้อนในตลาดอุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์เสริมอาหาร สินค้าประเภทโภชนาเภสัช ผลิตภัณฑ์ประเภทเวชสำอาง และผลิตภัณฑ์กลุ่มเครื่องสำอาง รวมถึงการสร้างมูลค่าเพิ่มจากผลิตภัณฑ์สมุนไพรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรชีวภาพมีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรชีวภาพขยายตัวเฉลี่ย ร้อยละ ๕

(๑.๕) แผนย่อยเกษตรแปรรูป

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการพัฒนาและใช้วัตถุดิบและผลิตผลทางการเกษตรที่เชื่อมโยงไปสู่กระบวนการแปรรูปในอุตสาหกรรมต่อเนื่องที่เกี่ยวข้อง เพื่อใช้เป็นวัตถุดิบในการแปรรูปเป็นผลิตภัณฑ์ใหม่ที่มีมูลค่าสูง โดยการนำเทคโนโลยีและนวัตกรรมมาประยุกต์ใช้ในกระบวนการผลิตตลอดห่วงโซ่อุปทานให้แก่เกษตรกรและสถาบันเกษตรกรเพื่อเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) ส่งเสริมการแปรรูป โดยประยุกต์ใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรม รวมถึงองค์ความรู้และภูมิปัญญาที่ทันสมัย มีประสิทธิภาพในการแปรรูป สร้างความแตกต่าง และเพิ่มมูลค่าในผลิตภัณฑ์และสินค้าเกษตร รวมทั้งการผลักดันเทคโนโลยีและนวัตกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรขั้นสูงที่มีคุณค่าเฉพาะ และผลิตภัณฑ์คุณภาพสูงที่สอดคล้องกับความต้องการของตลาดไปสู่การผลิตเชิงพาณิชย์

๓) สนับสนุนการนำเทคโนโลยี นวัตกรรมสมัยใหม่มาใช้ในการกระบวนการผลิตหลังการเก็บเกี่ยวและการแปรรูป อาทิ บรรจุภัณฑ์อัจฉริยะควบคุมคุณภาพและความปลอดภัย ติดตามผลิตภัณฑ์ระหว่างขนส่งและยืดอายุของอาหารและสินค้าเกษตรในบรรจุภัณฑ์ เพื่อเพิ่มมูลค่าให้แก่สินค้า

๔) ส่งเสริมการสร้างตราสินค้า และขยายช่องทางการตลาดด้วยระบบเทคโนโลยีสารสนเทศรวมทั้งให้ความสำคัญกับการสร้างเครื่องหมายทางการค้า และการปกป้องสิทธิในทรัพย์สินทางปัญญา

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) สินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการขยายตัวของมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและผลิตภัณฑ์ขยายตัวเฉลี่ยร้อยละ ๕

(๒) ประเด็นที่ ๔ อุตสาหกรรมและบริการแห่งอนาคต

(๒.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมายที่ ๑ : การขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรมและบริการ

เป้าหมายที่ ๒ : ผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของผลิตภัณฑ์มวลรวมในประเทศในสาขาอุตสาหกรรม ร้อยละ ๔.๘

๒) อัตราการขยายตัวของผลผลิตภาพการผลิตของภาคอุตสาหกรรม ร้อยละ ๒.๔

(๒.๒) แผนย่อยอุตสาหกรรมชีวภาพ

แนวทางการพัฒนา

๑) สนับสนุนการสร้างมูลค่าเพิ่มจากวัตถุดิบชีวภาพที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และเศรษฐกิจฐานชีวภาพ เช่น ชีวเคมีภัณฑ์ วัสดุชีวภาพ ชีวเภสัชภัณฑ์ เวชสำอาง นวัตกรรมอาหารชีวภาพ สารสกัดสมุนไพร เชื้อเพลิงชีวภาพ และพลังงานชีวภาพ เป็นต้น และสร้างเศรษฐกิจฐานชีวภาพอุบัติใหม่ทั้งระบบอย่างครบวงจร

๒) พัฒนาอุตสาหกรรมชีวภาพอย่างบูรณาการตลอดทั้งห่วงโซ่มูลค่าและเชื่อมโยงกับอุตสาหกรรมเกษตรชีวภาพ อุตสาหกรรมการแปรรูปอาหาร และอุตสาหกรรมแปรรูปชีวมวล เทคโนโลยีชีวภาพด้านการแพทย์และสุขภาพ รวมถึงอุตสาหกรรมและบริการที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนพัฒนาคลัสเตอร์อุตสาหกรรมชีวภาพในพื้นที่ที่เหมาะสม

๓) สร้างและพัฒนาผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีที่เกี่ยวข้องกับเศรษฐกิจชีวภาพ โดยการพัฒนากำลังคนเชี่ยวชาญให้มีปริมาณเพียงพอต่อการขับเคลื่อนการพัฒนาเศรษฐกิจชีวภาพทั้งในปัจจุบันและอนาคต สร้างความเข้มแข็งและสร้างรายได้จากความหลากหลายทางชีวภาพของวิสาหกิจชุมชนและชุมชนท้องถิ่น และเสริมสร้างการมีส่วนร่วมของชุมชนในการเฝ้าระวังและดูแลรักษาสิ่งแวดล้อม รวมทั้งส่งเสริมผู้ประกอบการด้านเทคโนโลยีขั้นสูงที่เกี่ยวข้อง ตลอดจนสนับสนุนการลงทุนวิจัยและพัฒนา เพื่อสนับสนุนการขยายธุรกิจของวิสาหกิจเริ่มต้นในอุตสาหกรรมชีวภาพ

๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในและต่างประเทศ พัฒนาตลาดภายในประเทศ โดยให้ความสำคัญกับการสร้างความตระหนักรู้ในประโยชน์จากผลิตภัณฑ์และเทคโนโลยีชีวภาพ รวมถึงพัฒนามาตรการและสร้างแรงจูงใจเพื่อส่งเสริมการใช้ผลิตภัณฑ์และบริการจากเศรษฐกิจฐานชีวภาพ และใช้กลไกการจัดซื้อจัดจ้างภาครัฐให้เกิดประโยชน์ ตลอดจนพัฒนาและส่งเสริมการค้าระหว่างประเทศและธุรกิจบริการที่มีศักยภาพ

๕) มีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ของระบบนิเวศที่เป็นมาตรฐาน โดยนำเครื่องมือทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังมาใช้ที่เหมาะสม เพื่อให้เกิดความรับผิดชอบ โดยผู้ใช้ประโยชน์หรือต่อผู้ทำความเสียหายต่อทรัพยากร และส่งเสริมการใช้ประโยชน์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม ด้วยการพัฒนาวิธีการทางเศรษฐศาสตร์และเครื่องมือทางการคลังในการประเมินความเสียหายต่อสิ่งแวดล้อม/ระบบนิเวศ และพัฒนาวิธีการประเมินมูลค่าทางเศรษฐศาสตร์ที่เป็นมาตรฐานและจำเพาะสำหรับแต่ละระบบนิเวศ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) อุตสาหกรรมชีวภาพมีการขยายตัวเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมชีวภาพเฉลี่ยต่อปี ร้อยละ ๑๐

(๒.๓) แผนย่อยอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

แนวทางการพัฒนา

๑) ยกระดับความสามารถของผู้ผลิต ผู้พัฒนา และผู้ออกแบบและสร้างระบบของไทย ให้มีความสามารถในการแข่งขันในด้านต่าง ๆ มากขึ้น เช่น การสร้างและบริหารห่วงโซ่มูลค่าระดับโลก การจัดหาวัตถุดิบชิ้นส่วน และอุปกรณ์อย่างเพียงพอ การบริหารจัดการองค์กร การตลาด และการเข้าถึงแหล่งเงินทุน เป็นต้น ให้สามารถสร้างและพัฒนานวัตกรรมทางอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงการสร้างโมเดลในการทำธุรกิจใหม่ในอนาคต

๒) ผลิตและพัฒนาบุคลากรทั้งทางด้านผู้ใช้ ผู้ผลิต และผู้ให้บริการ ในภาคส่วนต่าง ๆ ให้มีทักษะและความเชี่ยวชาญในด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์ และส่งเสริมการนำบุคลากรต่างสาขาที่มีทักษะและความรู้ความสามารถเข้ามาทำงานเพื่อรองรับการเติบโตของอุตสาหกรรม ตลอดจนกำหนดมาตรการช่วยเหลือผู้ที่ได้รับผลกระทบจากการใช้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ให้เรียนรู้ทักษะใหม่ และปรับตัวเข้ากับการเปลี่ยนแปลงของเทคโนโลยีได้

๓) สร้างความตระหนักรู้และสนับสนุนการลงทุนด้านเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ ซึ่งครอบคลุมถึงระบบอัตโนมัติและหุ่นยนต์ อิเล็กทรอนิกส์อัจฉริยะ อินเทอร์เน็ตในทุกสิ่ง และเทคโนโลยีใหม่ ๆ ในอนาคต ตามระดับความพร้อมของผู้ประกอบการทั้งด้านเกษตร อุตสาหกรรม และบริการ เพื่อเป็นการยกระดับความสามารถในการแข่งขันของผู้ประกอบการ และเป็นการสร้างตลาดของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

๔) สร้างโอกาสและขยายช่องทางการตลาดทั้งในประเทศและต่างประเทศ ยกระดับให้เทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และ ปัญญาประดิษฐ์เป็นส่วนหนึ่งของชีวิตประจำวันในสังคม รวมทั้งส่งเสริมการสร้างตลาดภายในประเทศผ่านการสนับสนุนของภาครัฐ

๕) ส่งเสริมให้มีการลงทุนในอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ทั้งในประเทศและจากต่างประเทศ และสนับสนุนการสร้างคลัสเตอร์ของอุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ รวมถึงสนับสนุนให้มีกลไกเพื่อผลักดันการขับเคลื่อนอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูลและปัญญาประดิษฐ์ ทั้งระบบแบบครบวงจร

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) อุตสาหกรรมและบริการเทคโนโลยีดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์ มีการขยายตัวเพิ่มขึ้น การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) อัตราการขยายตัวของอุตสาหกรรมและบริการดิจิทัล ข้อมูล และปัญญาประดิษฐ์

(๓) ประเด็นที่ ๑๖ เศรษฐกิจฐานราก

(๓.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย: รายได้ของประชากรกลุ่มรายได้น้อยเพิ่มขึ้นอย่างกระจายและต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: ดัชนีการพัฒนาย่างทั่วถึง ๔.๔๐ คะแนน

(๓.๒) แผนย่อยการยกระดับศักยภาพการเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ

แนวทางการพัฒนา

๑) เสริมสร้างองค์ความรู้และพัฒนาทักษะให้กับกลุ่มผู้มีรายได้น้อย เพื่อยกระดับสู่การเป็นผู้ประกอบการธุรกิจ โดยสร้างโอกาสและการเข้าถึงข้อมูลข่าวสารและความรู้ ทั้งทางด้านเทคโนโลยี การจัดการการบริหารจัดการความเสี่ยง และการตลาด มีทักษะต่าง ๆ ที่สอดคล้องและจำเป็นต่อการยกระดับเป็นผู้ประกอบการ มีความรู้ความเข้าใจด้านบัญชีการผลิต การควบคุมต้นทุน การเพิ่มประสิทธิภาพการผลิต จัดการคุณภาพและมาตรฐานผลผลิตของตนให้สามารถมีคุณภาพสามารถแข่งขันได้ สามารถเชื่อมโยงและผสมผสานบูรณาการองค์ความรู้จากภูมิปัญญาท้องถิ่นร่วมกับองค์ความรู้ที่สร้างขึ้นใหม่มาปรับใช้ให้เหมาะสมกับภูมิสังคมของชุมชนที่ครบวงจรครอบคลุมทั้งต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยยึดแนวหลักปรัชญาของเศรษฐกิจพอเพียง

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ศักยภาพและขีดความสามารถของเศรษฐกิจฐานรากเพิ่มขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการเติบโตของรายได้ของกลุ่มประชากร ร้อยละ ๔๐ ที่มีรายได้ต่ำสุด

(๓.๓) แผนย่อยการสร้างสภาพแวดล้อมและกลไกที่ส่งเสริมการพัฒนาเศรษฐกิจฐานราก

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมและพัฒนากลไกและโครงสร้างดูดซับมูลค่าทางเศรษฐกิจและการกระจายรายได้กลับสู่ชุมชน เพื่อสร้างการเติบโตและการหมุนเวียนของเศรษฐกิจฐานราก ผ่านการรวมตัวของสมาชิกในชุมชนและกระบวนการมีส่วนร่วมจากภาคส่วนต่าง ๆ อาทิ สหกรณ์ ร้านค้าชุมชน วิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจหรือกิจการเพื่อสังคม ที่ส่งเสริมการถือหุ้นโดยสมาชิกในชุมชน เพื่อให้ผลประโยชน์ที่เกิดขึ้นตกกลับสู่สมาชิก รวมทั้งการพัฒนาช่องทางและศูนย์กลางตลาดสินค้าชุมชน โดยครอบคลุมถึงช่องทางตลาดออนไลน์และช่องทางตลาดอื่น ๆ

๒) ส่งเสริมให้มีนวัตกรรมทางการเงินเพื่อสนับสนุนแหล่งทุนให้กับเศรษฐกิจชุมชน อาทิ ตลาดทุนในการทำหน้าที่เป็นกลไกในการจัดสรรทรัพยากรด้านเงินทุนเพื่อตอบสนองความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและผู้ลงทุนผ่านเครื่องมือทางการเงินที่หลากหลายที่สามารถพัฒนาขึ้นให้มีความเหมาะสมกับความต้องการระดมทุนในจำนวน เงื่อนไข เวลา และต้นทุนที่เหมาะสมกับความต้องการของผู้ระดมเงินทุนและชุมชน รวมทั้งส่งเสริมให้มีกลไกพัฒนาและส่งเสริมการท่องเที่ยวที่ยั่งยืนเพื่อให้แหล่งท่องเที่ยวและสิ่งอำนวยความสะดวกต่าง ๆ มีมาตรฐานตามแนวทางการท่องเที่ยวที่ยั่งยืน โดยส่งเสริมทั้งอุปสงค์และอุปทาน และนวัตกรรม เพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มการเปิดเผยข้อมูลและกลไกราคาที่สามารถช่วยให้ชุมชนสามารถระดมเงินทุนที่เหมาะสมกับความต้องการ พัฒนาระบบกำกับ/ระบบมาตรฐานบัญชีการใช้รูปแบบสินค้ารูปแบบใหม่ ๆ ที่เหมาะสมและสอดคล้องกับความต้องการของเศรษฐกิจชุมชน รวมทั้ง การส่งเสริมให้ธนาคารเฉพาะกิจที่มีอยู่ในปัจจุบันสามารถยกระดับเป็นพี่เลี้ยงสนับสนุนด้านเงินทุนและบริหารสภาพคล่อง

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) ผู้ประกอบการเศรษฐกิจฐานรากมีรายได้เพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) อัตราการเติบโตของมูลค่าเศรษฐกิจฐานรากของมูลค่าสินค้า OTOP อย่างน้อย ๓% ร้อยละ ๔๐ ของปีฐาน

(๔) ประเด็นที่ ๑๘ การเติบโตอย่างยั่งยืน

(๔.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย : สภาพแวดล้อมของประเทศไทยมีคุณภาพดีขึ้นอย่างยั่งยืน

การบรรลุเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ: อันดับของประเทศด้านความยั่งยืนและคุณภาพสิ่งแวดล้อมในระดับโลก อยู่ในระดับต่ำกว่า ๔๐ ประเทศแรกของโลก

(๔.๒) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมเศรษฐกิจสีเขียว

แนวทางการพัฒนา

๑) ส่งเสริมการบริโภคและการผลิตที่ยั่งยืน โดยพัฒนาและส่งเสริมโรงงานอุตสาหกรรม นิคมอุตสาหกรรม และเมืองอุตสาหกรรม ตามแนวทางอุตสาหกรรมเชิงนิเวศ ที่ช่วยสร้างการเติบโตทางเศรษฐกิจและสังคม รวมทั้งการขับเคลื่อนเกษตรกรรมยั่งยืน ทั้งการเพาะปลูก ปศุสัตว์ และประมง ตลอดจนห่วงโซ่มูลค่า และกำหนดให้ผลิตภัณฑ์ที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมพร้อมติดฉลากสิ่งแวดล้อม และส่งเสริมการเปลี่ยนแปลงเทคโนโลยีการผลิตให้เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม และมีมาตรการเพื่อจำกัดการใช้เทคโนโลยีหรือเครื่องจักรที่ไม่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อมตามช่วงเวลาที่เหมาะสม และประโยชน์สูงสุดต่อประชาชนในท้องถิ่น รวมทั้งการขับเคลื่อนการผลิตและการบริโภคที่ยั่งยืนในระดับประเทศทั้งด้านการพัฒนาเครือข่ายที่ประกอบด้วยสมาชิกจากทุกภาคส่วนที่เกี่ยวข้อง การยกระดับโครงสร้างพื้นฐานทางวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยี และนวัตกรรม ด้านฐานข้อมูลตลอดวัฏจักรชีวิต เครื่องมือ วิธีการ ที่สอดคล้องกับมาตรฐานสากล

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การบริโภคและการผลิตของประเทศไทยมีความยั่งยืนสูงขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีสมรรถนะสิ่งแวดล้อม ๕๕ คะแนน

(๔.๓) แผนย่อยการสร้างการเติบโตอย่างยั่งยืนบนสังคมที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศ

แนวทางการพัฒนา

๑) ลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจก กำหนดเป้าหมายและแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยในระยะยาวที่สอดคล้องกับการพัฒนาในมิติเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน พัฒนาระบบฐานข้อมูลกลางเพื่อสนับสนุนการดำเนินงานด้านการลดก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยอย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งพัฒนาระบบการรายงานข้อมูลและระบบติดตามประเมินผลการลดก๊าซเรือนกระจกที่ครอบคลุมทุกสาขา โดยมีความเชื่อมโยงของเครือข่ายข้อมูลในทุกภาคส่วน ดำเนินงานตามแนวทางการลดก๊าซเรือนกระจกในสาขาพลังงาน และขนส่งกระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และการจัดการของเสีย เช่น เพิ่มสัดส่วนการใช้พลังงานทดแทน พัฒนาระบบโครงสร้างพื้นฐานและการจัดการคมนาคม ปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิตทางอุตสาหกรรมแบบปล่อยคาร์บอนต่ำลดการเกิดของเสีย เป็นต้น

๒) มุ่งเป้าสู่การลงทุนที่เป็นมิตรต่อสภาพภูมิอากาศในการพัฒนาโครงสร้างพื้นฐานของภาครัฐและภาคเอกชน พัฒนามาตรการเพื่อขับเคลื่อนการบริหารจัดการด้านการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อเอื้ออำนวยให้ใช้มาตรการใหม่ ๆ ด้านเศรษฐกิจ สังคม การเงิน และการคลังในการส่งเสริมและสนับสนุน จูงใจให้ภาคส่วนที่เกี่ยวข้องสามารถลดการปล่อยก๊าซเรือนกระจกได้อย่างมีประสิทธิภาพ และการปรับตัวรองรับผลกระทบและภัยพิบัติทางธรรมชาติอันเนื่องมาจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศได้อย่างมีประสิทธิภาพ กำหนดให้โครงการลงทุนขนาดใหญ่ของภาครัฐต้องจัดทำการศึกษาวิเคราะห์และประเมินความเสี่ยงจากการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศเพื่อออกแบบโครงการให้สอดคล้องกับสภาพภูมิอากาศในปัจจุบันและในอนาคต รวมทั้งความเสี่ยงจากภัยพิบัติรูปแบบต่าง ๆ ที่เกี่ยวเนื่องกับการเปลี่ยนแปลงสภาพภูมิอากาศ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) การปล่อยก๊าซเรือนกระจกของประเทศไทยลดลง

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ปริมาณการปล่อยก๊าซเรือนกระจกโดยรวมในสาขาพลังงานและขนส่ง สาขากระบวนการอุตสาหกรรมและการใช้ผลิตภัณฑ์ และสาขาการจัดการของเสียลดลงอย่างน้อย ร้อยละ ๑๕ จากกรณีปกติ

(๔.๔) แผนย่อยการจัดการมลพิษที่มีผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม และสารเคมีในภาคเกษตรทั้งระบบให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดการคุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเล คุณภาพเหมาะสมกับประเภทการใช้ประโยชน์ โดยกำหนดแนวทางที่สอดคล้องกับแนวทางการพัฒนาที่ยั่งยืน ให้มีความสำคัญกับการสร้างความสมดุลระหว่างเศรษฐกิจ สังคม และสิ่งแวดล้อม ซึ่งต้องพิจารณาสถานการณ์ของประเทศและของโลกที่มีการเปลี่ยนแปลงตลอดเวลา มุ่งเน้นการป้องกันผลกระทบล่วงหน้า โดยการสร้างระบบภูมิคุ้มกันให้กับทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม โดยเฉพาะพื้นที่ที่มีระบบนิเวศที่เปราะบางและพื้นที่เสี่ยง เพื่อนำมาใช้เป็นแนวทางในการป้องกันความเสียหายที่จะเกิดขึ้น และคำนึงถึงกิจกรรมที่จะก่อให้เกิดความเสี่ยงและเป็นอันตรายต่อสุขภาพอนามัยหรือสิ่งแวดล้อม การลด และควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดเป็นหลัก การจัดการมลพิษตั้งแต่ต้นทาง และพิจารณาถึงขีดความสามารถในการรองรับมลพิษของแหล่งน้ำ รวมถึงการประยุกต์ใช้ระบบอนุญาตการระบายมลพิษ และหลักการผู้ก่อมลพิษเป็นผู้จ่าย

๒) จัดการคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือน โดยมีแนวทางและเป้าหมายที่สอดคล้องกับแนวโน้มสถานการณ์ในอนาคตทั้งในระยะสั้น ปานกลาง และระยะยาว ครอบคลุมถึงการบริหารจัดการหรือการควบคุมมลพิษจากแหล่งกำเนิดในเชิงพื้นที่ โดยการกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษทางอากาศในรูปของปริมาณรวมและเชิงพื้นที่ และกำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ รวมทั้งเร่งรัดการแก้ไขปัญหามลพิษทางอากาศที่ยังเป็นปัญหาเฉพาะพื้นที่ สร้างความเข้มแข็งของชุมชนในการติดตาม ตรวจสอบ เฝ้าระวัง ป้องกันและแก้ไขปัญหามลพิษในพื้นที่ของตนเอง กำหนดมาตรการควบคุมปริมาณการจราจรหรือยานพาหนะในพื้นที่ที่มีการจราจรหนาแน่นหรือพื้นที่เขตเมืองเมื่อเกิดภาวะวิกฤต รวมถึงการพัฒนาฐานข้อมูลกลางด้านคุณภาพอากาศและเสียง เพื่อให้หน่วยงานท้องถิ่นติดตามตรวจวัดคุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนในพื้นที่ของตนเองรวมทั้งมีระบบการแจ้งเตือนปัญหามลพิษทางอากาศและเสียงที่สามารถเข้าถึงและทันเหตุการณ์ รวมถึงการป้องกันและลดปัญหามลพิษข้ามแดน

๓) จัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตรายและกากอุตสาหกรรมให้เป็นไปตามมาตรฐานสากล การจัดการขยะมูลฝอยและของเสียอันตรายของประเทศ กำหนดเป้าหมายและแนวทางการดำเนินงานครอบคลุมขยะชุมชน ของเสียอันตรายชุมชน มูลฝอยติดเชื้อ และกากของเสียอุตสาหกรรม โดยให้ความสำคัญกับการป้องกันและลดมลพิษจากขยะและของเสียอันตรายจากแหล่งกำเนิด การบริหารจัดการควบคุมมลพิษจากการบำบัดกำจัดขยะ และของเสียอันตราย โดยปรับปรุงฟื้นฟูสถานที่กำจัดขยะให้ดำเนินการถูกต้องตามหลักวิชาการ สนับสนุนการรวมกลุ่มพื้นที่เพื่อจัดการขยะมูลฝอยขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ออกประกาศสถานที่กำจัดขยะเป็นแหล่งกำหนดมลพิษ กำหนดให้มีระบบการอนุญาตการระบายมลพิษ และกำหนดมาตรฐานการควบคุมการระบายมลพิษจากสถานที่กำจัดขยะมูลฝอย ส่งเสริมภาคเอกชนร่วมลงทุนด้านการจัดการขยะและของเสียอันตราย รวมทั้งมีมาตรการในการจัดการซากผลิตภัณฑ์เครื่องใช้ไฟฟ้าและอุปกรณ์อิเล็กทรอนิกส์มาใช้ส่งเสริมองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีศักยภาพดำเนินการจัดการมูลฝอยติดเชื้อแบบศูนย์รวม การวางระบบการจัดการของเสียที่คาดว่าจะเกิดขึ้นจากการพัฒนาเทคโนโลยีหรือผลิตภัณฑ์ใหม่บางประเภทที่คาดจะเป็นปัญหาในอนาคต การจัดการขยะจากการก่อสร้างและการรื้อถอนสิ่งก่อสร้าง การสร้างกระบวนการรับรู้ให้กับประชาชนเกี่ยวกับปัญหามลพิษจากการจัดการขยะและของเสียอันตรายที่ไม่ถูกต้อง พร้อมทั้งทบทวนและตรวจสอบกลไกการบริหารจัดการขยะของประเทศทั้งระบบ ซึ่งรวมถึงผู้เกี่ยวข้องในทุกภาคส่วนตั้งแต่ผู้ผลิต ผู้นำเข้า ผู้บริการ ผู้บริโภค ผู้กำจัด และหน่วยงานกำกับดูแล การจัดการมูลฝอยติดเชื้อยึดหลักการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วมตามแนวทางพระราชรัฐ เพื่อร่วมกันแก้ไขปัญหาการจัดการขยะมูลฝอยในภาพรวมของประเทศบนฐานของความรับผิดชอบตามบทบาทหน้าที่

เป้าหมายของแผนย่อย

- ๑) คุณภาพน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำใต้ดิน และแหล่งน้ำทะเลมีคุณภาพเหมาะสม
- ๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ระดับมาตรฐานของประเทศไทย
- ๓) การจัดการขยะมูลฝอย มูลฝอยติดเชื้อ ของเสียอันตราย สารเคมีในภาคการเกษตร และการอุตสาหกรรมมีประสิทธิภาพมากขึ้น

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

- ๑) คุณภาพของน้ำในแหล่งน้ำผิวดิน แหล่งน้ำทะเล และแหล่งน้ำใต้ดินอยู่ในเกณฑ์เหมาะสมกับประเภทของการใช้ประโยชน์ ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย
- ๒) คุณภาพอากาศ เสียง และความสั่นสะเทือนอยู่ในเกณฑ์มาตรฐานประเทศไทย ร้อยละ ๙๐ ของพื้นที่เป้าหมาย
- ๓) ดัชนีประสิทธิภาพการจัดการขยะ ๐.๘๑

๕) ประเด็นที่ ๒๐ การบริการประชาชน และประสิทธิภาพภาครัฐ

(๕.๑) เป้าหมายระดับประเด็นของแผนแม่บทฯ

เป้าหมาย ๑ : บริการของรัฐมีประสิทธิภาพและมีคุณภาพเป็นที่ยอมรับของผู้ใช้บริการ

เป้าหมาย ๒ : ภาครัฐมีการดำเนินการที่มีประสิทธิภาพ ด้วยการนำนวัตกรรมเทคโนโลยีการบรรลุปเป้าหมายตามแผนแม่บทฯ

๑) ระดับความพึงพอใจในคุณภาพการให้บริการของภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

๒) ดัชนีรัฐบาลอิเล็กทรอนิกส์ในการจัดลำดับขององค์การสหประชาชาติอยู่ในกลุ่มประเทศที่มีการพัฒนาสูงสุด ๕๐ อันดับแรก

(๕.๒) แผนย่อยการพัฒนาบริการประชาชน

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนารูปแบบบริการภาครัฐเพื่ออำนวยความสะดวกในการให้บริการประชาชน ผู้ประกอบการ และภาคธุรกิจ โดยภาครัฐจัดสรรรูปแบบบริการให้มีความสะดวก มีการเชื่อมโยงหลายหน่วยงาน แบบเบ็ดเสร็จ ครบวงจร และหลากหลายรูปแบบตามความต้องการของผู้รับบริการ รวมทั้งอำนวยความสะดวกทางการค้าการลงทุน และการดำเนินธุรกิจ อาทิ การบูรณาการขั้นตอนการออกใบอนุญาตต่าง ๆ การให้บริการจดทะเบียนทรัพย์สินทางปัญญาที่มีประสิทธิภาพ สะดวก รวดเร็ว และสอดคล้องกับมาตรฐานสากล

๒) พัฒนาการให้บริการภาครัฐผ่านการนำเทคโนโลยีดิจิทัลมาประยุกต์ใช้ตั้งแต่ต้นจนจบ กระบวนการและปฏิบัติงานเทียบได้กับมาตรฐานสากลอย่างคุ้มค่า มีความรวดเร็ว โปร่งใส เสียค่าใช้จ่ายน้อย ลดข้อจำกัดทางกายภาพ เวลา พื้นที่ และตรวจสอบได้ ตามหลักการออกแบบที่เป็นสากล เพื่อให้บริการภาครัฐเป็นไปอย่างปลอดภัย สร้างสรรค์ โปร่งใส มีธรรมาภิบาล เกิดประโยชน์สูงสุด

๓) ปรับวิธีการทำงานจาก "การทำงานตามภารกิจที่กฎหมายกำหนด" เป็น"การให้บริการที่ให้ความสำคัญกับผู้รับบริการ" ปรับปรุงวิธีการทำงานเพื่อสนับสนุนการพัฒนาบริการภาครัฐที่มีคุณค่าและได้มาตรฐานสากล โดยเปลี่ยนจากการทำงานด้วยมือเป็นการทำงานบนระบบดิจิทัลทั้งหมด เชื่อมโยงและบูรณาการปฏิบัติงานของหน่วยงานภาครัฐเข้าด้วยกันเสมือนเป็นองค์กรเดียว มีการพัฒนาบริการเดิมและสร้างบริการใหม่ที่เป็นพลวัตสอดคล้องเหมาะสมกับสถานการณ์และขับเคลื่อนโดยความต้องการของประชาชน ภาคธุรกิจ และผู้ให้บริการและเปิดโอกาสให้เสนอความเห็นต่อการดำเนินงานของภาครัฐได้อย่างสะดวก ทันสถานการณ์

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) งานบริการภาครัฐที่ปรับเปลี่ยนเป็นดิจิทัลเพิ่มขึ้น

การบรรลุปเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๒) สัดส่วนความสำเร็จของกระบวนการที่ได้รับการปรับเปลี่ยนให้เป็นดิจิทัล ร้อยละ ๑๐๐

(๕.๓) แผนย่อยการบริหารจัดการการเงินการคลัง

แนวทางการพัฒนา

๑) จัดทำงบประมาณตอบสนองต่อเป้าหมายตามยุทธศาสตร์ชาติ เพื่อให้งบประมาณเป็นเครื่องมือสำคัญที่จะขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ โดยสนับสนุนบทบาทภารกิจของหน่วยงานทั้งในภารกิจพื้นฐานภารกิจยุทธศาสตร์ ภารกิจพื้นที่ และภารกิจอื่น ๆ ที่ได้รับมอบหมายให้สามารถดำเนินการได้ตามเป้าหมายของแต่ละแผนงาน/โครงการ และเป้าหมายร่วมตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ สอดคล้องกับสถานการณ์และความเร่งด่วนในแต่ละช่วงเวลา โดยใช้เครื่องมือด้านนวัตกรรมและเทคโนโลยีที่ทันสมัยร่วมกัน เพื่อให้เกิดการพัฒนาในทุก ๆ มิติอย่างยั่งยืน

๒) กำหนดให้มีการติดตามประเมินผลสัมฤทธิ์การดำเนินการตามยุทธศาสตร์ชาติและผลสัมฤทธิ์ของแผนงาน/โครงการ ทั้งในภารกิจพื้นฐาน ภารกิจยุทธศาสตร์ และภารกิจพื้นที่ มีการติดตามประเมินผลทั้งก่อนเริ่มโครงการ ระหว่างดำเนินการ และหลังการดำเนินงาน เป็นการติดตามประเมินผลทั้งระบบ ตั้งแต่ปัจจัยนำเข้า กระบวนการดำเนินการ ผลผลิต ผลลัพธ์ และผลกระทบต่อการบรรลุปเป้าหมายตามยุทธศาสตร์

ชาติ โดยพัฒนาการเชื่อมโยงข้อมูลเพื่อให้สามารถตรวจสอบและนำไปสู่การปรับแนวทางการดำเนินงานที่เหมาะสมได้อย่างต่อเนื่องพร้อมทั้งเปิดโอกาสให้ผู้มีส่วนได้ส่วนเสียเข้ามามีส่วนร่วมในการติดตามประเมินผล และจัดให้มีการรายงานการติดตามประเมินผลในการบรรลุเป้าหมายต่อสาธารณะเป็นประจำ รวมทั้งการตรวจสอบโดยองค์กรอิสระซึ่งต้องเป็นไปเพื่อส่งเสริมการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติ

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) หน่วยงานภาครัฐบรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ร้อยละ ๕๐ ของโครงการที่ได้รับงบประมาณมีผลสัมฤทธิ์ต่อเป้าหมายยุทธศาสตร์ชาติ

(๕.๔) แผนย่อยการพัฒนากระบวนการบริหารงานภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) พัฒนาหน่วยงานภาครัฐให้เป็น "ภาครัฐทันสมัย เปิดกว้าง เป็นองค์กรขีดสมรรถนะสูง" สามารถปฏิบัติงานอย่างมีประสิทธิภาพ มีความคุ้มค่า เทียบได้กับมาตรฐานสากล รองรับสภาพแวดล้อมในการปฏิบัติงานที่มีความหลากหลาย ซับซ้อน และทันการเปลี่ยนแปลง โดยการนำนวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัล การพัฒนาให้มีการนำข้อมูลและข้อมูลขนาดใหญ่มาใช้ในการพัฒนานโยบาย การตัดสินใจ การบริหารจัดการ การให้บริการ และการพัฒนานวัตกรรมภาครัฐ รวมถึงการเชื่อมโยงการทำงานและข้อมูลระหว่างองค์กรทั้งภายในและภายนอกภาครัฐแบบอัตโนมัติ อาทิ การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัลที่ภาครัฐสามารถใช้ร่วมกัน เพื่อเพิ่มโอกาสในการเข้าถึงข้อมูลที่สะดวกและรวดเร็ว เชื่อมโยงข้อมูลของหน่วยงานภาครัฐให้มีมาตรฐานเดียวกันและข้อมูลระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้องตลอดจนเพื่อให้ภาครัฐกิจ ภาคเอกชน และผู้ประกอบการสามารถใช้ประโยชน์จากข้อมูลในการขยายโอกาสทางการค้าทั้งในประเทศและต่างประเทศ

๒) กำหนดนโยบายและการบริหารจัดการที่ตั้งอยู่บนข้อมูลและหลักฐานเชิงประจักษ์ มุ่งผลสัมฤทธิ์ มีความโปร่งใส ยืดหยุ่นและคล่องตัวสูง นวัตกรรม เทคโนโลยี ข้อมูลขนาดใหญ่ ระบบการทำงานที่เป็นดิจิทัลมาใช้ในการบริหารและการตัดสินใจ มีการพัฒนาข้อมูลเปิดภาครัฐให้ทุกภาคส่วนสามารถเข้าถึง แบ่งปัน และใช้ประโยชน์ได้อย่างเหมาะสมและสะดวก รวมทั้งนำองค์ความรู้ในแบบสหสาขาวิชาเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อสร้างคุณค่าและแนวทางปฏิบัติที่เป็นเลิศในการตอบสนองกับสถานการณ์ต่าง ๆ ได้อย่างทันเวลา พร้อมทั้งมีการจัดการความรู้และถ่ายทอดความรู้อย่างเป็นระบบเพื่อพัฒนาภาครัฐให้เป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และการเสริมสร้างการรับรู้ สร้างความเข้าใจ การพัฒนาวัฒนธรรมองค์กร เพื่อส่งเสริมการพัฒนาระบบบริการและการบริหารจัดการภาครัฐอย่างเต็มศักยภาพ

๓) ปรับเปลี่ยนรูปแบบการจัดโครงสร้างองค์กรและออกแบบระบบการบริหารงานใหม่ ให้มีความยืดหยุ่น คล่องตัว กระชับ ทันสมัย สามารถตอบสนองต่อบริบทการเปลี่ยนแปลงได้ในทุกมิติไม่ยึดติดกับการจัดโครงสร้างองค์กรแบบราชการและวางกฎเกณฑ์มาตรฐานกลางอย่างตายตัว มีขนาดที่เหมาะสมกับภารกิจปราศจากความซ้ำซ้อนของการดำเนินภารกิจ สามารถปรับเปลี่ยนบทบาท ภารกิจ โครงสร้างองค์กร ระบบการบริหารงาน รวมทั้งวางกฎระเบียบได้เองอย่างเหมาะสมตามสถานการณ์ที่เปลี่ยนแปลงไป เน้นทำงานแบบบูรณาการไร้รอยต่อและเชื่อมโยงเป็นเครือข่ายกับทุกภาคส่วน ทั้งนี้ เพื่อมุ่งไปสู่ความเป็นองค์กรที่มีขีดสมรรถนะสูง สามารถปฏิบัติงานและมีผลสัมฤทธิ์เทียบได้กับมาตรฐานระดับสากล นอกจากนี้ ยังมีความเป็นสำนักงานสมัยใหม่ ใช้ประโยชน์จากข้อมูลขนาดใหญ่เพื่อวิเคราะห์คาดการณ์ล่วงหน้าและทำงานในเชิงรุก สามารถนำเทคโนโลยีอันทันสมัยเข้ามาประยุกต์ใช้เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างคุณค่าในการทำงาน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) ภาครัฐมีขีดสมรรถนะสูงเทียบเท่ามาตรฐานสากลและมีความคล่องตัว

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) สัดส่วนของหน่วยงานที่บรรลุผลสัมฤทธิ์อย่างสูงตามเป้าหมาย ไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๙๐

(๕.๕) แผนย่อยการสร้างและพัฒนาบุคลากรภาครัฐ

แนวทางการพัฒนา

๑) ปรับปรุงกลไกในการกำหนดเป้าหมายและนโยบายกำลังคนในภาครัฐให้มีมาตรฐาน และเกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อให้กำลังคนภาครัฐมีความเหมาะสมกับการกิจของภาครัฐ และสอดคล้องกับทิศทางการพัฒนาประเทศตามยุทธศาสตร์ชาติ โดยเฉพาะการพัฒนาระบบการบริหารกำลังคน ให้มีความคล่องตัว ยืดหยุ่นคุณธรรม เพิ่มความยืดหยุ่นคล่องตัวให้กับหน่วยงานภาครัฐในการบริหารทรัพยากรบุคคลในทุกขั้นตอนควบคู่ไปกับการเสริมสร้างประสิทธิภาพและคุณภาพภายใต้หลักระบบคุณธรรม ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงกลไกการวางแผนกำลังคน รูปแบบการจ้างงาน การสรรหา การคัดเลือก การแต่งตั้ง เพื่อเอื้อให้เกิดการหมุนเวียน ถ่ายเท แลกเปลี่ยน และโยกย้ายบุคลากรคุณภาพในหลากหลายระดับระหว่างภาคส่วนต่าง ๆ ของประเทศได้อย่างคล่องตัว

๒) เสริมสร้างความเข้มแข็งในการบริหารงานบุคคลในภาครัฐให้เป็นไปตามระบบคุณธรรมอย่างแท้จริง โดยการสรรหาและคัดเลือกบุคคลที่มีความรู้ความสามารถ มีคุณธรรมจริยธรรมและจิตสำนึกสาธารณะ มีระบบบริหารจัดการและพัฒนาบุคลากรให้สามารถสนองความต้องการในการปฏิบัติงานมีความก้าวหน้าในอาชีพ สามารถจูงใจให้คนดีคนเก่งทำงานในภาครัฐ โดยมีการประเมินผลและเลื่อนระดับตำแหน่งของบุคลากรภาครัฐตามผลสัมฤทธิ์ของงานและพฤติกรรมในการปฏิบัติงาน โดยมีกลไกการป้องกันการแทรกแซงและการใช้ดุลยพินิจโดยมิชอบ การสร้างความก้าวหน้าให้กับบุคลากรภาครัฐตามความรู้ ความสามารถ และศักยภาพในการปฏิบัติงาน และการสร้างกลไกให้บุคลากรภาครัฐสามารถโยกย้ายและหมุนเวียนได้อย่างคล่องตัวเพื่อประโยชน์ของภาครัฐ รวมถึงการพัฒนาระบบการจ้างงานบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีรูปแบบที่หลากหลายเหมาะสมกับการกิจในรูปแบบต่าง ๆ อาทิ การจ้างงานที่มีลักษณะชั่วคราวให้เป็นเครื่องมือในการบริหารงานในภาครัฐได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้งการทบทวนและปรับเปลี่ยนระบบค่าตอบแทนที่เป็นธรรม มีมาตรฐาน เหมาะสมสอดคล้องกับภาระงาน โดยปรับปรุงวิธีการกำหนดและพิจารณาค่าตอบแทน และสิทธิประโยชน์ของบุคลากรภาครัฐให้มีมาตรฐาน เหมาะสมกับลักษณะงานและภารกิจรวมถึงสามารถเทียบเคียงกับตลาดการจ้างงานได้อย่างสมเหตุสมผล โดยไม่ให้เกิดความเหลื่อมล้ำของค่าตอบแทนและสิทธิประโยชน์ต่าง ๆ ระหว่างบุคลากรของรัฐ

๓) พัฒนาบุคลากรภาครัฐทุกประเภทให้มีความรู้ความสามารถสูง มีทักษะการคิด วิเคราะห์ และการปรับตัวให้ทันต่อการเปลี่ยนแปลง มีระบบการพัฒนาขีดความสามารถบุคลากรภาครัฐให้มีสมรรถนะใหม่ ๆ ทักษะการใช้ภาษาอังกฤษและภาษาที่สาม ทักษะด้านดิจิทัล มีทัศนคติและกรอบความคิดในการทำงานเพื่อให้บริการประชาชนและอำนวยความสะดวกภาคเอกชน และภาคประชาสังคมเพื่อประโยชน์ของการพัฒนาประเทศ สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงบริบทการพัฒนา มีการเสริมสร้างคุณธรรมและจริยธรรม การปรับเปลี่ยนแนวคิดให้การปฏิบัติราชการเป็นมืออาชีพ มีจิตบริการ ทำงานในเชิงรุกและมองไปข้างหน้า สามารถบูรณาการการทำงานร่วมกับภาคส่วนอื่นได้อย่างเป็นรูปธรรม และมีสำนึกในการปฏิบัติงานด้วยความรับผิดชอบและความสุจริต ปฏิบัติงานตามหลักการและหลักวิชาชีพด้วยความเป็นธรรมและเสมอภาค กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้อง คำนึงถึงประโยชน์ของส่วนรวมมากกว่าประโยชน์ส่วนตน ตลอดจนส่งเสริมให้มีการคุ้มครองและปกป้องบุคลากรภาครัฐที่กล้ายืนหยัดในการกระทำที่ถูกต้องและมีพฤติกรรมการทำงานตามจริยธรรมและจรรยาบรรณวิชาชีพ

๔) สร้างผู้นำทางยุทธศาสตร์ในหน่วยงานภาครัฐทุกระดับอย่างต่อเนื่องและเป็นระบบ เพื่อให้ผู้นำและผู้บริหารภาครัฐมีความคิดเชิงกลยุทธ์มีความเข้าใจสภาพเศรษฐกิจ สังคม และวัฒนธรรม ทั้งระดับท้องถิ่นระดับประเทศ ระดับภูมิภาค และระดับโลก มีความสามารถในการนำหน่วยงาน และมีคุณธรรม จริยธรรมในการบริหารงานเพื่อประโยชน์ของส่วนรวม เป็นทั้งผู้นำทางความรู้และความคิด ผลักดันภารกิจ นำการเปลี่ยนแปลงพัฒนานโยบายและยุทธศาสตร์ เป็นแบบอย่างที่ดีต่อผู้ร่วมงานและต่อสังคม เพื่อรองรับการขับเคลื่อนยุทธศาสตร์ชาติระยะยาว โดยต้องได้รับการปรับเปลี่ยนกระบวนการทางความคิดให้ตนเองมีความเป็นผู้ประกอบการสาธารณะ

เพิ่มทักษะให้มีสมรรถนะที่จำเป็น และเปลี่ยนแปลงพฤติกรรม อันจะช่วยให้สามารถแสดงบทบาทของการเป็นผู้นำการเปลี่ยนแปลง เพื่อสร้างคุณค่าและประโยชน์สุขให้แก่ประชาชน

เป้าหมายของแผนย่อย

๑) บุคลากรภาครัฐยึดค่านิยมในการทำงานเพื่อประชาชน ยึดหลักคุณธรรม จริยธรรม มีจิตสำนึก มีความสามารถสูง มุ่งมั่น และเป็นมืออาชีพ

การบรรลุเป้าหมายตามแผนย่อยของแผนแม่บทฯ

๑) ดัชนีความผูกพันของบุคลากรภาครัฐไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๘๕

๒) สัดส่วนเจ้าหน้าที่รัฐที่กระทำผิดกฎหมายลดลง ร้อยละ ๓๐

๒.๒.๒ แผนการปฏิรูปประเทศ

๒.๒.๒.๑ ด้านเศรษฐกิจ

๑) เรื่อง/ประเด็นการปฏิรูป

หัวข้อที่ ๑ การปฏิรูปด้านความสามารถในการแข่งขัน

หัวข้อย่อย ๑.๑ ผลผลิตภาพ (Productivity)

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๑ : อุตสาหกรรมการท่องเที่ยวและบริการ

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๒ : อุตสาหกรรมการเกษตร

ประเด็นการปฏิรูปที่ ๓ : อุตสาหกรรมอาหาร

๒.๒.๒.๒ ด้านทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

๑) ประเด็นปฏิรูป เรื่อง สิ่งแวดล้อม

ประเด็นปฏิรูปที่ ๑ : เสริมสร้างระบบบริหารจัดการมลพิษที่แหล่งกำเนิดให้มีประสิทธิภาพ

ประเด็นย่อยที่ ๑.๑ ขยายบทบาทหน้าที่และความรับผิดชอบของภาคเอกชน ในการจัดการขยะอันตรายชุมชน ตั้งแต่ต้นทาง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๒ บังคับใช้มาตรฐานจัดการน้ำเสียอย่างเคร่งครัด ตั้งแต่การขออนุมัติการก่อสร้าง

ประเด็นย่อยที่ ๑.๓ กระตุ้นการบริโภคสินค้าที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เพื่อจูงใจให้โรงงานจัดการมลพิษที่ต้นทาง : มลพิษจากโรงงานอุตสาหกรรม

๒.๒.๓ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ.๒๕๖๖- ๒๕๗๐)

๑) เป้าหมายหลักเพื่อพลิกโฉมประเทศไปสู่ "เศรษฐกิจสร้างคุณค่าสังคมเดินหน้าอย่างยั่งยืน" หรือ "Hi-Value and Sustainable Thailand"

เป้าหมายการพัฒนา การปรับโครงสร้างการผลิตสู่เศรษฐกิจฐานนวัตกรรม โดยยกระดับขีดความสามารถในการแข่งขันของภาคการผลิตและบริการสำคัญให้สูงขึ้น และสามารถตอบโจทย์พัฒนาการของเทคโนโลยีและสังคมยุคใหม่ และเป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม เชื่อมโยงเศรษฐกิจท้องถิ่นและผู้ประกอบการรายย่อยกับห่วงโซ่มูลค่าของภาคการผลิตและบริการเป้าหมาย รวมถึงพัฒนาระบบนิเวศที่ส่งเสริมการค้าการลงทุนและนวัตกรรม โดยกำหนด ๑๓ หมายเหตุของการพัฒนาเพื่อนำไปสู่การขับเคลื่อนแผนพัฒนาฯ ที่ชัดเจนใน ๔ มิติ จากวัตถุประสงค์ของแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ที่ได้กำหนดไว้ข้างต้น จะเห็นว่าหมายเหตุที่เกี่ยวกับการจัดทำแผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ คือ หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง โดยมุ่งเน้นใช้เทคโนโลยีเพื่อยกระดับการผลิตและเพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตร

๒) หมายเหตุที่ ๑ ไทยเป็นประเทศชั้นนำด้านสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปมูลค่าสูง
เป้าหมาย ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมายของการพัฒนาระดับหมายเหตุ

เป้าหมายที่ ๑ มูลค่าเพิ่มของสินค้าเกษตรและเกษตรแปรรูปสูงขึ้น

ตัวชี้วัดที่ ๑.๑ ผลิตรวมมูลค่ารวมในประเทศสาขาเกษตรเติบโต ร้อยละ ๔.๕ ต่อปี

ตัวชี้วัดที่ ๑.๒ รายได้สุทธิต่อครัวเรือนเกษตรกร ไม่ต่ำกว่า ๕๓๗,๐๐๐ บาท

ต่อครัวเรือน เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๓ พื้นที่ทำเกษตรกรรมยั่งยืน เพิ่มขึ้นเป็น ๑๐ ล้านไร่

เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

ตัวชี้วัดที่ ๑.๔ พื้นที่เพาะปลูกพืชที่ไม่เหมาะสมลดลงร้อยละ ๑๐

เมื่อสิ้นสุดแผนพัฒนาฯ ฉบับที่ ๑๓

๒.๓ แผนระดับที่ ๓ ที่เกี่ยวข้อง (หากมี)

- แผนปฏิบัติราชการระยะ ๕ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐) ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติราชการรายปี พ.ศ. ๒๕๖๖ ของกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมไทย ๔.๐ ระยะ ๒๐ ปี (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๘๐) โดยกระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมแปรรูปอาหาร ระยะที่ ๑ (พ.ศ. ๒๕๖๒ - ๒๕๗๐) โดยสำนักงานเศรษฐกิจอุตสาหกรรม กระทรวงอุตสาหกรรม
- แผนพัฒนากลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)
- แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐

ส่วนที่ ๓ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

การจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมระดับจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ นี้ เป็นการดำเนินการตามกรอบการจัดทำแผนเพื่อให้แผนมีความสอดคล้องกับสถานการณ์การเปลี่ยนแปลงของโลกทั้งสถานการณ์ภายในและภายนอกประเทศ โดยได้ดำเนินการตามหลักเกณฑ์ และวิธีการจัดทำแผนปฏิบัติราชการรายปี ของสำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๗ แผนปฏิบัติราชการรายปี กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๗ แผนพัฒนากลุ่มจังหวัด พ.ศ. ๒๕๖๖ – ๒๕๗๐ และแผนพัฒนาจังหวัดยโสธร พ.ศ. ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐ ฉบับทบทวน ๒๕๖๘ โดยกำหนดให้การจัดทำแผนจะต้องยึดและสอดคล้องกับยุทธศาสตร์ระยะ ๒๐ ปี แผนแม่บท แผนปฏิรูปประเทศ แผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ ๑๓ นโยบายรัฐบาล รวมทั้งแผนรายสาขา/เฉพาะด้านต่าง ๆ ที่ผ่านความเห็นชอบจากคณะรัฐมนตรีแล้ว และข้อสั่งการของนายกรัฐมนตรี ทั้งนี้ สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจัดทำแผนปฏิบัติการโดยผ่านกระบวนการมีส่วนร่วมของภาคส่วนต่าง ๆ มีการจัดทำกิจกรรมประชุมเชิงปฏิบัติการทบทวนและจัดทำแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ ประกอบด้วย ภาครัฐองค์กรเอกชน และภาคประชาชน เพื่อรับฟังความคิดเห็น ข้อเสนอแนะ และระดมความคิดวิเคราะห์สภาพแวดล้อมขององค์กร (SWOT Analysis) ทบทวนวิสัยทัศน์ พันธกิจ ประเด็น เรื่อง... (การดำเนินงานเรื่อง/ประเด็นต่าง ๆ ของหน่วยงาน) เป้าหมาย ค่าเป้าหมาย ตัวชี้วัด แนวทางการพัฒนา แล้วนำมาวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ ด้านอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร และวางแผนการพัฒนาโดยยึดหลักการพัฒนาดังแต่ ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ และความสอดคล้องกับนโยบายและแนวทางการพัฒนาประเทศ

๓.๑ การประเมินสถานการณ์ ปัญหา และความจำเป็นของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๑.๑ ข้อมูลสภาพทั่วไปของจังหวัด

๑) ความเป็นมา

จังหวัดยโสธร เป็นดินแดนอันอุดมสมบูรณ์ริมฝั่งแม่น้ำชี ได้ชื่อว่าเมืองบังไฟ เป็นดินแดนที่มีอดีตอันล้ำค่าและยาวนานกว่า ๒๐๐ ปี มีประวัติความเป็นมาเกี่ยวพันกับเมืองหนองบัวลุมภูนครเขื่อนขันธ์กาบแก้วบัวบาน และเกี่ยวพันกับเมืองอุบลราชธานีโดยในเขตพื้นที่จังหวัดยโสธร ได้พบร่องรอยการตั้งถิ่นฐานของมนุษย์จากยุคประวัติศาสตร์ต่อเนื่องกันมาจนถึงยุคปัจจุบัน ชุมชนโบราณส่วนใหญ่ตั้งอยู่ในเขตทุ่งราบโล่งหรือบริเวณขอบชายทุ่ง ติดกับพื้นที่โคกและป่า ได้แก่ ชุมชนโบราณชายขอบทุ่งกุลาร้องไห้ในเขตอำเภอมหาชนะชัยและอำเภอค้อวัง เช่น ชุมชนโบราณที่บ้านหัวเมือง บ้านคูเมือง บ้านคูสองชั้น ในเขตอำเภอมหาชนะชัย ชุมชนโบราณบ้านน้ำอ้อม บ้านโนนแพง บ้านหมากมาย บ้านแซ่ บ้านโนนเมือง ในเขตอำเภอค้อวัง

จากประวัติศาสตร์เมื่อประมาณปี พ.ศ.๒๓๑๔ พระเจ้าตาก เจ้าพระวอ เสนาบดีเก่านครเวียงจันทน์ ได้อพยพครอบครัวและบริวารหนีมาเพื่อตั้งรกรากใหม่ เนื่องจากไม่พอใจเจ้านครคนใหม่ โดยใช้ชื่อเมืองใหม่ว่าเมืองหนองบัวลุมภู ขณะเดียวกันพระเจ้าศิริบุญสารซึ่งเป็นเจ้านครเวียงจันทน์อยู่เกิดหวาดระแวง จึงยกกองทัพจากนครเวียงจันทน์มาปราบปราม พระเจ้าตากถูกข้าศึกยิงด้วยอาวุธปืน และฟันด้วยดาบจนถึงแก่พิราลัยในทริบ เจ้าพระวอ เจ้าคำผง และเจ้าฝ่ายหน้าผู้เป็นน้องทั้ง ๒ ของเจ้าพระวอ อีกทั้งเจ้าเก่า เจ้าทิดพรม ได้ยกทัพฝ่าหนีออกจากเมืองหนองบัวลุมภูไปพึ่งพาเจ้านครจำปาศักดิ์ ขบวนทัพของเจ้าพระวอได้เดินทางตามลุ่มน้ำชีมาพักกับ เจ้าคำสุผู้ปกครองบ้านสิงห์ท่า (ปัจจุบัน คือ จังหวัดยโสธร) ภายหลังต่อมาเจ้าพระวอดำริว่าหากอยู่กับเจ้าคำสุแล้วถ้าเวียงจันทน์ยกทัพมาก็จะเป็นการลำบาก และจะเกิดศึกสงครามกันต่อไป เมื่อประชุมตกลงกันแล้วจึงได้พาไพร่พลอพยพลงไปตามลำน้ำมูล และสร้างเมืองใหม่ที่ดอนวังทองเขตนครจำปาศักดิ์ตามรับสั่งของพระเจ้าองค์หลวงเจ้านครจำปาศักดิ์ โดยเจ้าพระวอให้ชุดก่อสร้างค่ายขึ้นเรียกว่าค่ายบ้านดู่บ้านแก

พ.ศ. ๒๓๕๔ เจ้าพระยาพิชัยราชขัตติยวงศาถึงแก่พิราลัย พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัยโปรดให้เจ้าหนู หลานเจ้านครจำปาศักดิ์ ครองนครจำปาศักดิ์สืบไป ฝ่ายเจ้าราชวงศ์สิงห์ บุตรเจ้าพระยาพิชัยราชขัตติยวงศา กลับมาอยู่บ้านเดิมคือบ้านสิงห์ท่าและได้นำเอาอัฐิของเจ้าพระยาพิชัยราชขัตติยวงศา กลับมาด้วย แนะนำมาก่อนเจดีย์บรรจุไว้ที่วัดมหาธาตุ ใกล้กับพระธาตุพระอานนท์ซึ่งยังปรากฏอยู่จนปัจจุบัน

พ.ศ. ๒๓๕๗ พระบาทสมเด็จพระพุทธเลิศหล้านภาลัย ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ ให้ยกบ้านสิงห์ท่าขึ้นเป็นเมืองและพระราชทานนามว่า **เมืองยศสุนทร** ให้เจ้าราชวงศ์สิงห์เป็นเจ้าครองเมือง มีราชทินนามว่า **พระสุนทรราชวงศา** เป็นเจ้าเมืองคนแรกของเมืองยโสธร

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระนั่งเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อเกิดศึกเจ้าอนุวงศ์เวียงจันทน์ เมืองยศสุนทรก็ได้รับเกณฑ์เข้าร่วมศึกครั้งนี้ด้วยได้ชัยชนะ ได้รับพระราชทานเชลยเมืองเวียงจันทน์ ๕๐๐ ครอบครัว และพระราชทานปืนใหญ่ไว้สำหรับเมืองหนึ่งกระบอกชื่อว่า **ปืนนางป๋อง** ยังปรากฏอยู่ที่ศาลหลักเมืองยโสธรมาจนถึงปัจจุบัน เมื่อพระสุนทรราชวงศาเห็นได้เป็นเจ้าเมืองแล้ว ได้นำศิลาจากบ้านแก่งหินโงมมาสร้างพระพุทธรูปจำลอง แล้วสร้างวัดป่าอัมพวัน และวัดกลางศรีไตรภูมิไว้เป็นวัดคู่เมือง

ในรัชสมัยพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว เมื่อปี พ.ศ. ๒๔๑๗ ได้เกิดศึกฮ่อ ยกกำลังมาตีเมืองหนองคาย เมืองยศสุนทรถูกเกณฑ์ให้ยกกำลังไปสมทบกองทัพจากกรุงเทพฯ เป็นจำนวน ๕๐๐ คน ต่อมาเมื่อปี พ.ศ. ๒๔๒๖ พวกฮ่อได้ยกกำลังมาตั้งอยู่ที่ทุ่งเชียงคำ เมืองยศสุนทรได้รับเกณฑ์ให้เอากำลังช้าง ม้า โค ไปเป็นพาหนะบรรทุกเสบียงไปเลี้ยงกองทัพ และพ.ศ. ๒๔๓๓ สมัยรัชกาลที่ ๕ ได้มีการจัดรูปการปกครองใหม่ หัวเมืองอีสานชั้นเอก โท ตริและจัตวา ถูกรวมเข้าด้วยกันเรียกว่า กอง สำหรับเมืองยศสุนทรถูกรวมเข้าอยู่ในหัวเมืองฝ่ายตะวันออกเฉียงเหนือ มีข้าหลวงตั้งกองว่าราชการอยู่ที่เมืองอุบล ประกอบด้วยหัวเมือง ๑๒ หัวเมืองคือ อุบลราชธานี กาฬสินธุ์ สุวรรณภูมิ มหาสารคาม ร้อยเอ็ด ภูแล่นช้าง กมลาไสย เขมราฐ นองสองคอน ดอนดง เมืองยศสุนทร และศรีสะเกษ ซึ่งขึ้นตรงต่อกรุงเทพฯ

ในปี พ.ศ. ๒๔๓๖ เกิดกรณีพิพาทระหว่างไทยกับฝรั่งเศส ฝรั่งเศสได้ยกกำลังจากเมืองญวนมาตีเมืองสมโบกของไทย เมืองยศสุนทรได้ถูกเกณฑ์ให้ไปช่วยรักษาเขตแดน โดยนำกำลังไปสมทบกองทัพจากกรุงเทพฯ สามกองทัพ กองทัพละ ๑,๐๐๐ คน

พ.ศ. ๒๔๔๓ ได้ยุบเลิกมณฑลอีสาน เมืองยศสุนทรได้รวมเข้ากับเมืองอุบล โดยแยกออกเป็น ๒ อำเภอ คือ อำเภออุทัยโสธร ภายหลังเป็นอำเภอคำเขื่อนแก้ว และอำเภอประจิมยโสธร ภายหลังเป็นอำเภอยโสธร

ในปี พ.ศ. ๒๔๕๖ ได้เปลี่ยนชื่ออำเภออุทัยโสธร เป็นอำเภอคำเขื่อนแก้ว เปลี่ยนชื่ออำเภอประจิมยโสธร เป็นอำเภอยโสธร เมืองยโสธร จึงลดฐานะจากเมืองมาเป็นอำเภอ ตั้งแต่นั้นเป็นต้นมา

คำว่า ยศสุนทร ต่อมากลายเป็นยะโสธร มีความหมายว่า **ทรงไว้ซึ่งยศ** แต่การเขียนหรือการเรียกสั้น ๆ ว่า ยะโส ไม่เป็นที่ไพเราะและไม่เป็นมงคลนาม ร.ต.ท.พวง ศรีบุญลือ นายอำเภอยะโสธร (พ.ศ. ๒๕๐๐ – ๒๕๑๓) ได้มีหนังสือขอให้เขียนชื่อเสียใหม่เป็น “ยโสธร” และได้รับอนุญาตจากกระทรวงมหาดไทย โดยความเห็นชอบของราชบัณฑิตยสถานให้เปลี่ยนได้ และใช้มาจนบัดนี้

พ.ศ. ๒๔๙๔ กระทรวงมหาดไทยได้ริเริ่มขอตั้งอำเภอยโสธรขึ้นเป็นจังหวัด จนกระทั่งถึงวันที่ ๖ กุมภาพันธ์ ๒๕๑๕ จึงได้มีประกาศคณะปฏิวัติ ฉบับที่ ๗๐ ตั้งอำเภอยโสธรขึ้นเป็นจังหวัดยโสธร โดยมีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๑๕ โดยแยกอำเภอยโสธร อำเภอกุดชุม อำเภอเลิงนกทา อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอป่าติ้ว ของจังหวัดอุบลราชธานี รวมกันเป็นจังหวัดยโสธร จังหวัดที่ ๗๑ ของประเทศไทย

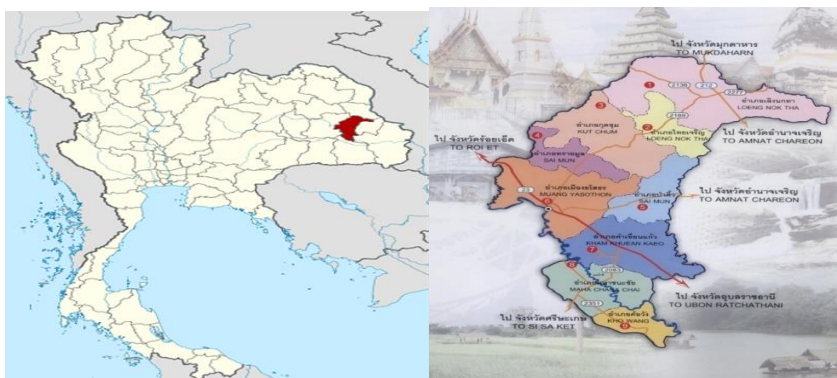
๒) ลักษณะทางกายภาพ

๒.๑) ที่ตั้งและอาณาเขต

จังหวัดยโสธรตั้งอยู่ทางทิศตะวันออกเฉียงเหนือของประเทศไทย ระหว่างเส้นแวงที่ ๑๐๔ และ ๑๐๕ องศาตะวันออก และเส้นรุ้งที่ ๑๕ และ ๑๖ องศาเหนือห่างจากกรุงเทพมหานคร โดยทางรถยนต์ ประมาณ ๕๓๑ กิโลเมตร (ทางหลวงแผ่นดิน หมายเลข ๑, ๒, ๒๐๒)

จังหวัดยโสธรมีอาณาเขตติดต่อกับจังหวัดใกล้เคียง ดังนี้

ทิศเหนือ	ติดต่อกับจังหวัดร้อยเอ็ดและมุกดาหาร
ทิศตะวันออก	ติดกับจังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดอุบลราชธานี
ทิศใต้	ติดกับจังหวัดศรีสะเกษ
ทิศตะวันตก	ติดกับจังหวัดร้อยเอ็ด

ภาพแสดงที่ตั้งและขอบเขตของจังหวัดยโสธร

๒.๒) ขนาดพื้นที่

จังหวัดยโสธรมีพื้นที่ ๔,๑๖๑.๖๖๔ ตารางกิโลเมตรหรือ ๒,๖๐๑,๐๔๐ ไร่คิดเป็นร้อยละ ๐.๘๑ ของพื้นที่ทั่วประเทศ (๓๒๑ ล้านไร่) และคิดเป็นร้อยละ ๑๒.๘๙ ของพื้นที่กลุ่มจังหวัด (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ อำนาจเจริญ และยโสธร)

ตารางแสดงจำนวนพื้นที่จังหวัดยโสธร และระยะทางจากอำเภอสู่ตัวจังหวัดยโสธร (รายอำเภอ)

ที่	อำเภอ	พื้นที่		ระยะทาง (กม.)
		ไร่	ตร.กม.	
๑	เมืองยโสธร	๓๖๑,๓๘๗.๕๐	๕๗๘.๒๒๐	-
๒	เลิงนกทา	๕๘๙,๒๕๐.๐๐	๙๔๒.๘๐๐	๖๙
๓	คำเขื่อนแก้ว	๓๙๙,๐๐๐.๐๐	๖๓๘.๔๐๐	๒๓
๔	มหาชนะชัย	๒๘๔,๕๔๒.๕๐	๔๕๕.๒๖๘	๔๑
๕	กุตุ้ม	๓๔๐,๐๐๐.๐๐	๕๔๔.๐๐๐	๓๗
๖	ป่าดัว	๑๙๒,๕๐๐.๐๐	๓๐๘.๐๐๐	๒๗
๗	ค้อวัง	๙๓,๗๕๐.๐๐	๑๕๐.๐๐๐	๗๐
๘	ทรายมูล	๑๗๐,๔๘๕.๐๐	๒๗๒.๗๗๖	๑๗
๙	ไทยเจริญ	๑๗๐,๑๒๕.๐๐	๒๗๒.๒๐๐	๕๒
รวม		๒,๖๐๑,๐๔๐.๐๐	๔,๑๖๑.๖๖๔	

ที่มา : กรมการปกครอง กระทรวงมหาดไทย

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๒.๓) ลักษณะภูมิประเทศและภูมิอากาศ

จังหวัดมีพื้นที่เป็นรูปพระจันทร์เสี้ยว อยู่เหนือระดับน้ำทะเลประมาณ ๒๒๗ ฟุต

สภาพภูมิประเทศลาดเอียงจากทิศตะวันตกลงไปทางทิศตะวันออก พื้นที่ทางตอนเหนือส่วนใหญ่เป็นที่ราบสูง ภูเขา สลับกับพื้นที่แบบลูกคลื่น มีสภาพป่าและภูเขา มีแหล่งน้ำขนาดกลาง ได้แก่ ห้วยลิงโจน ห้วยสะแบก ลำโพง ลำเขบาย (ลำน้ำมูล) ไหลผ่านทางตอนเหนือและตอนกลาง ส่วนพื้นที่ทางตอนกลางและตอนใต้เป็นที่ราบลุ่มต่ำ สลับซับซ้อนกับสันดินริมน้ำ มีแหล่งน้ำขนาดใหญ่ ได้แก่ แม่น้ำชี และขนาดกลาง ได้แก่ ลำน้ำยัง ลำทวน (ลุ่มน้ำชี) ไหลผ่านจังหวัด ลักษณะดินส่วนมากเป็นดินปนทรายและดินเค็ม มีหนอง บึง ลำห้วย และแหล่งน้ำขนาดเล็ก อยู่ทั่วไป พื้นที่แหล่งน้ำอยู่ในลุ่มน้ำชี และลุ่มน้ำมูล และสภาพภูมิอากาศโดยทั่วไปขึ้นอยู่กับอิทธิพลของมรสุม ที่พัดประจำฤดูกาล ๒ ชนิด คือ มรสุมตะวันออกเฉียงเหนือ ซึ่งจะพัดพามวลอากาศเย็นและแห้งจากประเทศจีน ปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูหนาว ทำให้จังหวัดยโสธรมีอากาศหนาวเย็นและแห้งทั่วไป กับมรสุมตะวันตกเฉียงใต้ ซึ่งพัดพามวลอากาศชื้นจากทะเลและมหาสมุทรปกคลุมประเทศไทยในช่วงฤดูฝนทำให้มีฝนตกทั่วไป ฤดูกาล จังหวัด ยโสธรมี ๓ ฤดู คือ ฤดูร้อนเริ่มตั้งแต่กลางเดือนกุมภาพันธ์ถึงกลางเดือนพฤษภาคม ฤดูฝนเริ่มตั้งแต่ประมาณ กลางเดือนพฤษภาคมถึงกลางเดือนตุลาคม ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดปีอยู่ระหว่าง ๑,๑๐๐ - ๑,๓๐๐ มิลลิเมตร สำหรับ ปริมาณฝนเฉลี่ยตลอดทั้งปี ๑,๓๖๐.๔ มิลลิเมตร และมีจำนวนวันที่ฝนตก ๑๑๒ วัน โดยเดือนสิงหาคม เป็นเดือน ที่มีฝนตกชุกมากที่สุดในรอบปี มีปริมาณฝนเฉลี่ย ๒๖๒.๗ มิลลิเมตร และมีฝนตก ๑๙ วัน โดยอุณหภูมิเฉลี่ยตลอด ทั้งปี ๒๗.๒ องศาเซลเซียส อุณหภูมิต่ำสุดเฉลี่ย ๒๒.๘ องศาเซลเซียส และอุณหภูมิสูงสุดเฉลี่ย ๓๒.๖ องศาเซลเซียส และเดือนเมษายนเป็นเดือนที่มีอากาศร้อนอบอ้าวมากที่สุดในรอบปี ส่วนในช่วงฤดูหนาวจะมีอากาศหนาวที่สุดในเดือนมกราคม

จากสถิติในคาบ ๗๑ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ - ๒๕๖๔ พบว่า พายุหมุนเขตร้อนที่เคลื่อนตัวผ่าน จังหวัดยโสธรมี ทั้งหมด ๑๔ ลูก โดยเคลื่อนเข้ามาขณะที่มีกำลังแรงเป็นพายุโซนร้อนในเดือนกันยายน จำนวน ๑ ลูก (๒๕๖๓) นอกจากนั้นเคลื่อนเข้ามาขณะที่มีกำลังแรงเป็นพายุดีเปรสชัน จำนวน ๑๓ ลูก โดยเคลื่อนเข้ามาในเดือน มิถุนายน ๑ ลูก (๒๕๔๗) เดือนกันยายน ๔ ลูก (๒๕๒๒, ๒๕๒๕, ๒๕๕๖, ๒๕๕๙) เดือนตุลาคม ๖ ลูก (๒๕๐๔, ๒๕๐๖, ๒๕๑๐, ๒๕๑๓, ๒๕๓๒, ๒๕๔๙) และเดือนพฤศจิกายน ๒ ลูก (๒๕๒๗, ๒๕๓๙)

หมายเหตุ

- สถิติภูมิอากาศที่เป็นค่าเฉลี่ยข้อมูลอุณหภูมิและปริมาณฝน (อ้างอิง สถานีอุตุนิยมวิทยาร้อยเอ็ด) คาบ ๓๐ ปี ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๕๓๔ - ๒๕๖๓
- สถิติภูมิอากาศที่มีค่าเป็นที่สุดใช้ข้อมูล ตั้งแต่ พ.ศ. ๒๔๙๔ - ๒๕๖๔

๒.๔) การใช้ประโยชน์ที่ดิน

ข้อมูลจากกรมที่ดิน (http://www.ddd.go.th/WEB_OLP/report_research_NE.html)
ซึ่งได้เผยแพร่ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินของจังหวัดยโสธรดังนี้

ประเภทการใช้ที่ดิน	ปี พ.ศ. ๒๕๕๘		ปี พ.ศ. ๒๕๖๐		ปี พ.ศ. ๒๕๖๒	
	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ	ไร่	ร้อยละ
๑. พื้นที่ชุมชนและสิ่งปลูกสร้าง	๑๒๗,๕๖๖	๔.๙๑	๑๓๒,๒๑๔	๕.๐๘	๑๔๓,๔๙๘	๕.๕๒
๒. พื้นที่เกษตรกรรม	๑,๙๒๕,๗๘๗	๗๔.๐๒	๒,๐๕๑,๗๐๒	๗๘.๘๙	๒,๐๖๐,๓๘๖	๗๙.๒๐
- พื้นที่นา	๑,๕๔๘,๕๓๘	๕๙.๕๔	๑,๕๓๔,๘๗๙	๕๙.๐๑	๑,๕๖๕,๗๕๔	๕๖.๓๔
- พืชไร่	๒๐๔,๘๖๐	๗.๘๗	๒๘๔,๒๓๕	๑๐.๙๒	๓๐๖,๖๘๒	๑๑.๗๙
- ไม้ยืนต้น	๑๕๕,๖๗๐	๕.๙๗	๒๒๑,๕๑๖	๘.๕๓	๒๗๖,๖๕๒	๑๐.๖๓
- ไม้ผล	๙,๒๓๓	๐.๓๕	๖,๑๕๙	๐.๒๔	๖,๙๗๔	๐.๒๗
- พืชสวน	๑,๒๘๓	๐.๐๕	๑,๐๗๓	๐.๐๔	๑,๒๐๗	๐.๐๕
- พืชไร่เลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์	๕,๖๔๓	๐.๒๒	๓,๓๓๒	๐.๑๓	๒,๕๕๑	๐.๑๐
- พืชไร่	๓๗	-	๒๒	-	๒๘	-
- สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ	๔๘๒	๐.๐๒	๔๕๓	๐.๐๒	๕๑๑	๐.๐๒
- เกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม	๔๑	-	๓๓	-	๒๗	-
๓. พื้นที่ป่าไม้	๒๖๔,๖๗๑	๑๐.๑๘	๑๙๗,๕๑๖	๗.๕๙	๑๙๔,๕๑๘	๗.๗๘
๔. พื้นที่น้ำ	๗๓,๔๗๓	๒.๘๒	๗๔,๘๒๑	๒.๘๗	๗๗,๗๗๑	๓
๕. พื้นที่เบ็ดเตล็ด	๒๐๙,๕๕๓	๘.๐๗	๑๔๔,๗๘๗	๕.๕๗	๑๒๔,๘๖๗	๔.๘
รวม	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐	๒,๖๐๑,๐๔๐	๑๐๐

หมายเหตุ ข้อมูลการใช้ประโยชน์ที่ดินอัปเดตล่าสุด ณ ปี ๒๕๖๒

๒.๕) การปกครอง

๒.๕.๑) การปกครองท้องที่ จังหวัดยโสธรแบ่งการปกครองออกเป็น ๙ อำเภอ ประกอบด้วย อำเภอเมืองยโสธร อำเภอลำทะเมนชัย อำเภอไทยเจริญ อำเภอกุดชุม อำเภอทรายมูล อำเภอป่าติ้ว อำเภอคำชะโนด อำเภอเมืองยโสธร อำเภอเมืองยโสธร โดยมี ๗๘ ตำบล และ ๘๘๕ หมู่บ้าน มีชุมชนในเขตเทศบาลเมืองยโสธร จำนวน ๒๓ ชุมชน

๒.๕.๒) การปกครองท้องถิ่น จังหวัดยโสธรมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๓ รูปแบบ จำนวน ๘๘ แห่ง ประกอบด้วยองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๖๓ แห่ง

๒.๖) ประชากร

ในปี ๒๕๖๔ จังหวัดยโสธรมีจำนวนประชากรทั้งสิ้น ๕๓๓,๓๙๔ คน เป็นชาย ๒๖๕,๙๔๕ คน คิดเป็นร้อยละ ๔๙.๘๖ เป็นหญิง ๒๖๗,๔๔๙ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๐.๑๔ ความหนาแน่นของประชากรโดยเฉลี่ย ๑๒๘.๑๖ คนต่อตารางกิโลเมตร

๒.๗) จำนวนบ้านจากทะเบียนบ้าน

จังหวัดยโสธรมีจำนวนบ้านจากทะเบียนบ้านในปี พ.ศ. ๒๕๖๔ จำนวน ๑๗๙,๒๒๙ หลัง โดยข้อมูลจากปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕ จำนวนบ้านมีแนวโน้มเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง

ตารางแสดงจำนวนบ้านจากทะเบียนบ้าน ปี พ.ศ. ๒๕๖๐-๒๕๖๕

พ.ศ.	๒๕๖๐	๒๕๖๑	๒๕๖๒	๒๕๖๓	๒๕๖๔	๒๕๖๕
จำนวนบ้าน	๑๖๗,๓๔๖	๑๖๙,๙๑๘	๑๗๒,๔๑๗	๑๗๕,๖๖๖	๑๗๙,๒๒๙	๑๘๑,๙๒๑ (ณ ๓๑ ก.ค. ๒๕๖๕)

ที่มา : รายงานสถิติจำนวนประชากรและบ้าน กรมการปกครอง, ที่ทำการปกครองจังหวัดยโสธร

๒.๘) การบริหารราชการจังหวัด

จังหวัดยโสธรอยู่ในกลุ่มจังหวัดภาคตะวันออกเฉียงเหนือตอนล่าง ๒ (อุบลราชธานี ศรีสะเกษ ยโสธร อำนาจเจริญ) โดยมีการบริหารราชการในจังหวัดประกอบด้วย

- ๒.๘.๑) ราชการบริหารส่วนภูมิภาคระดับจังหวัด จำนวน ๓๔ หน่วยงาน มีจำนวนข้าราชการ จำนวน ๒,๗๔๙ คน และลูกจ้างประจำ ๑๔๘ คน (ข้อมูล ณ ๑ กันยายน ๒๕๖๕)
- ๒.๘.๒) ราชการบริหารส่วนกลาง ระดับจังหวัดที่ปฏิบัติงานในจังหวัด จำนวน ๓๗ หน่วยงาน
- ๒.๘.๓) ราชการบริหารส่วนท้องถิ่น จำนวน ๘๘ แห่ง แยกเป็นองค์การบริหารส่วนจังหวัด ๑ แห่ง เทศบาลเมือง ๑ แห่ง เทศบาลตำบล ๒๓ แห่ง และองค์การบริหารส่วนตำบล ๖๓ แห่ง
- ๒.๘.๔) หน่วยงานรัฐวิสาหกิจ จำนวน ๖ หน่วยงาน
- ๒.๘.๕) องค์ภายใต้รัฐธรรมนูญ จำนวน ๘ หน่วยงาน

จังหวัดยโสธรมีองค์กรเอกชนในหลายลักษณะเพื่อพัฒนาสังคม คุณภาพชีวิต และส่งเสริมอาชีพ ได้แก่ มูลนิธิ สมาคม สโมสร ชมรม และกลุ่มอาชีพต่าง ๆ ซึ่งองค์กรที่เด่นชัด และมีบทบาท เช่น เหล่ากาชาดจังหวัด หอการค้าจังหวัดยโสธร สภาอุตสาหกรรมจังหวัด สภาอุตสาหกรรมท่องเที่ยวจังหวัด สมาคมสตรีนักธุรกิจและวิชาชีพจังหวัด สมาคมธุรกิจท่องเที่ยวจังหวัด มูลนิธิธรรมสามัคคี และกลุ่มอาชีพในพื้นที่ที่เป็นองค์กรพัฒนาอาชีพสร้างรายได้ที่มีกิจกรรมต่อเนื่อง อาทิ กลุ่มเกษตรอินทรีย์

๒.๙) โครงสร้างพื้นฐาน

๒.๙.๑) การคมนาคมขนส่ง

การเดินทางมายังจังหวัดยโสธร มีถนนสายสำคัญ ได้แก่ ทางหลวงแผ่นดินหมายเลข ๒๓, ๒๐๒ และทางหลวงจังหวัดหมายเลข ๒๐๘๓, ๒๐๖๙, ๒๐๔๓ โดยเส้นทางการเดินทางมี ๒ เส้นทาง คือ สายเก่า: กรุงเทพฯ-สระบุรี-นครราชสีมา-บ้านไผ่-มหาสารคาม-ร้อยเอ็ด-ยโสธร และสายใหม่: กรุงเทพฯ-สระบุรี-นครราชสีมา-ประทาย-พยัคฆภูมิ-เกษตรวิสัย-สุวรรณภูมิ-ยโสธรโดยสามารถเดินทางได้ดังนี้

(๑) รถยนต์ : ใช้ทางหลวงหมายเลข ๑ (ถนนพหลโยธิน) ถึงจังหวัดสระบุรี จึงเลี้ยวขวาเข้าทางหลวงหมายเลข ๒ (ถนนมิตรภาพ) ผ่านจังหวัดนครราชสีมาไปทางอำเภอพิมาย ผ่านอำเภอหนองสองห้องและอำเภอบ้านไผ่ จังหวัดขอนแก่น แล้วจึงแยกเข้าทางหลวงหมายเลข ๒๓ ผ่านอำเภอบรบือ จังหวัดมหาสารคาม และจังหวัดร้อยเอ็ด อำเภอธวัชบุรี อำเภอเสลภูมิ แล้วจึงถึงจังหวัดยโสธร รวมระยะทาง ๕๓๑ กิโลเมตรใช้เวลาเดินทางประมาณ ๗-๘ ชั่วโมง

(๒) สถานีขนส่งผู้โดยสารจังหวัดยโสธร มี ๑ แห่ง มีรถโดยสารประจำทางเข้าใช้สถานี จำนวน ๒๒ เส้นทาง เฉลี่ยวันละ ๗๐ เที่ยว มีผู้โดยสารเฉลี่ยวันละประมาณ ๓๐๐ คน (ข้อมูล ณ ๓๐ สิงหาคม ๒๕๖๕) มีเส้นทางการขนส่งประจำทางด้วยรถโดยสาร ดังนี้

(๒.๑) เส้นทางภายในเขตเมืองและเส้นทางต่อเนื่อง จำนวน ๑ เส้นทาง คือ บ้านตาดทอง-บ้านบาก

(๒.๒) เส้นทางเริ่มต้นจากกรุงเทพฯ ไปยังส่วนภูมิภาค จำนวน ๓ เส้นทาง

(๒.๓) เส้นทางระหว่างจังหวัดหรือคาบเกี่ยวระหว่างเขตจังหวัดในส่วนภูมิภาค

จำนวน ๑๕ เส้นทาง

(๒.๔) เส้นทางในเขตจังหวัด ซึ่งอาจจะประกอบด้วยเส้นทางสายหลักสายเดียว หรือเส้นทางสายหลักและเส้นทางสายย่อย ซึ่งแยกออกจากเส้นทางสายหลักไปยังอำเภอ หมู่บ้าน หรือเขตชุมชน จำนวน ๗ เส้นทาง นอกจากนี้ มีวินจรรย์ยานยนต์รับจ้างในเขตอำเภอเมืองยโสธร จำนวน ๑๐ วิน/แห่ง

(๓) **ทางรถไฟและเครื่องบิน** : จะต้องลงที่จังหวัดอุบลราชธานี แล้วต่อรถยนต์ มาที่จังหวัดยโสธร อีกประมาณ ๙๙ กิโลเมตร

๒.๙.๒) ถนน

จังหวัดยโสธร มีถนนสายหลักที่เชื่อมไปสู่จังหวัด อำเภอ แหล่งท่องเที่ยว และแหล่งขนส่งสินค้าทั้งในจังหวัดและจังหวัดใกล้เคียงโดยมีถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบของหน่วยงานต่าง ๆ ดังนี้

(๑) **แขวงทางหลวงยโสธร** มีถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดยโสธร เป็นทางหลวงแผ่นดิน ๖ สายทาง ได้แก่

(๑.๑) ทางหลวงหมายเลข ๒๓ ตอนเสลภูมิ – ยโสธร ระหว่าง กม.๑๕๓ + ๖๕๒ – กม.๑๗๕ + ๕๒๗, ตอนยโสธร – บ้านย้อยระหว่าง กม.๑๗๕ + ๕๒๗ – กม.๑๗๕ + ๘๕๒, กม.๑๗๕ + ๘๕๕ – กม.๑๙๐ + ๕๖๒, ตอนยโสธร – บ้านสวน ระหว่าง กม.๑๙๐ + ๕๖๒ – กม.๒๒๐+๑๘๒ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดร้อยเอ็ดมายังจังหวัดยโสธรและต่อไปยังจังหวัดอุบลราชธานี

(๑.๒) ทางหลวงหมายเลข ๒๐๒ ตอนยโสธร – สะพานคลองลำเซ ระหว่าง กม.๒๖๖ + ๔๑๒ – กม.๒๙๘ + ๕๖๐ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดยโสธรไปยังจังหวัดอำนาจเจริญและต่อไปยังจังหวัดอุบลราชธานี

(๑.๓) ทางหลวงหมายเลข ๒๐๘๓ ตอนสะเดา – คำเขื่อนแก้ว ระหว่าง กม. ๓๓ + ๖๙๙ – กม.๖๐ + ๖๗๓ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดยโสธรไปยังจังหวัดศรีสะเกษ

(๑.๔) ทางหลวงหมายเลข ๒๐๔๓ ตอนยางเฒอ-มหาชนะชัย ระหว่าง กม.๗๕+ ๐๙๐ – กม.๘๘ + ๑๓๙ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดยโสธร ไปยังจังหวัดศรีสะเกษ

(๑.๕) ทางหลวงหมายเลข ๒๑๖๙ ตอนยโสธร-กุดชุม ระหว่าง กม.๒ + ๒๓๔ – กม.๓๗ + ๒๔๑ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดยโสธร ไปยังจังหวัดอำนาจเจริญและจังหวัดมุกดาหาร และต่อไปยังสะพานมิตรภาพไทย-ลาว แห่งที่ ๒

(๑.๖) ทางหลวงหมายเลข ๒๓๕๑ ตอนพลไวก – เข็ไพนเมือง ระหว่าง กม.๐+๐๐๐ – กม.๓๕ + ๒๐๐ เป็นเส้นทางเชื่อมต่อจากจังหวัดยโสธร ไปยังจังหวัดศรีสะเกษ และจังหวัดอุบลราชธานี

(๒) **แขวงทางหลวงชนบทยโสธร** มีถนนที่อยู่ในความรับผิดชอบในพื้นที่จังหวัดยโสธร จำนวน ๓๐ สายทาง รวมระยะทาง ๕๔๙.๖๔๓ กิโลเมตร โดยมีหน่วยงานภายใต้การกำกับดูแลและแบ่งเขตพื้นที่รับผิดชอบ ดังนี้

(๒.๑) **หมวดบำรุงทางหลวงชนบทยโสธร** รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ๗ อำเภอ ได้แก่ อำเภอเมืองยโสธร อำเภอค้อวัง อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย อำเภอป่าดัว อำเภอทรายมูล อำเภอ กุดชุม มีจำนวนสายทาง ๑๘ สายทาง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๓๐๐.๒๙๖ กิโลเมตร ผิวจราจรลาดยาง ๒๙๐.๗๑๙ กิโลเมตร ผิวจราจรคอนกรีต ๑๒.๕๗๗ กิโลเมตร

(๒.๒) **หมวดบำรุงทางหลวงชนบทเลิงนกทา** รับผิดชอบในเขตพื้นที่ ๔ อำเภอ ได้แก่ อำเภอป่าดัว อำเภอ กุดชุม อำเภอไทยเจริญ และอำเภอเลิงนกทา มีจำนวนสายทาง ๑๒ สายทาง รวมระยะทางทั้งสิ้น ๒๔๙.๓๔๗ กิโลเมตร ผิวจราจรลาดยาง ๒๔๒.๙๘๙ กิโลเมตร ผิวจราจรคอนกรีต ๖.๓๕๘ กิโลเมตร

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

(๓) **อำเภอและองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น** ซึ่งจะรับผิดชอบพัฒนาถนนหนทางเชื่อมโยงระดับอำเภอ ตำบล หมู่บ้าน อย่างไรก็ตามในหลายเส้นทางชาวบ้านยังคงมีความต้องการได้รับการพัฒนาถนนให้สามารถสัญจรไปมาสะดวกปลอดภัยและขนส่งผลผลิตทางการเกษตร รวมทั้งเส้นทางไปสู่แหล่งท่องเที่ยวชุมชน

๒.๙.๓) ไฟฟ้า

จังหวัดยโสธรมี ๘๘๕ หมู่บ้าน โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดยโสธร ซึ่งมีหน้าที่จัดหาพลังงานไฟฟ้าเพื่อให้บริการแก่ประชาชน มีสถานีจ่ายไฟฟ้า ที่สามารถจ่ายไฟได้ ๑๐๐ MVA จำนวน ๑ แห่ง โหลดการใช้ไฟฟ้าที่จ่ายกระแสไฟฟ้าให้กับประชาชนในปัจจุบัน ๔๔ เมกกะวัตต์ คิดเป็น ร้อยละ ๔๐ เพียงพอต่อความต้องการของประชาชนที่ใช้ไฟฟ้าในปัจจุบัน มีการให้บริการรับคำร้องขอใช้ไฟฟ้า ขยายเขตระบบจำหน่ายไฟฟ้า บริการแก่กระแสไฟฟ้าขัดข้อง

๒.๙.๔) ประปา

จังหวัดยโสธรมีสำนักงานประปาภูมิภาค จำนวน ๓ สาขา ๒ หน่วยบริการ ได้แก่ สำนักงาน กปภ. สาขายโสธร, สำนักงาน กปภ. สาขามหาชนะชัย, สำนักงาน กปภ. สาขาเลิงนกทา, หน่วยบริการป่าดัว (ในสังกัดสำนักงาน กปภ. สาขาอำนาจเจริญ) และหน่วยบริการค้อวัง บริการในเขตเทศบาลและบริเวณใกล้เคียงในชุมชน ๗ อำเภอ คือ อำเภอเมืองยโสธร อำเภอกุดชุม อำเภอเลิงนกทา อำเภอมหาชนะชัย อำเภอค้อวัง อำเภอคำเขื่อนแก้ว และอำเภอป่าดัว ส่วนอำเภอที่เหลือเป็นประปาของเทศบาลตำบลหรือใช้ระบบป้อนน้ำบาดาลสำหรับในเขตชนบท และสัดส่วนครัวเรือนที่มีน้ำประปาใช้ในครัวเรือน พบว่า ปี ๒๕๕๘ มีสัดส่วนอยู่ที่ร้อยละ ๙๔.๙๒ ปี ๒๕๖๐ ร้อยละ ๙๘.๘๔ และปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๙๙.๖๖

๒.๙.๕) การโทรคมนาคมและการสื่อสาร

บริษัท โทรคมนาคมแห่งชาติ จำกัด (มหาชน) ส่วนบริการลูกค้าจังหวัดยโสธร ประกอบด้วยศูนย์บริการลูกค้า ๒ แห่ง ดังนี้

(๑) ศูนย์บริการลูกค้าสาขายโสธร ดูแลพื้นที่ อำเภอเมือง อำเภอทรายมูล อำเภอป่าดัว อำเภอคำเขื่อนแก้ว อำเภอมหาชนะชัย และอำเภอค้อวัง

(๒) ศูนย์บริการลูกค้าสาขาเลิงนกทา ดูแลพื้นที่ อำเภอกุดชุม อำเภอไทยเจริญ และอำเภอเลิงนกทา

๒.๙.๖) อินเทอร์เน็ต

ข้อมูลจากสำนักงานสถิติแห่งชาติ พบว่าปี ๒๕๖๕ จังหวัดยโสธร มีประชากรอายุ ๖ ปีขึ้นไป ที่ใช้อินเทอร์เน็ต ๓๕๗,๓๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๘๕.๓ และไม่ใช่ ๖๑,๗๙๐ คน คิดเป็น ร้อยละ ๑๔.๗

๒.๙.๗) สวนสาธารณะ สถานที่ออกกำลังกายสำคัญระดับจังหวัด และภายในอำเภอ

โดยจังหวัดยโสธร มีสวนสาธารณะระดับจังหวัดซึ่งอยู่ในเขตอำเภอเมืองยโสธร ได้แก่ สวนสาธารณะวิมานพญาแถน สวนสาธารณะพญาแถน สวนสาธารณะบึงน้อย-บึงใหญ่

๓) ข้อมูลเศรษฐกิจ

๓.๑) ด้านการค้า การค้าของจังหวัดยโสธรโดยเฉพาะการค้าข้าวมีหนาแน่นที่ชุมชน

เทศบาลเมืองยโสธร เทศบาลตำบลกุดชุมพัฒนา เทศบาลตำบลเลิงนกทา เทศบาลตำบลคำเขื่อนแก้ว สินค้าที่มีชื่อเสียง ได้แก่ ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ปลาสาม ถั่วลิสง แดงโมอินทรีย์ หมอนขวานผ้าขิด ผ้าไหมลายลูกหวาย ผ้าไทยท้องถิ่น จักสานไม้ไผ่กระติบข้าวจังหวัดยโสธรมีศูนย์การค้าและตลาดสินค้าและบริการที่ตั้งอยู่ในจังหวัด เช่น นานาภัณฑ์พลาซ่า, บิ๊กแคทมาร์ทยโสธร, บริษัทพริตทิวาเซ็นเตอร์ จำกัด, บิ๊กซี ซูเปอร์เซ็นเตอร์ ยโสธร, แม็คโคร สาขายโสธร และ เทสโก้ โลตัส ยโสธร

๓.๒) ด้านการลงทุน

(ข้อมูลจากแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด (พ.ศ.๒๕๖๖ - ๒๕๗๐)

(๑) แผนงานปรับปรุงระบบไฟฟ้าเป็นเคเบิลใต้ดิน ๑ จังหวัด ๑ ถนนเฉลิมพระเกียรติ โดยการไฟฟ้าส่วนภูมิภาค การไฟฟ้าส่วนภูมิภาคเขต ๒ อุบลราชธานี และการไฟฟ้าส่วนภูมิภาคจังหวัดยโสธร เป็นหน่วยงานหลักดำเนินการ ซึ่งได้เริ่มดำเนินการมาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๖๖ และปัจจุบันอยู่ระหว่างดำเนินการตามแผนงาน โดยพื้นที่ดำเนินการเป็นถนนโครงการ ๑ จังหวัด ๑ ถนนเฉลิมพระเกียรติ ของจังหวัดยโสธร คือ ถนนแจ้งสนิท โดยระยะที่ ๑ ตั้งแต่หน้าสถานีตำรวจภูธรเมืองยโสธรถึงสี่แยกไฟแดงหน้าว่าการอำเภอเมืองยโสธร (ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร และระยะที่ ๒ อยู่ระหว่างการพิจารณาคัดเลือกช่วงเส้นทางดำเนินการ (ระยะทางประมาณ ๑ กิโลเมตร)

(๒) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำภายในประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๔ (งบผูกพันปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๖) คือ โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี บ้านฟ้าหยาด หมู่ที่ ๒,๔ ตำบลฟ้าหยาด อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองยโสธร

(๓) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำภายในประเทศ ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๕ (งบผูกพันปี ๒๕๖๕ - ๒๕๖๗) ดำเนินการโดยสำนักงานโยธาธิการและผังเมืองยโสธร ได้แก่

(๓.๑) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมลำเซบาย บ้านเชียงเพ็ง หมู่ที่ ๗ ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอป่าดัว

(๓.๒) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี (ระยะที่ ๒) บ้านดอนมะยอม หมู่ที่ ๔ ตำบลสงเปือย อำเภอคำเขื่อนแก้ว

(๓.๓) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมลำเซน้อย บ้านเซ่ง หมู่ที่ ๔ ตำบลเชียงเพ็ง อำเภอป่าดัว

(๓.๔) โครงการก่อสร้างเขื่อนป้องกันตลิ่งริมแม่น้ำชี บ้านแจ้งน้อย หมู่ที่ ๑๒ ตำบลค้อเหนือ อำเภอเมืองยโสธร

(๔) โครงการก่อสร้างระบบป้องกันน้ำท่วมพื้นที่ชุมชนเมืองยโสธร ระยะที่ ๑ อำเภอเมืองยโสธร

๓.๓) ด้านการท่องเที่ยว

จังหวัดยโสธรได้กำหนดให้การท่องเที่ยวเป็นจุดเน้นทางยุทธศาสตร์ ควบคู่ไปกับการเป็นเมืองเกษตรอินทรีย์และเมืองประเพณีวัฒนธรรมวิถีอีสานโดยจังหวัดยโสธรได้ให้ความสำคัญในด้านการส่งเสริมการท่องเที่ยว ซึ่งมีส่วนสำคัญในการทำให้เศรษฐกิจของจังหวัดขยายตัวขึ้นเนื่องจาก เป็นจังหวัดที่มีแหล่งท่องเที่ยวที่หลากหลายทั้งในเชิงประวัติศาสตร์ โบราณสถาน/โบราณวัตถุ แหล่งท่องเที่ยวทางธรรมชาติและทางวัฒนธรรม ประเพณีและศาสนา มี ๗ สิ่งมหัศจรรย์ยโสธรงานประเพณีที่เป็นเอกลักษณ์ที่มีแห่งเดียวในโลก

เมื่อพิจารณาผลผลิตภัณฑมวบรวมจังหวัด สาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหาร ปี ๒๕๖๒ มีมูลค่าอยู่ที่ ๑๑๙ ล้านบาท ซึ่งสูงขึ้นต่อเนื่องจากปี ๒๕๕๙, ๒๕๖๐ และ ๒๕๖๑ ที่มีมูลค่าอยู่ที่ ๗๙ ล้านบาท ๙๖ ล้านบาท และ ๑๐๙ ล้านบาท ตามลำดับ และเมื่อพิจารณารายได้จากการท่องเที่ยวพบว่า ตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ ถึงปี ๒๕๖๒ มีรายได้จากการท่องเที่ยวสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง คือ ๖๔๖.๘๕ ล้านบาท ๗๗๖.๓๓ ล้านบาท ๘๖๒.๓๕ ล้านบาท และ ๘๓๒.๔๖ ล้านบาท ตามลำดับ แต่ปี ๒๕๖๓ มีรายได้จากการท่องเที่ยว ๓๒๕ ล้านบาท อันเป็นผลมาจากการสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคติดเชื้อไวรัสโคโรนา ๒๐๑๙ (โควิด ๑๙) ซึ่งสอดคล้องกับจำนวนนักท่องเที่ยวระหว่างปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๓ ที่มีจำนวนเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่องตั้งแต่ปี ๒๕๕๙, ๒๕๖๑ แต่ปี ๒๕๖๒, ๒๕๖๓ มีจำนวนลดลง

๓.๔) ด้านการผลิต

๓.๔.๑) การเกษตร

พื้นที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร จังหวัดยโสธรมีพื้นที่ ๒,๖๐๑,๐๔๐ ไร่ ประชากรส่วนใหญ่มีอาชีพเป็นเกษตรกร ทำนา ปลูกพืช และเลี้ยงปศุสัตว์พื้นที่การใช้ประโยชน์ทางการเกษตร ในปี ๒๕๖๒ มี ๒,๐๖๐,๓๘๖ ไร่ เป็นที่นา ๑,๕๖๕,๗๕๔ ไร่ พืชไร่ ๓๐๖,๖๘๒ ไร่ ไม้ยืนต้น ๒๗๖,๖๕๒ ไร่ ไม้ผล ๖,๙๗๔ ไร่ พืชสวน ๑,๒๐๗ ไร่ พืชไร่เลี้ยงสัตว์และโรงเรือนเลี้ยงสัตว์ ๒,๕๕๑ ไร่ พืชน้ำ ๒๘ ไร่ สถานที่เพาะเลี้ยงสัตว์น้ำ ๕๑๑ ไร่ และเกษตรผสมผสาน/ไร่นาสวนผสม ๒๗ ไร่

การเพาะปลูกพืชเศรษฐกิจที่สำคัญ ได้แก่ ข้าว ยางพารา มันสำปะหลัง อ้อย โรงงาน แดงโม ถั่วลิสง ข้าวโพด หอมแดง เป็นต้น ข้าวโพด หอมแดง เป็นต้น

(๑) ข้าว

พื้นที่ปลูกข้าว

รายการสถิติ	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
พื้นที่ปลูกข้าวนาปีทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๑,๔๖๓,๗๕๙	๑,๔๒๒,๘๔๖	๑,๓๙๙,๔๘๑	๑,๓๔๘,๑๓๙	๑,๓๔๒, ๓๔๕	๑,๓๓๘,๐๐๘	๑,๓๕๖,๗๕๐
พื้นที่ปลูกข้าวนาปรังทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๕๖ ,๕๖๒	๕๐.๕๐๒	๖๕,๐๗๘	๕๖.๑๖๐	๗๐,๑๒๑	๘๓๑๓๗	๔๗,๒ ๓๓

ผลผลิตข้าว

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ผลผลิตข้าวนาปี(ตัน)	๕๕๓,๔๓๘	๕๔๗,๒๙๘	๖๐๐,๙๘๑	๕๔๖,๖๓๙	๕๕๖,๖๑๗	๕๔๕,๒๔๕	๕๘๕,๖๐๒
ผลผลิตข้าวนาปีเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๔๑๕	๔๓๖	๔๓๐	๔๓๖	๔๒๐	๔๒๐	๔๒๕
ผลผลิตข้าวนาปรัง (ตัน)	๓๒,๙๑๙	๒๗,๗๗๖	๓๕,๙๘๘	๓๕,๒๓๙	๓๙,๘๐๕	๔๕,๙๗๕	๒๙,๘๗๗
ผลผลิตข้าวนาปรังเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๕๘๒	๕๕๐	๕๘๓	๕๖๐	๕๖๕	๖๒๐	๖๒๕

(๒) มันสำปะหลัง

พื้นที่ปลูกมันสำปะหลัง

รายการสถิติ	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
พื้นที่ปลูกมันสำปะหลังทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๑๐๒,๓๑๔	๙๖,๙๗๕	๙๕,๘๕๙	๑๐๑,๒๔๔	๑๐๓,๑๕๕	๑๐๔,๓๑๓	๙๑,๗๑๗

ผลผลิตมันสำปะหลัง

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ผลผลิตมันสำปะหลัง (ตัน)	๒๑๗,๐๑๓	๓๓๒,๗๑๑	๒๖๘,๐๗๑	๓๔๗,๙๗๗	๓๖๑,๔๕๕	๓๖๔,๐๕๒	-
ผลผลิตมันสำปะหลังเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๔,๒๕๐	๓,๘๙๕	๓,๕๕๐	๓,๔๓๗	๓,๕๐๔	๓,๔๙๐	-

(๓) อ้อยโรงงาน

พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงาน

รายการสถิติ	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
พื้นที่ปลูกอ้อยโรงงานทั้งหมดของจังหวัด (ไร่)	๓๘,๕๖๒	๔๓,๘๘๓	๔๔,๐๘๔	๔๘,๖๘๐	๕๒,๓๑๕	๖๕,๕๐๐	๖๕,๕๕๑

ผลผลิตอ้อยโรงงาน

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ผลผลิตอ้อยโรงงาน (ตัน)	๒๔๗,๕๖๐	๒๘๑,๒๔๕	๒๙๙,๗๐๐	๓๒๑,๕๓๐	๓๔๘,๖๙๐	๓๘๖,๗๐๒	-
ผลผลิตอ้อยโรงงาน เฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๙,๕๐๐	๙,๖๐๐	๙,๖๕๐	๙,๖๗๕	๙,๘๕๐	๙,๘๕๐	-

(๔) ปาล์มน้ำมัน

พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน

รายการสถิติ	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
พื้นที่ปลูกปาล์มน้ำมัน ทั้งหมด ของจังหวัด (ไร่)	๑,๗๘๒	๑,๘๘๓	๓,๕๓๐	๓,๖๒๐	๓,๖๘๕	๔,๑๐๗	๔,๑๐๗

ผลผลิตปาล์มน้ำมัน

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ผลผลิตปาล์มน้ำมัน (ตัน)	๑,๗๙๙	๒,๓๖๔	๒,๕๐๐	๒,๘๓๕	๓,๙๓๕	๓,๙๐๕	-
ผลผลิตปาล์มน้ำมัน เฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๑,๐๒๔	๑,๒๔๙	๑,๒๐๐	๑,๑๒๐	๑,๐๗๙	๑,๐๖๐	-

(๕) ยางพารา

พื้นที่ปลูกยางพารา

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ผลผลิตยางพารา ทั้งหมดของจังหวัด(ไร่)	๙๗,๒๒๙	๑๐๐,๖๕๘	๑๐๑,๗๒๙	๑๐๑,๗๒๙	๑๐๒,๓๕๑	๑๑๒,๕๒๐	๑๑๗,๐๘๓

ผลผลิตยางพารา

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ผลผลิตยางพารา(ตัน)	๑๗,๐๙๔	๑๕,๘๔๒	๑๖,๖๐๕	๑๖,๒๐๐	๑๕,๙๙๔	๒๑,๖๐๐	-
ผลผลิตยางพาราเฉลี่ย ต่อไร่ (กก.)	๒๑๐	๒๐๘	๒๑๐	๒๑๐	๒๐๗	๒๐๔	-

(๖) แตงโม

พื้นที่ปลูกแตงโม

รายการสถิติ	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
พื้นที่ปลูกแตงโม ทั้งหมดของจังหวัด	๙๗,๒๒๙	๑๐๐,๖๕๘	๑๐๑,๗๒๙	๑๐๒,๓๕๑	๑๑๒,๕๒๐	๑๑๗,๐๘๓	๑๑๗,๐๘๓

ผลผลิตแตงโม

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ผลผลิตแตงโม (ตัน)	๑๗,๐๙๔	๑๕,๘๔๒	๑๖,๖๐๕	๑๖,๒๐๐	๑๕,๙๙๔	๒๑,๖๐๐	-
ผลผลิตแตงโมเฉลี่ย ต่อไร่ (กก.)	๒๑๐	๒๐๘	๒๑๐	๒๑๐	๒๐๗	๒๐๔	-

(๗) ถั่วลิสง

พื้นที่ปลูกถั่วลิสง

รายการสถิติ	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
พื้นที่ปลูกถั่วลิสง ทั้งหมดของจังหวัด(ไร่)	๙๗,๒๒๙	๑๐๐,๖๕๘	๑๐๑,๗๒๙	๑๐๒,๓๕๑	๑๑๒,๕๒๐	๑๑๗,๐๘๓	๑๑๗,๐๘๓

ผลผลิตถั่วลิสง

รายการข้อมูล	ปี ๒๕๕๘	ปี ๒๕๕๙	ปี ๒๕๖๐	ปี ๒๕๖๑	ปี ๒๕๖๒	ปี ๒๕๖๓	ปี ๒๕๖๔
ผลผลิตถั่วลิสง (ตัน)	๑๗,๐๔๙	๑๕,๘๔๒	๑๖,๖๐๕	๑๖,๒๐๐	๑๕,๙๙๔	๒๑,๖๐๐	-
ผลผลิตถั่วลิสงเฉลี่ยต่อไร่ (กก.)	๒๑๐	๒๐๘	๒๑๐	๒๑๐	๒๐๗	๒๐๔	-

(๘) การปลูกสัตว์

ชนิดสัตว์	ปี ๒๕๖๐		ปี ๒๕๖๑		ปี ๒๕๖๒		ปี ๒๕๖๓	
	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร	จำนวน	เกษตรกร
โคเนื้อ	๗๙,๙๘๔	๑๙,๑๔๒	๑๐๙,๙๒๕	๒๒,๑๑๘	๑๑๒,๖๙๙	๒๒,๖๐๒	๑๓๓,๑๔๔	๒๕,๗๗๒
กระบือ	๒๑,๐๙๑	๕,๐๐๕	๒๘,๗๕๑	๕,๙๗๖	๒๘,๘๔๘	๕,๙๗๓	๒๗,๐๙๒	๖,๐๖๐
สุกร	๕๑,๑๖๙	๑,๖๙๑	๕๔,๙๖๗	๑,๗๗๒	๕๓,๘๓๗	๑,๗๗๖	๕๑,๐๔๔	๑,๘๘๐
ไก่	๑,๓๓๖,๙๑๓	๒๙,๗๐๕	๑,๖๕๖,๘๑๑	๓๔,๐๙๓	๑,๖๒๘,๒๙๙	๓๓,๙๑๑	๑,๕๗๕,๙๒๘	๓๖,๒๓๘
เป็ด	๖๒,๒๗๕	๒,๔๘๒	๑๕๒,๙๘๘	๖,๗๗๗	๑๕๐,๕๘๑	๖,๗๗๕	๑๔๓,๗๕๑	๖,๗๘๑
แพะ	๙๑	๑๑	๑๕๗	๑๘	๑๙๐	๑๙	๗๗๕	๕๐

๓.๔.๒) ภาคอุตสาหกรรม

(๑) โรงงานอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ ณ วันที่ ๓๑ เดือนธันวาคม พ.ศ. ๒๕๖๖ จำนวนทั้งสิ้น ๒๑๒ โรงงาน เงินลงทุนรวม ๕,๖๘๖.๑๘ ล้านบาท คนงานจำนวน ๔,๐๙๓ คน โรงงานอุตสาหกรรมที่ตั้งอยู่มีทั้งขนาดเล็กจนถึงขนาดใหญ่ ซึ่งเป็นอุตสาหกรรมที่ผลิตเพื่อจำหน่ายในประเทศ เช่น ยางพารา ข้าวหอมมะลิชุดชั้นในสตรี ยี่ห้อซาปี่นา เป็นต้น

ตารางแสดงขนาดโรงงานอุตสาหกรรม

ที่	พ.ศ.	โรงงานขนาดเล็ก (แห่ง)	โรงงานขนาดกลาง (แห่ง)	โรงงานขนาดใหญ่ (แห่ง)	จำนวนแรงงานในโรงงาน (คน)
๑	๒๕๖๒	๒๙๓	๑๕	๓	๔,๖๑๙
๒	๒๕๖๓	๑๘๑	๑๓	๓	๓,๖๓๗
๓	๒๕๖๔	๑๘๗	๑๓	๓	๓,๖๘๙
๔	๒๕๖๕	๑๙๗	๑๓	๓	๓,๘๒๗
๕	๒๕๖๖	๑๙๖	๑๑	๕	๔,๐๙๓ (ณ ๑๕ ธ.ค.๖๖)

หมายเหตุ : *จำนวนโรงงานอุตสาหกรรมลดลง เนื่องจากการจำหน่ายออกจากทะเบียนโรงงาน ตาม พ.ร.บ.โรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ซึ่งมีผลบังคับใช้ เมื่อวันที่ ๒๘ ตุลาคม ๒๕๖๒ กำหนดให้โรงงานที่มีกำลังเครื่องจักรต่ำกว่า ๕๐ แรงม้า หรือมีคนงานน้อยกว่า ๕๐ คน ไม่เข้าข่ายเป็นโรงงานอุตสาหกรรม

โดยมีหมวดอุตสาหกรรมที่มีจำนวนโรงงานมากที่สุด ๓ อันดับแรก ได้แก่

๑.๑) อุตสาหกรรมกระดาษ ได้แก่ โรงสีข้าว อบเมล็ดพืช ทำมันเส้น มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๔๕ โรงงาน เงินลงทุน ๒,๑๐๑.๗๗ ล้านบาท การจ้างงาน ๗๓๒ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๑.๒๒ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

๑.๒) อุตสาหกรรมผลิตโลหะ ได้แก่ ผลิตภัณฑ์คอนกรีต มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๔๑ โรงงาน เงินลงทุน ๔๒๖.๑๓ ล้านบาท การจ้างงาน ๒๙๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๓ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

๑.๓) อุตสาหกรรมอื่น ๆ มีจำนวนโรงงานทั้งสิ้น ๓๗ โรงงาน สำคัญ ได้แก่ กิจการเกี่ยวกับหิน กรวดทราย หรือดิน สำหรับใช้ในการก่อสร้าง กิจการซ่อมรองเท้าหรือเครื่องหนัง และกิจการเกี่ยวกับการคัดแยกหรือฝักรูปสิ่งปฏิกูลหรือ วัสดุที่ไม่ใช้แล้วที่มีลักษณะและคุณสมบัติตามที่กำหนดไว้ในกฎกระทรวง เงินลงทุน ๑๗๕.๐๐ ล้านบาท การจ้างงาน ๑๕๐ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๗.๔๕ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

ตารางแสดงจำนวนโรงงาน เงินทุนและคนงานตามหมวดอุตสาหกรรมในจังหวัดยโสธร

ปี	อุตสาหกรรมเกษตร				อุตสาหกรรมอาหาร				อุตสาหกรรมสิ่งทอ			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๒	๕๙	๑,๘๕๙,๗๘๔,๒๑๑	๗๐๕	๔๓,๙๐๕.๑๗	๑๙	๒๙๒,๔๙๙,๐๐๐	๒๒๒	๗,๗๓๒.๖๗	๙	๘,๔๓๐,๐๐๐	๑๐๐	๒๕๕.๖๔
๒๕๖๓	๔๗	๑,๘๑๕,๖๕๖,๒๑๑	๖๖๔	๔๕,๙๑๖.๑๓	๑๗	๓๓๑,๑๕๙,๐๐๐	๒๑๒	๘,๙๙๖.๕๗	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๔	๔๗	๑,๘๑๕,๖๕๖,๒๑๑	๖๖๔	๔๕,๙๑๖.๑๓	๒๐	๔๑๑,๑๕๙,๐๐๐	๒๘๖	๑๓,๒๐๗.๐๗	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๕	๔๘	๑,๘๒๓,๖๕๖,๒๑๑	๖๖๔	๕๖,๓๖๖.๖๓	๒๑	๔๓๓,๑๕๙,๐๐๐	๓๐๖	๑๔,๔๑๒.๕๗	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๖	๔๕	๒,๑๐๑,๗๗๗,๒๑๑	๗๓๒	๖๗,๑๓๗.๙๙	๒๔	๘๙๐,๔๕๘,๐๐๐	๕๖๐	๑๗,๗๗๖.๔๑	๑	๒๕,๐๐๐,๐๐๐	๓๐	๓๓๐.๐๐

ปี	อุตสาหกรรมเครื่องแต่งกาย				อุตสาหกรรมไม้และผลิตภัณฑ์จากไม้				อุตสาหกรรมกระดาษและผลิตภัณฑ์จากกระดาษ			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๒	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๒๒	๑๗๙,๑๗๐,๐๐๐	๑๔๓	๗,๖๒๐.๑๑	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๓	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๑	๑๖๕,๐๐๐,๐๐๐	๘๗	๒,๙๑๙.๘๐	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๔	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๓	๑๘๘,๐๐๐,๐๐๐	๑๑๗	๔,๗๗๙.๘๐	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๕	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๕	๒๓๗๐๐๐๐๐	๑๖๙	๗,๖๕๖.๑๕	๐	๐	๐	๐
๒๕๖๖	๑	๓๓๕,๐๐๐,๐๐๐	๑,๔๐๐	๕๕๓.๙๗	๑๖	๒๕๔,๐๐๐,๐๐๐	๑๗๖	๘,๑๙๖.๑๕	๐	๐	๐	๐

ปี	อุตสาหกรรมโลหะ				อุตสาหกรรมผลิตภัณฑ์โลหะ				อุตสาหกรรมเครื่องจักรกล			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๒	๙	๙,๓๔๕,๐๐๐	๔๔๕	๑,๐๐๗.๐๙	๓๐	๑๑๔,๘๘๑,๐๐๐	๑๖๔	๑,๔๙๗.๕๗	๑๕	๑๔,๕๓๘,๕๐๐	๕๓	๕๙๒.๕๑
๒๕๖๓	๒	๒,๑๑๐,๐๐๐	๓๐	๖๓๔.๕๕	๙	๘๖,๖๐๐,๐๐๐	๙๐	๑,๓๕๘.๐๗	๑	๖๕๐๐๐๐๐	๖	๖๕.๖๒
๒๕๖๔	๒	๒,๑๑๐,๐๐๐	๓๐	๖๓๔.๕๕	๙	๘๖,๖๐๐,๐๐๐	๙๐	๑,๓๒๘.๐๗	๑	๖๕๐๐๐๐๐	๖	๖๕.๖๒
๒๕๖๕	๒	๒,๑๑๐,๐๐๐	๓๐	๖๓๔.๕๕	๙	๘๖,๖๐๐,๐๐๐	๙๐	๑,๓๒๘.๐๗	๑	๖๕๐๐๐๐๐	๖	๖๕.๖๒
๒๕๖๖	๑	๑,๒๖๕,๐๐๐	๑๐	๕๓๘.๘๐	๘	๘๑,๖๐๐,๐๐๐	๘๕	๑,๒๓๘.๐๗	๑	๖๕๐๐๐๐๐	๖	๖๕.๖๒

ปี	อุตสาหกรรมไฟฟ้า				อุตสาหกรรมขนส่ง				อุตสาหกรรมอื่นๆ			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๒	๐	๐	๐	๐	๒๓	๖๓๕,๖๗๖,๖๐๐	๒๖๔	๑,๕๐๘.๙๐	๓๒	๑๖๙,๑๕๐,๐๐๐	๑๑๘	๑๒,๘๔๑.๐๐
๒๕๖๓	๐	๐	๐	๐	๑๑	๔๒๕,๐๘๐,๐๐๐	๑๕๖	๑,๒๒๖.๕๔	๒๘	๑๕๘,๓๕๐,๐๐๐	๑๐๘	๑๒,๐๒๔.๐๐
๒๕๖๔	๐	๐	๐	๐	๑๑	๔๒๕,๐๘๑,๐๐๐	๑๕๖	๑,๒๒๖.๕๔	๓๖	๒๐๖,๕๐๐,๐๐๐	๑๔๐	๑๔,๒๑๙.๐๐
๒๕๖๕	๐	๐	๐	๐	๑๐	๔๐๙๐๘๑๐๐๐	๑๕๖	๑๑๓๑.๕๔	๓๘	๒๑๕,๖๕๐,๐๐๐	๑๕๒	๑๕,๙๘๙.๐๐
๒๕๖๖	๐	๐	๐	๐	๙	๔๐๔๗๘๑๐๐๐	๑๔๑	๑๐๕๒.๘๐	๓๗	๑๗๕,๘๐๐,๐๐๐	๑๕๐	๑๕,๔๐๒.๐๐

ปี	อุตสาหกรรมสิ่งพิมพ์				อุตสาหกรรมเคมี				อุตสาหกรรมปิโตรเคมีและผลิตภัณฑ์			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๒	๐	๐	๐	๐	๑	๒,๓๐๐,๐๐๐	๗	๑๕	๑๒	๑๔๘,๓๐๐,๐๐๐	๑๐๖	๕,๖๑๑.๖๒
๒๕๖๓	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒	๑๕๖,๓๐๐,๐๐๐	๑๐๔	๕,๖๑๑.๖๒
๒๕๖๔	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒	๑๕๖,๓๐๐,๐๐๐	๑๐๔	๕,๖๑๑.๖๒
๒๕๖๕	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๒	๑๕๖,๓๐๐,๐๐๐	๑๐๔	๕,๖๑๑.๖๒
๒๕๖๖	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๐	๑๔	๒๐๘,๓๐๐,๐๐๐	๑๒๓	๖,๕๔๓.๒๒

ปี	อุตสาหกรรมยาง				อุตสาหกรรมพลาสติก				อุตสาหกรรมโลหะ			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๒	๗	๗๐๓,๑๕๐,๐๐๐	๒๖๘	๕,๗๗๒.๐๐	๑๐	๖๖,๑๘๐,๐๐๐	๑๒๒	๙๘๗.๑๔	๕๓	๓๖๗,๑๔๖,๐๐๐	๓๙๕	๖,๖๕๔.๕๔
๒๕๖๓	๙	๖๙๔,๔๐๐,๐๐๐	๒๕๓	๕,๖๕๕.๐๐	๔	๖๐,๙๗๐,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๓๕	๓๕๖,๔๒๐,๐๐๐	๒๙๖	๖,๙๒๒.๙๖
๒๕๖๔	๙	๖๙๔,๔๐๐,๐๐๐	๒๕๓	๕,๖๕๕.๐๐	๔	๖๐,๙๗๕,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๓๙	๓๘๗,๒๓๐,๐๐๐	๒๘๔	๗,๙๒๘.๒๔
๒๕๖๕	๙	๖๙๔,๔๐๐,๐๐๐	๒๕๓	๕,๖๕๕.๐๐	๔	๖๐,๙๗๕,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๔๑	๔๒๔,๒๓๐,๐๐๐	๓๐๒	๘,๖๙๔.๒๔
๒๕๖๖	๙	๖๗๓,๙๐๐,๐๐๐	๒๒๐	๕,๗๗๙.๐๐	๔	๖๐,๙๗๕,๐๐๐	๘๓	๗๖๐.๕๐	๔๑	๔๒๖,๑๓๐,๐๐๐	๒๙๐	๘,๘๓๒.๙๔

ปี	อุตสาหกรรมเครื่องดื่ม				อุตสาหกรรมเครื่องหนัง				อุตสาหกรรมเฟอร์นิเจอร์และเครื่องเรือน			
	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า	จำนวนโรงงาน	เงินทุน	การจ้างงาน	แรงม้า
๒๕๖๒	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๘	๓๒,๖๐๐,๐๐๐	๙๒	๑,๑๙๒.๔๐
๒๕๖๓	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๓	๒๕,๕๐๐,๐๐๐	๕๐	๙๘๘.๐๐
๒๕๖๔	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๔	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๓๖๔.๐๐
๒๕๖๕	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๔	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๓๖๔.๐๐
๒๕๖๖	๑	๖,๐๐๐,๐๐๐	๑๕	๙๔.๐๐	๐	๐	๐	๐	๔	๓๕,๕๐๐,๐๐๐	๗๒	๑,๓๖๔.๐๐

(๒) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน

ข้อมูล ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ จังหวัดยโสธรมีสินค้าผลิตภัณฑ์ชุมชนที่สร้างสรรค์เป็นของดีจากภูมิปัญญาท้องถิ่น มีชื่อเสียงเป็นที่รู้จักอย่างกว้างขวาง คือ หมอนขวานผ้าซิด ผลิตภัณฑ์จักสานจากไม้ไผ่ เสื่อกกและผลิตภัณฑ์จากกก ผ้ายอมสีธรรมชาติ อาหาร ได้แก่ ข้าวหอมมะลิ ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ข้าว ๕ สายพันธุ์ และปลาสาม ผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) ที่ยังไม่หมดอายุมีจำนวน ๑๐๕ ผลิตภัณฑ์ แบ่งเป็นประเภทได้ดังนี้

- ๑) ประเภทอาหาร ๔ ผลิตภัณฑ์
- ๒) ประเภทของใช้ของตกแต่งและของที่ระลึก ๕๖ ผลิตภัณฑ์
- ๓) ประเภทสมุนไพรที่ไม่ใช่อาหาร ๔ ผลิตภัณฑ์
- ๔) ประเภทผ้าและเครื่องแต่งกาย ๔๑ ผลิตภัณฑ์

๓.๔.๓) ด้านผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด

สำนักงานสภาพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ประกาศข้อมูลผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด ฉบับปี พ.ศ. ๒๕๖๓ พบว่าจังหวัดยโสธร ในปี ๒๕๖๔ โครงสร้างการผลิตตามมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดยโสธร จำนวน ๑๙ สาขา มีมูลค่า ๓๑,๗๕๒ ล้านบาท (เพิ่มขึ้น ๑,๑๐๒ ล้านบาท จากปี ๒๕๖๓ ที่มีมูลค่าอยู่ที่ ๓๐,๖๕๐ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๖ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลำดับที่ ๖๕ ของประเทศและมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓.๘๓ และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๒.๕๘ โดยสาขา การผลิตภาคเกษตรมีมูลค่า ๘,๐๐๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และสาขาการผลิตนอกภาคเกษตรเท่ากับ ๒๓,๗๔๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๔.๗๗ โดยสาขาการผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ ลำดับแรก คือ

- (๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำนวน ๘,๐๐๙ ล้านบาท
- (๒) สาขาการศึกษา จำนวน ๔,๔๕๘ ล้านบาท
- (๓) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์จำนวน ๓,๖๕๐ ล้านบาท
- (๔) สาขาการผลิตอุตสาหกรรมจำนวน ๓,๔๖๔ ล้านบาท
- (๕) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย จำนวน ๒,๘๗๖ ล้านบาท ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒๒, ๑๔.๐๔, ๑๑.๕๐, ๑๐.๙๐ และ ๙.๐๖ ตามลำดับ ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด ขณะที่มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita : GPP) มีจำนวน ๗๐,๓๒๗ ล้านบาท เพิ่มจาก ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๓,๐๐๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๖๗,๓๒๑ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๘ ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ

๔) ลักษณะทางสังคม

๔.๑) แรงงาน ในปี ๒๕๖๓ จังหวัดยโสธรมีประชากรรวมทั้งสิ้น ๕๓๔,๕๐๐ คน เป็นเพศชาย จำนวน ๒๗๖,๐๑๖ คน เพศหญิง จำนวน ๒๖๗,๔๘๔ คน เป็นผู้อยู่ในวัยทำงานหรืออายุ ๑๕ ปีขึ้นไป จำนวน ๓๘๗,๔๒๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๗๒.๔๘ ของประชากรทั้งหมด เป็นเพศชาย จำนวน ๑๘๗,๓๗๔ คน เพศหญิง จำนวน ๒๐๐,๐๔๗ คน ประกอบด้วยผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม จำนวน ๒๓๖,๙๓๔ คน คิดเป็น ร้อยละ ๗๑.๔๘ ของผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป เป็นเพศชาย ๑๔๔,๙๕๙ คน เพศหญิง ๑๓๑,๙๗๕ คน จำแนกเป็นผู้มีงานทำ จำนวน ๒๗๒,๖๔๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๙๘.๔๕ ของผู้อยู่ในกำลังแรงงานรวม ผู้ว่างงาน จำนวน ๒,๒๐๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๐๘ ผู้รอฤดูกาล จำนวน ๒,๐๘๓ คน คิดเป็นร้อยละ ๐.๗๕ ส่วนผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงาน จำนวน ๑๑๐,๔๘๗ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๘.๕๒ ของผู้มีอายุ ๑๕ ปีขึ้นไป เป็นเพศชาย ๔๒,๔๑๕ คน เพศหญิง ๖๘,๐๗๒ คน จำแนกเป็นผู้ทำงานที่บ้าน จำนวน ๑๕,๐๓๑ คน คิดเป็นร้อยละ ๑๓.๖๐ ของผู้ไม่อยู่ในกำลังแรงงานเรียนหนังสือ จำนวน ๒๙,๙๓๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๒๗.๑๐ และอื่น ๆ จำนวน ๖๕,๕๑๘ คน คิดเป็นร้อยละ ๕๙.๓๐

๔.๒) การประกันตนในระบบประกันสังคม ข้อมูลตั้งแต่ปี ๒๕๕๙ จังหวัดยโสธร มีจำนวนผู้ประกันตนในระบบประกันสังคมสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยข้อมูลปี ๒๕๕๙, ๒๕๖๓ มีจำนวนผู้ประกันตน มาตรา ๓๓, ๓๙ และ ๔๐ รวมจำนวน ๓๒,๘๘๙ คน ๓๕,๙๔๗ คน ๔๐,๐๘๒ คน , ๔๒,๒๑๔ คน และ ๔๖,๓๑๘ คน ตามลำดับ ปี ๒๕๖๑ มีจำนวนผู้ประกันตนเข้าสู่ระบบประกันสังคมเพิ่มขึ้นสูงสุด ร้อยละ ๑๐.๓๒ และในปี ๒๕๖๓ เพิ่มขึ้นจากปี ๒๕๖๒ ร้อยละ ๙.๗๒ สำนักงานประกันสังคมได้รณรงค์ประชาสัมพันธ์ และขยายเครือข่ายไปยัง บ้าน วัด โรงเรียน และสถานประกอบการ นอกจากนี้ ยังเพิ่มศักยภาพการทำงานของเครือข่ายประกันสังคม ในการขับเคลื่อนงานประกันสังคมมาตรา ๔๐

๔.๓) ศาสนา วัฒนธรรม ประเพณี และภูมิปัญญาชาวบ้าน จังหวัดยโสธร เป็นเมืองที่ประชากร โดยทั่วไปสามารถดำเนินชีวิตได้อย่างสงบสุข มีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน มีอาชีพ มีรายได้เพียงพอ สำหรับการดำรงชีพ และการดำเนินชีวิตจะเกี่ยวข้องกับศาสนา ความเชื่อ และวิถีชีวิตของชาวโยธธ โดย การดำเนินชีวิตของประชาชนจะดำรงตนตามแบบวัฒนธรรมประเพณีที่ดีงาม มีภูมิคุ้มกันทางสังคม สามารถปรับตัว ได้ อย่างผสมกลมกลืนกับการเปลี่ยนแปลงทางสังคมในยุคปัจจุบัน นอกจากนี้ยังมีศิลปวัฒนธรรมประเพณี และ สินค้าของดีที่สร้างสรรค์มาจากภูมิปัญญาท้องถิ่น เช่น หมอนขิด เครื่องจักสานเครื่องทองเหลือง ข้าวหอมมะลิ อินทรี ผ้าไหม ผ้าฝ้าย และสินค้าอื่นๆ ที่เกิดจากภูมิปัญญาชาวบ้าน ซึ่งสิ่งสรรค์สร้างเหล่านี้ล้วนแล้วแต่เกิดจาก การถ่ายทอดจากรุ่นสู่รุ่น สามารถสร้างงาน สร้างอาชีพ สร้างรายได้ให้แก่มากับคนในชุมชน ซึ่งถือว่าเป็นการ ดำรงชีวิตแบบวิถีอีสานภายใต้แนวคิดปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียงโดยเห็นได้จากสัดส่วนคนอายุ ๖ ปีขึ้นไป ปฏิบัติ กิจกรรมทางศาสนาอย่างน้อยสัปดาห์ละ ๑ ครั้ง ปี ๒๕๖๑ มีค่าอยู่ที่ ร้อยละ ๙๙.๘๘ ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของ ประเทศ (ร้อยละ ๙๙.๕๖) และสัดส่วนครัวเรือนมีส่วนร่วมทำกิจกรรมสาธารณะเพื่อประโยชน์ชุมชนหรือท้องถิ่น มีค่าอยู่ที่ร้อยละ ๙๙.๘๗ ซึ่งมีค่าสูงกว่าค่าเฉลี่ยของประเทศ (ร้อยละ ๙๙.๕๔)

๔.๔) การบริหารจัดการขยะ

จังหวัดยโสธรมีปริมาณขยะเกิดขึ้นในปี ๒๕๖๑ มีปริมาณขยะเกิดขึ้นรวม ๕๑๒.๕๖ ตัน/วัน โดยปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ จำนวน ๖๐.๗๐ ตัน/วัน (๑๑.๘๔ %) ขณะที่ปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ มีจำนวน ๓๖๗.๕๙ ตัน/วัน (๗๑.๗๒ %) และขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ๔๒๘.๒๙ ตัน/วัน (๘๓.๕๖ %) ปี พ.ศ. ๒๕๖๒ จังหวัดยโสธร มีประชากร ๕๓๘,๗๒๙ คน มีปริมาณขยะเกิดขึ้น ๕๑๓.๐๖ ตัน/วัน โดยปริมาณขยะมูลฝอยชุมชนได้รับการจัดการ อย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๖๗.๙๔ ตัน/วัน (๑๓.๒๔ %) ปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมาใช้ประโยชน์ ๓๗๙.๓๖ ตัน/วัน (๗๓.๙๔ %) และขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ๔๔๗.๓๐ ตัน/วัน (๘๗.๑๘ %) และปี พ.ศ. ๒๕๖๓ จังหวัดยโสธร มีประชากร ๕๓๗,๒๙๙ คน มีปริมาณขยะเกิดขึ้น ๕๑๑.๗๑ ตัน/วัน โดยปริมาณขยะมูลฝอย ชุมชนได้รับการจัดการอย่างถูกต้องตามหลักวิชาการ ๖๕.๘๘ ตัน/วัน (๑๒.๘๔ %) ปริมาณขยะมูลฝอยที่นำกลับมา ใช้ประโยชน์ ๓๘๒.๓๑ ตัน/วัน (๗๑.๗๑%) และขยะมูลฝอยได้รับการจัดการอย่างถูกต้อง ๖๕.๘๘ ตัน/วัน (๑๒.๘๔ %) การเก็บรวบรวมและขนส่งขยะมูลฝอย จังหวัดยโสธรมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ๘๗ แห่ง ยกเว้น อบจ.ยโสธร ให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอยในพื้นที่รับผิดชอบ ๖๑ แห่ง ส่วนอีกจำนวน ๒๖ แห่ง ไม่ได้ให้บริการเก็บขนขยะมูลฝอย และให้ประชาชนจัดการเอง

๔. ๕) ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่

จังหวัดยโสธรได้ดำเนินการรวบรวมข้อมูลปัญหาและความต้องการของประชาชน ในพื้นที่โดยได้จัดการประชุมคณะทำงานจัดทำแผนพัฒนาจังหวัดฯ ฉบับทบทวน ประจำปีงบประมาณ ๒๕๖๕ จำนวน ๒ ครั้ง เมื่อวันที่ ๓๑ กรกฎาคม ๒๕๖๓ และวันที่ ๑๙ สิงหาคม ๒๕๖๓ และประชุมคณะอนุกรรมการจัดทำ แผนพัฒนาจังหวัด ฯ เมื่อวันที่ ๓ กันยายน ๒๕๖๓ โดยมีส่วนราชการระดับจังหวัด อำเภอ องค์การปกครอง ส่วนท้องถิ่น และภาคส่วนต่าง เข้าร่วมประชุม ซึ่งได้มีการทบทวนประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่การ รวบรวมข้อมูลปัญหาและความต้องการของประชาชนจากแผนพัฒนาระดับหมู่บ้าน แผนชุมชนแผนพัฒนาตำบล แผนพัฒนาท้องถิ่น และแผนพัฒนาอำเภอ ผ่านหน่วยงานเจ้าภาพจัดทำแผนดังกล่าว รวมทั้งได้ประสานรวบรวม ข้อมูลจากส่วนราชการในจังหวัด ผลปรากฏดังนี้

ประเด็นปัญหาและความต้องการเชิงพื้นที่ที่สำคัญภาพรวม ๑๐ อันดับแรก ดังนี้

ลำดับ	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่	พื้นที่เป้าหมาย	กลุ่มเป้าหมาย
๑	ขาดประสิทธิภาพการบริหารจัดการน้ำ (น้ำท่วมในฤดูฝนและขาดแคลนน้ำในฤดูแล้ง และการพัฒนาส่งเสริม การอนุรักษ์พื้นที่ป่าไม้และการสร้าง การรับรู้ให้กับประชาชนเพื่อร่วมกันดูแลป่าไม้	พื้นที่เกษตรกรรม พื้นที่ป่าทุกอำเภอ	เกษตรกร ประชาชนจังหวัด ยโสธร
๒	ปัญหาคุณภาพชีวิตต่าง ๆ เช่น รายได้ครัวเรือนต่างๆ หนี้สิน การศึกษาผู้ด้อยโอกาส ผู้สูงอายุ กลุ่มเปราะบาง กลุ่มวัยทำงาน สุขภาพจิต โรคอุบัติใหม่ ยาเสพติด อุบัติเหตุ และการจัดการหนี้สิน หมุนเวียนการบริหารการเงินทุนหมุนเวียน	ทุกอำเภอ	เยาวชน ผู้สูงอายุ ผู้ด้อยโอกาส ชาวยโสธร
๓	ความผันผวนของราคาผลผลิตสินค้าเกษตรและประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการสินค้าเกษตร เช่น การใช้ประโยชน์ในพื้นที่ ความหลากหลายของผลผลิตการใช้สารเคมี การบริหารจัดการกลุ่มสุขภาพของเกษตรกร อาชีพเสริมรองรับเกษตรกรสูงอายุ ข้อมูลผลการวิจัยด้านสุขภาพของเกษตรกรอินทรีย์และตัวบทกฎหมายเกี่ยวกับเกษตรกรอินทรีย์	พื้นที่การเกษตร ในทุกอำเภอ	เกษตรกร
๔	ปัจจัยพื้นฐานในการผลิตด้านการเกษตร เช่น แรงงาน Young Smart เกษตรกรรุ่นใหม่ (จำนวนและทักษะการทำงาน) เงินทุน ที่ดิน ไฟฟ้าเพื่อการเกษตร พลังงานทดแทน ระบบส่งน้ำเพื่อการเกษตร พันธุ์พืช พันธุ์สัตว์ท้องถิ่น นวัตกรรม เทคโนโลยีการเกษตร ในการแปรรูปครบวงจร ยังไม่เพียงพอ	พื้นที่เกษตรกรรม ในทุกอำเภอ	เกษตรกร
๕	ปรับปรุงเส้นทางคมนาคม เชื่อมระหว่างหมู่บ้าน ตำบล อำเภอและถนนเพื่อประโยชน์ด้านการค้า ขนส่งและท่องเที่ยว ที่ชำรุดเสียหาย	ทุกอำเภอ และถนน สายหลัก ได้แก่ เส้นทางหมายเลข ๒๑๖๙, ๒๐๘๓, ๒๐๒, ๒๓ เป็นต้น	เกษตรกร ชาวบ้าน ผู้ประกอบการ นักท่องเที่ยว
๖	การรับรองมาตรฐานสินค้าและบริการที่จำเป็น เช่น มาตรฐานเกษตรอินทรีย์สากล มาตรฐานสินค้าแปรรูปทางการเกษตร และมาตรฐานบริการทางการท่องเที่ยว	ทุกอำเภอ	เกษตรกร ผู้ประกอบการ แปรรูปสินค้าและ บริการ
๗	ตลาดประชารัฐตลาดวัฒนธรรม ถนนสายวัฒนธรรม มีจำนวนน้อยและไม่เป็นรูปธรรม ขาดช่องทางการจำหน่าย/ตลาด ทั้งแบบ On site, On line รวมทั้งบน Application สำหรับตลาดอินทรีย์ โดยเฉพาะ (Organic Market)	ตลาดในทุกอำเภอ	ผู้ประกอบการ ชาวบ้านที่ต้องการ เพิ่มรายได้
๘	การพัฒนาแหล่งท่องเที่ยว สิ่งอำนวยความสะดวก บุคลากรด้านการแหล่งท่องเที่ยว และการบริการ เช่น ภูมิทัศน์ห้องน้ำและทางลาด สำหรับคนพิการและผู้สูงอายุ ยังไม่ครอบคลุม	แหล่งท่องเที่ยวที่มี สำคัญในพื้นที่	ผู้ประกอบการ แปรรูปสินค้าและ ให้บริการ
๙	การพัฒนาเป็น Smart City	ทุกอำเภอ	ประชาชนทุกคน
๑๐	ขาดการประชาสัมพันธ์งานประเพณีอย่างกว้างขวาง เช่น งานประเพณีบุญบั้งไฟ งานประเพณีแห่มาลัยข้าวตอก งานประเพณีจุดไฟตุงนางงานประเพณี แห่ดาว คริสมาสต์ การประชาสัมพันธ์สินค้า แหล่งผลิตสินค้า ชนิตสินค้า และการขายสินค้า	แหล่งท่องเที่ยวที่มี ประเพณีสำคัญใน พื้นที่	ผู้ประกอบการ แปรรูปสินค้าและ ให้บริการ

๓.๑.๒ การวิเคราะห์สถานการณ์และศักยภาพ

๑) ข้อมูลการวิเคราะห์ความต้องการและศักยภาพของประชาชนในท้องถิ่น

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการเพื่อระดมความคิดเห็นและความต้องการของกลุ่มเป้าหมายโดยผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย (Stake Holder) และผู้มีส่วนเกี่ยวข้องกับการพัฒนาอุตสาหกรรม ซึ่งประกอบไปด้วย ส่วนราชการองค์กรเอกชน ผู้ประกอบการอุตสาหกรรม ผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อมวิสาหกิจชุมชน OTOP ประชาชนทั่วไป

ตารางสรุปความต้องการของกลุ่มเป้าหมาย

ประเภทหน่วยงาน/องค์กร	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่
ส่วนราชการ	ประเด็นปัญหา - การส่งเสริม สนับสนุน และการพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรยังไม่หลากหลาย - สินค้าหรือผลิตภัณฑ์ยังไม่มีโดดเด่น น่าสนใจ และทันสมัยขาดเครื่องมือ อุปกรณ์ เครื่องจักร เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่ทันสมัย เพื่อมาพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและดียิ่งขึ้น - การส่งเสริมการนำเทคโนโลยี โซเชียลมีเดีย มาใช้ในการตลาดยังมีน้อย ความต้องการส่งเสริม - ส่งเสริม สนับสนุน พัฒนาผลิตภัณฑ์ที่เป็น Trend ในปัจจุบัน เช่น ผลิตภัณฑ์เกี่ยวกับผู้สูงอายุหรือผู้หญิง อาหารเพื่อสุขภาพ การท่องเที่ยวเชิงเกษตร - ส่งเสริม สนับสนุน ให้ผู้ประกอบการนำเทคโนโลยีมาใช้อำนวยความสะดวก เช่น QR Code สำหรับจ่ายเงิน - พัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตร Agri - Industry ในด้านการยกระดับและการสร้างมูลค่าเพิ่มให้ผลิตภัณฑ์แปรรูปจากสินค้าเกษตร - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ - ส่งเสริมและวิจัยพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน ด้านการแปรรูปสินค้า - ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีทักษะดิจิทัล ที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน สร้างนวัตกรรมการทำงานและการบริการประชาชนรูปแบบใหม่ให้ทันกับความต้องการของประชาชน - ส่งเสริมการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดียมาใช้
องค์กรเอกชน	ประเด็นปัญหา - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากและล่าช้า - ความไม่แน่นอนทางการเมือง - การฟื้นตัวของภาคการท่องเที่ยว/แนวโน้มของเศรษฐกิจการค้าโลก/ภัยธรรมชาติ ความต้องการ - ข้อมูลการลงทุน มาตรการ การใช้จ่ายของภาครัฐ - แรงจูงใจ ปรับปรุงแก้ไขระเบียบกฎหมายที่เป็นอุปสรรคต่อการประกอบธุรกิจ - สร้างความสามารถในการผลิตเพื่อตอบสนองเศรษฐกิจโลก - การเข้าถึงข้อมูลที่เป็นประโยชน์ (ได้ในจุดเดียว) - ประสิทธิภาพการผลิตและการบริหารจัดการ

ประเภท หน่วยงาน/องค์กร	ประเด็นปัญหา/ความต้องการเชิงพื้นที่
ผู้ประกอบการ โรงงาน อุตสาหกรรม	ประเด็นปัญหา - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากล่าช้าและบางครั้งอาจไม่ได้จำนวนที่ต้องการ - ขาดเงินทุนหมุนเวียน - ปัญหาการร้องเรียนของชุมชน - ขาดแคลนแรงงานที่มีทักษะ ความต้องการ - ปรับปรุงหลักเกณฑ์การปล่อยสินเชื่อของสถาบันการเงินให้ง่ายขึ้น - มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการแผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด
ผู้ประกอบการ SMEs/OTOP	ประเด็นปัญหา - การส่งเสริม สนับสนุน ตลาดออนไลน์ยังมีน้อย - การปล่อยสินเชื่อสถาบันการเงินมีความยุ่งยากและล่าช้า - ต้นทุนการผลิตสูง - ขาดแคลนแรงงานมีฝีมือ - ขาดความรู้ความสามารถในการออกแบบและพัฒนาผลิตภัณฑ์ - ขาดเครื่องจักรและเครื่องมือในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และสร้างนวัตกรรมใหม่ ความต้องการ - ส่งเสริม สนับสนุน การสร้างแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดีย - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ ยังไม่ทั่วถึง (เช่น อย, ISO, GMP, HACCP, HALAL หรือมาตรฐานสากลที่จำเป็น - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - ส่งเสริม สนับสนุน เชิงรุกด้านตลาดใหม่ ตลาดออนไลน์ - ส่งเสริม และพัฒนาอุตสาหกรรมการแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลาย - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ
ประชาชนทั่วไป	ประเด็นปัญหา - การรับรู้ข้อมูลด้านอุตสาหกรรมยังไม่ทั่วถึงเท่าที่ควร - ขาดแหล่งเรียนรู้เกี่ยวกับอุตสาหกรรมเกษตรใหม่ - ขาดทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศ ความต้องการ - ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาการผลิตสินค้า/ผลิตภัณฑ์ ให้มีต้นทุนลดลง - ส่งเสริม พัฒนาทักษะด้านการนำเทคโนโลยีสารสนเทศ มาใช้ในการดำเนินการ - ส่งเสริม พัฒนา เพิ่มทักษะในด้านการอุตสาหกรรมเกษตรอินทรีย์ - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - ชุมชนในพื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงานให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๒) ข้อมูลการวิเคราะห์ศักยภาพด้านเศรษฐกิจของจังหวัด

๒.๑) สถานการณ์แนวโน้มภาคอุตสาหกรรมของจังหวัด

ในพื้นที่จังหวัดยโสธร มีโรงงานที่ได้รับอนุญาตให้ประกอบกิจการ ณ วันที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๖ จำนวนทั้งสิ้น ๒๑๒ โรงงาน เงินลงทุน ๕,๖๘๖.๑๘ ล้านบาท และมีจำนวนคนงาน ๔,๐๙๓ คน โดยจำแนกออกเป็น จำพวกโรงงานตามพระราชบัญญัติโรงงาน พ.ศ. ๒๕๓๕ และพระราชบัญญัติโรงงาน (ฉบับที่ ๒) พ.ศ. ๒๕๖๒ ดังนี้

ตารางแสดงข้อมูล จำนวนโรงงาน เงินลงทุน และคนงาน

โรงงานจำพวกที่	จำนวนโรงงาน (โรงงาน)	จำนวนเงินลงทุน (ล้านบาท)	จำนวนคนงาน (คน)
๑	-	-	-
๒	๒	๓๖.๕๐	๑๓
๓	๒๑๐	๕,๖๔๙.๖๘	๔,๐๘๐
รวม	๒๑๒	๕,๖๘๖.๑๘	๔,๐๙๓

๒.๒) ความเคลื่อนไหวการลงทุนอุตสาหกรรมที่สำคัญของจังหวัด ประกอบด้วย อุตสาหกรรมที่สำคัญประกอบกิจการมาก ๕ อันดับแรกของจังหวัด ได้แก่

- (๑) โรงงานทำผลิตภัณฑ์คอนกรีต จำนวน ๔๑ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๙.๓๓ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด
- (๒) โรงงานอุตสาหกรรม จำนวน ๓๑ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๔.๖๒ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด(๓) โรงสีข้าว จำนวน ๒๕ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๑๑.๓๙ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด
- (๔) โรงงานทำน้ำดื่มและน้ำแข็งก้อนเล็ก จำนวน ๑๙ โรงงาน คิดเป็น ร้อยละ ๘.๙๖ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด
- (๕) โรงอบข้าว จำนวน ๑๓ โรงงาน คิดเป็นร้อยละ ๖.๑๓ ของจำนวนโรงงานทั้งหมด

๓) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) ผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัดและอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ จังหวัดยโสธร ในปี ๒๕๖๔ โครงสร้างการผลิตตามมูลค่าผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด (GPP) จังหวัดยโสธร จำนวน ๑๙ สาขา มีมูลค่า ๓๑,๗๕๒ ล้านบาท (เพิ่มขึ้น ๑,๑๐๒ ล้านบาท จากปี ๒๕๖๓ ที่มีมูลค่าอยู่ที่ ๓๐,๖๕๐ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๖ ของภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ลำดับที่ ๖๕ ของประเทศและมีอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจ ปี ๒๕๖๔ ร้อยละ ๓.๘๓ และอัตราการขยายตัวทางเศรษฐกิจเฉลี่ยตั้งแต่ปี ๒๕๕๕ - ๒๕๖๔ ร้อยละ ๒.๕๘ โดยสาขา การผลิตภาคเกษตรมีมูลค่า ๘,๐๐๙ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒๒ ของผลิตภัณฑ์มวลรวมจังหวัด และสาขาการผลิตนอกภาคเกษตรเท่ากับ ๒๓,๗๔๓ ล้านบาท คิดเป็นสัดส่วนร้อยละ ๗๔.๗๗ โดยสาขาการ ผลิตที่มีมูลค่าสูงสุด ๕ ลำดับแรก คือ

- (๑) สาขาเกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง จำนวน ๘,๐๐๙ ล้านบาท
- (๒) สาขาการศึกษา จำนวน ๔,๔๕๘ ล้านบาท
- (๓) สาขาการขนส่ง การขายปลีก การซ่อมแซมยานยนต์และจักรยานยนต์จำนวน ๓,๖๕๐ ล้านบาท
- (๔) สาขาการผลิตอุตสาหกรรมจำนวน ๓,๔๖๔ ล้านบาท
- (๕) สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัย จำนวน ๒,๘๗๖ ล้านบาท ซึ่งมีสัดส่วนร้อยละ ๒๕.๒๒, ๑๔.๐๔, ๑๑.๕๐, ๑๐.๙๐ และ ๙.๐๖ ตามลำดับ ของผลิตภัณฑ์ มวลรวมจังหวัด ขณะที่มูลค่าผลิตภัณฑ์เฉลี่ยต่อหัว (Per Capita : GPP) มีจำนวน ๗๐,๓๒๗ ล้านบาท เพิ่มจาก ปี ๒๕๖๓ จำนวน ๓,๐๐๖ ล้านบาท (ปี ๒๕๖๓ อยู่ที่ ๖๗,๓๒๑ ล้านบาท) จัดเป็นลำดับที่ ๑๘ ของภาค ตะวันออกเฉียงเหนือ และลำดับที่ ๗๓ ของประเทศ

๓.๑.๓ ข้อมูลการวิเคราะห์สภาวะแวดล้อม และศักยภาพในการพัฒนาอุตสาหกรรม

๑) ทิศทางหรือนโยบายการพัฒนาอุตสาหกรรมของจังหวัด

๑.๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์แปรรูปจากการเกษตร เช่น ข้าว มันสำปะหลัง พืชผลทางการเกษตร ที่มีศักยภาพโดยสนับสนุนการพัฒนาอย่างครบวงจรหรือห่วงโซ่อุปทาน เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพและได้มาตรฐานการผลิตทางการเกษตร (GAP) และมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ เป็นต้น

๑.๒) พัฒนาและมีการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้งานให้สอดคล้องกับผลผลิตวัตถุดิบหรืออุตสาหกรรมในท้องถิ่น เพื่อเพิ่มคุณภาพ มูลค่า และลดต้นทุนการผลิตสินค้า

๑.๓) พัฒนาบุคลากรหรือสถานประกอบการอุตสาหกรรม สำหรับการเพิ่มประสิทธิภาพการผลิตการบริหารจัดการให้มีประสิทธิภาพสูงขึ้น คุณภาพที่ดี และต้นทุนการผลิตที่ต่ำลงเพื่อรองรับการขยายตัวทางอุตสาหกรรมและต้นทุนด้านแรงงาน โลจิสติกส์ วัตถุดิบที่สูงขึ้น

๑.๔) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาอุตสาหกรรมให้มีการจัดการสิ่งแวดล้อมที่เหมาะสม การรายงานผล และการสร้างความเข้าใจระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน โดยการส่งเสริมของภาครัฐให้มีความถูกต้องตามกฎหมาย เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และตระหนักในการจัดการสิ่งแวดล้อมเพื่อรองรับการขยายตัวของภาคอุตสาหกรรม และลดความขัดแย้งระหว่างภาคอุตสาหกรรมและชุมชน

๑.๕) ส่งเสริมความร่วมมือและสร้างความเข้าใจของชุมชนกับภาคอุตสาหกรรม พร้อมทั้งการสร้างเครือข่ายเฝ้าระวัง

๑.๖) ส่งเสริมและสนับสนุนอุตสาหกรรมสาธารณูปโภค เพื่อป้อนเข้าสู่อุตสาหกรรม

๑.๗) สนับสนุน ส่งเสริม พัฒนา การตลาด Digital ด้วยระบบ Online

๒) การวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมของจังหวัดยโสธร

การวิเคราะห์ปัจจัยสภาพแวดล้อมภายในและภายนอกองค์กร (Internal and External) เป็นกระบวนการที่มีความสำคัญต่อการกำหนดยุทธศาสตร์ เพื่อให้ทราบสถานการณ์ภายในและภายนอก ปัจจัยใดที่เป็นจุดแข็ง จุดอ่อน ปัจจัยใดเป็นโอกาสหรืออุปสรรค จะทำให้เข้าใจถึงศักยภาพและข้อจำกัดขององค์กร และมีความเข้าใจถึงสภาวะแวดล้อมที่จะส่งผลกระทบในทางบวก และทางลบ สามารถกำหนดประเด็นยุทธศาสตร์และกลยุทธ์ที่มีประสิทธิภาพด้วยการนำจุดแข็ง (Strength) ที่มีอยู่มาใช้ให้เกิดประโยชน์และหาวิธีการในการลดจุดอ่อน (Weakness) ให้น้อยลงทั้งนี้การประเมินอย่างรอบด้านทำให้ได้ทราบโอกาส (Opportunity) และภัยคุกคาม (Threat) ที่องค์กรเผชิญอยู่ โดยสามารถสรุปได้ดังนี้

๒.๑) การวิเคราะห์ปัจจัยภายในองค์กร (Internal Factors)

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้มีการดำเนินการจัดประชุมเชิงปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗ เพื่อให้หน่วยงานราชการ หน่วยงานเอกชน และภาคประชาชนที่เกี่ยวข้องกับภาคอุตสาหกรรมในจังหวัดยโสธร ร่วมแสดงความคิดเห็นและข้อเสนอแนะ รวมทั้งได้ประสานรวบรวมข้อมูลจากส่วนราชการในจังหวัดเพื่อนำมาวิเคราะห์สภาพแวดล้อมทั่วไปของภาคอุตสาหกรรมภายในจังหวัดยโสธร (SWOT) โดยได้มีการวิเคราะห์จุดแข็ง จุดอ่อน โอกาส และภัยคุกคาม และได้นำเทคนิค TOWS Matrix มาใช้ในการวิเคราะห์

เปรียบเทียบเพื่อกำหนดแนวทาง/กลยุทธ์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร มีผลการวิเคราะห์ดังนี้

จุดแข็ง (Strengths : S)	จุดอ่อน (Weakness : W)
๑. เป็นแหล่งวัตถุดิบ เกษตร พืช สัตว์ และประมง ที่มีคุณภาพและได้มาตรฐาน	๑. ขาดการวิจัยด้านเทคโนโลยีและนวัตกรรม ในการพัฒนาด้านเกษตรอินทรีย์ที่หลากหลาย และที่มีอยู่บางส่วนยังไม่ได้นำมาประยุกต์ใช้และต่อยอดในภาคอุตสาหกรรมเชิงพาณิชย์
๒. การเกษตรอินทรีย์ที่มีคุณภาพ มีมาตรฐานรองรับ และผลผลิตเพียงพอ ต่อการรองรับภาคอุตสาหกรรม	๒. การพัฒนาผลิตภัณฑ์นวัตกรรมและเชิงสร้างสรรค์ มีค่อนข้างน้อย
๓. มีแหล่งท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ที่มีศักยภาพ สามารถรองรับผลผลิตภาคอุตสาหกรรม ที่เป็นสินค้าของฝาก ของที่ระลึก	๓. วัตถุดิบในพื้นที่บางอย่างไม่มีพื้นที่ในการส่งเสริม การเลี้ยงปลาไม่เพียงพอต่อการผลิต ในอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป เช่น ปลาที่ใช้ทำปลาต้ม
๔. มีวัตถุดิบและสินค้าที่โดดเด่นที่เป็นเกษตรอินทรีย์ เหมาะสำหรันำมาแปรรูปได้หลากหลาย	๔. ต้นทุนการผลิตสูง เนื่องจากเกษตรกรขาดการ วิเคราะห์ต้นทุนการผลิต และปัจจัยการผลิตมีราคาสูง
๕. มีโรงสีข้าวอินทรีย์ที่เพียงพอในการรองรับวัตถุดิบ เช่น ข้าวอินทรีย์	๕. ขาดการบูรณาการอย่างเป็นระบบและมีประสิทธิภาพ ในการส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารแปรรูป
๖. ผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน และกลุ่ม OTOP มีความเชี่ยวชาญในภูมิปัญญาท้องถิ่นสำหรับการผลิตสินค้า โดยใช้วัตถุดิบในพื้นที่	๖. การขนส่งสาธารณะยังไม่ทั่วถึง เช่น ยังไม่มีรถขนส่ง สาธารณะสำหรับเดินทางไปยังแหล่งท่องเที่ยวตาม สถานที่ต่าง ๆ
๗. เครือข่ายวิสาหกิจชุมชน และกลุ่ม OTOP มีความเข้มแข็ง เช่น กลุ่มเกษตรกรผู้ปลูกข้าวอินทรีย์	๗. ผู้ผลิตผลิตภัณฑ์สินค้าเกษตรส่วนใหญ่ขาดความรู้ ความเข้าใจด้านเทคโนโลยีการผลิต ด้านมาตรฐาน ด้านการบริหารจัดการและด้านการตลาด
๘. มีประเพณีต่าง ๆ ที่เป็นที่ยึดถือและมีแห่งเดียวในโลก เช่น บุญบั้งไฟ แห่มาลัยข้าวตอก แห่ดาว เป็นต้น	๘. ไม่มีตลาดกลางสินค้าเกษตรอินทรีย์แปรรูป
๙. มีระบบสาธารณสุขที่ดีมาก	๙. การบริหารจัดการเรื่องน้ำยังไม่เพียงพอ
๑๐. มีแหล่งกองทุนทางการเงินเข้ามาส่งเสริม สนับสนุน เพียงพอ	๑๐. การประชาสัมพันธ์กลุ่มเป้าหมายในการเข้าถึง แหล่งเงินทุนอาจไม่ทั่วถึง รวมถึงมีหลักเกณฑ์ ข้อกำหนด ขอบรับการสนับสนุน
	๑๑. โรงงานที่แปรรูปปลายทางมีน้อย จึงจำเป็นต้องมีการส่งเสริมให้นำนวัตกรรมและเทคโนโลยี

โอกาส (Opportunity : O)	ภัยคุกคาม (Threat : T)
๑. แนวโน้มเกิด Smart farmer และ young Smart Farmer ในกลุ่มคนรุ่นใหม่ที่จบปริญญา มีการศึกษาที่หันมาสนใจการทำเกษตรอินทรีย์มากขึ้น	๑. ปัญหาการจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมทำให้ประชาชนไม่เชื่อมั่น
๒. กระแสผู้บริโภคตระหนักถึงความปลอดภัยด้านอาหารสุขภาพและสิ่งแวดล้อม ส่งผลให้ความต้องการของตลาดผู้บริโภคอาหารอินทรีย์มีแนวโน้มสูงขึ้นและนโยบายของรัฐให้ความสำคัญ ส่งเสริมเกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์	๒. การเปลี่ยนแปลงของสภาพอากาศ ภัยพิบัติทางธรรมชาติต่าง ๆ ส่งผลกระทบต่อการผลิตในภาคการเกษตร ทั้งพืช ปศุสัตว์ และการประมง
๓. กระแสการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอนุรักษ์สิ่งแวดล้อมเพิ่มขึ้น	๓. ราคาสินค้าเกษตรไม่แน่นอน ไม่สามารถควบคุมได้
๔. การพัฒนาและความก้าวหน้าด้านสื่อและเทคโนโลยีที่ทันสมัย สนับสนุนการขยายแนวคิดการเกษตรอินทรีย์และการขายสินค้าเกษตรอินทรีย์ผ่านตลาดอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Market : e-Market)	๔. ปัจจัยการผลิตสินค้าการเกษตรสูง ส่งผลต่อต้นทุนการผลิตของเกษตรกร
๕. การเปิดเสรีทางการค้า สร้างโอกาสที่หลากหลายเพื่อการส่งออก	๕. ความไม่แน่นอนทางด้านการเมือง
๖. ส่งเสริม สนับสนุน กิจกรรม/โครงการ ที่ดึงดูดประชาชนภายนอกจังหวัดให้อยู่ภายในจังหวัดนาน ๆ เพื่อกระตุ้นให้เกิดการใช้ภายในจังหวัด	๖. มีคู่แข่งการผลิตต่างชาติ เช่น จีน เวียดนาม อินเดีย ลาว ที่มีสินค้าการเกษตรที่หลากหลายและราคาถูก
๗. ส่งเสริมการประชาสัมพันธ์กิจกรรมโครงการ หรือ ประเพณีต่าง ๆ ให้เด่นและดึงดูดมากขึ้น เช่น นำดารามาประชาสัมพันธ์	๗. นโยบายกีดกันทางการค้าระหว่างประเทศ ทั้งมาตรการที่ใช้ภาษีและไม่ใช้ภาษี เช่น การสร้างมาตรฐานสินค้าที่สูง
๘. จังหวัดยโสธร เป็นจังหวัดที่มีการบริหารจัดการขยะมูลฝอยชุมชน "จังหวัดสะอาด" ระดับประเทศ สร้างโอกาสในการพัฒนาการท่องเที่ยวเชิงเกษตรอินทรีย์ได้	๘. สังคมผู้สูงอายุส่งผลกระทบ กับแรงงานและโครงสร้างอุตสาหกรรมในอนาคต และโรคอุบัติใหม่

๒.๒) การวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors) การเมือง เศรษฐกิจ

สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรม สิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย สำหรับปัจจัยภายนอกนั้น เป็นการวิเคราะห์ถึงโอกาสและอุปสรรคที่มีผลต่อด้านอุตสาหกรรม โดยพิจารณาใน ๖ มิติหลัก ได้แก่ด้าน การเมือง เศรษฐกิจ สังคมและวัฒนธรรม เทคโนโลยีและนวัตกรรมสิ่งแวดล้อม และผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ซึ่งสามารถสรุปได้ดังนี้

ตารางการวิเคราะห์ปัจจัยภายนอก (External Factors)

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (threats)
๑. Politics (การเมือง/นโยบาย/กฎหมาย/กฎหมาย)	
๑.๑ รัฐบาลมีวิสัยทัศน์และยุทธศาสตร์ที่ชัดเจนและให้ความสำคัญกับการพัฒนาและส่งเสริม SMEs และวิสาหกิจชุมชน	๑) ข้อจำกัดภายใต้กฎหมาย ระเบียบ แนวปฏิบัติทำให้การตั้งโรงงานไม่สามารถกระทำได้ที่
๑.๒ นโยบายรัฐบาล ด้านการพัฒนาเศรษฐกิจและความสามารถในการแข่งขันของไทย ด้านการพัฒนาภาคอุตสาหกรรม	๒) ข้อตกลงระหว่างประเทศต่าง ๆ ที่อาจจำกัดความเป็นอิสระในการพัฒนาอุตสาหกรรม
๑.๓ รัฐบาลมีนโยบายให้หน่วยงานบูรณาการงานในการพัฒนาอุตสาหกรรม	๓) การกำหนดผังเมืองฉบับใหม่ของกระทรวงมหาดไทยเป็นปัญหาอุปสรรคต่อการส่งเสริมอุตสาหกรรมที่มีศักยภาพในแต่ละพื้นที่
๑.๔ รัฐบาลมีมาตรการจูงใจให้ภาคเอกชนลงทุนวิจัยและพัฒนา คู่แข่งพาณิชย์	๔) ความแปรปรวนทางการเมืองส่งผลต่อความเชื่อมั่นในการลงทุน
๒. Economic (เศรษฐกิจ)	
๑) การอนุมัติการลงทุนโครงสร้างพื้นฐานของจังหวัดช่วยกระตุ้นอุตสาหกรรมหลายสาขา อาทิ อุตสาหกรรมก่อสร้าง อุตสาหกรรมยานยนต์และชิ้นส่วน อุตสาหกรรมแปรรูปเกษตรอินทรีย์ และอุตสาหกรรมแปรรูปยางพารา เป็นต้น ๒) การเกิดเสรีการค้า สร้างโอกาสที่หลากหลายเพื่อการส่งออก	๑) ต้นทุนแรงงาน พลังงาน และโลจิสติกส์ มีแนวโน้มสูงขึ้นส่งผลต่อต้นทุนการผลิต ๒) การค้าธุรกิจ มีการเปลี่ยนแปลงเร็ว ทำให้พยากรณ์ยาก ๓) ผู้ประกอบการขาดความสามารถในการคิดค้นและพัฒนาวัตกรรม ๔) ขาดนักลงทุนขนาดใหญ่ในพื้นที่ที่จะทำการแปรรูปสินค้าเกษตรในพื้นที่เพื่อส่งออกไปยังประเทศเพื่อนบ้าน ๕) นโยบาย/แนวทาง/มาตรการ แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน ๖) ระบบสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลา และสถานการณ์ ๗) โรคระบาดต่าง ๆ

โอกาส (Opportunities)	ภัยคุกคาม (treats)
๓. Social (สังคมและวัฒนธรรม)	
๑) มีทรัพยากรการท่องเที่ยวเชิงวัฒนธรรมที่มีเอกลักษณ์ เช่น ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีบุญบั้งไฟ ประเพณีแห่มาลัยข้าวตอก เป็นต้น ๒) มีการยอมรับและใช้สินค้าอุตสาหกรรมที่มีมาตรฐานมากขึ้น ๓) มีความพร้อมของภาคประชาชนและภาคเอกชนที่จะพัฒนาเป็น Homestay เพื่อรองรับการท่องเที่ยวเชิงวิถีชีวิตชุมชน	๑) สังคมยังมองภาคอุตสาหกรรมเป็นภาพลบ ทำให้เกิดการต่อต้าน/ไม่ให้ความร่วมมือ ๒) โครงสร้างแรงงานไม่สามารถสนองความต้องการของภาคอุตสาหกรรม และมีอัตราการเข้าออกสูง ๓) ปัญหาสังคมผู้สูงอายุ ส่งผลกระทบกับ แรงงานและโครงสร้างอุตสาหกรรมต่อไปในอนาคต ๔) ค่านิยมการศึกษาของคนในจังหวัด เน้นการศึกษาในสายสามัญมากกว่าสายอาชีพ ส่งผลให้โครงสร้างแรงงานไม่ตอบสนองต่อความต้องการของภาคอุตสาหกรรม ๕) ปัญหาการพึ่งพาแรงงานต่างด้าว
๔. Environment (สิ่งแวดล้อม)	
๑) กระแสนุรักษ์สิ่งแวดล้อมจะสร้างโอกาสในเรื่องของสินค้า/บริการ และการสร้างงานใหม่ๆ ๒) การเพิ่มบทบาทของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในการรับผิดชอบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม และการสร้างภาพลักษณ์องค์กร (Brand Image) ๓) การเกิดวิกฤตการณ์อาหารแพงและความขาดแคลนอาหารสภาพอากาศที่แปรปรวนเป็นโอกาสดี ของการพัฒนาอุตสาหกรรมอาหารของจังหวัด (Resource Scarcity)	๑) สภาพภูมิอากาศที่เปลี่ยนไปทำให้เกิดภัยพิบัติต่าง ๆ ที่จะส่งผลกระทบต่อการผลิตในภาคอุตสาหกรรม ๒) ปัญหาการบริหารจัดการสิ่งแวดล้อมของภาคอุตสาหกรรมกระทบความเชื่อมั่นของประชาชน
๕. Technology (เทคโนโลยี)	
๑) การเปลี่ยนแปลงด้าน Bio-Technology และ Material-Technology เปิดโอกาสให้มีการพัฒนาผลิตภัณฑ์ใหม่ ๒) มีเทคโนโลยีให้เลือกใช้อย่างหลากหลาย เอื้อต่อการเชื่อมโยงระบบงานเพื่ออำนวยความสะดวกรวดเร็วและประหยัด ๓) บุคลากร/เยาวชนมีศักยภาพเรื่อง Robotic การให้ความสนใจของโลกต่อกระแส Industry ๔.๐	๑) เทคโนโลยีมีการพัฒนาอย่างรวดเร็วยากต่อการติดตามและเรียนรู้ มีต้นทุนสูงในการติดตามให้ทันสมัยอยู่เสมอ ๒) ผู้ประกอบการยังไม่ค่อยใช้ประโยชน์จากเทคโนโลยีสารสนเทศในการปรับปรุงประสิทธิภาพในกระบวนการผลิต (Technology)
๖. Stakeholders (ลูกค้า/ผู้รับบริการ)	
๑) อุตสาหกรรมมีการรวมกลุ่มชัดเจนขึ้น ทำให้สามารถทราบถึงความต้องการของผู้ประกอบการได้ง่ายขึ้น ๒) ผู้ประกอบการมีความรู้มากขึ้น มีความเข้าใจในการประกอบกิจการของตนมากขึ้น ๓) ประชาชนมีส่วนร่วมในการให้ข้อมูลและตัดสินใจเกี่ยวกับนโยบายและการปฏิบัติงานของหน่วยงานรัฐมากขึ้น	๑) ประชาชนยังขาดความเข้าใจในบทบาทของตนเองเมื่อต้องประสานงานกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดในเรื่องต่าง ๆ ๒) ผู้ประกอบการส่วนใหญ่ไม่ทราบโครงการหรือกิจกรรมที่สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้บริการ

๒.๓) TOWS Matrix

จากการวิเคราะห์บริบทที่เกี่ยวข้องกับสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร สามารถนำมาจัดทำมาตรการเชิงกลยุทธ์ได้ดังนี้

มาตรการเชิงรุก (S-O)	มาตรการปรับปรุง (W-O)
๑) ส่งเสริมการแปรรูปผลิตภัณฑ์เกษตรปลอดภัยและเกษตรอินทรีย์ให้หลากหลายชนิดขึ้น ๒) ส่งเสริม สนับสนุน โรงสีข้าวที่ได้มาตรฐานเกษตรอินทรีย์เพิ่มขึ้น ๓) ส่งเสริมและลดการใช้หรือการผลิตที่ทำลายธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมรวมทั้งใช้พลังงานทดแทนในการผลิตและแปรรูปสินค้า ๔) ส่งเสริมการวิจัยและพัฒนาการเกษตรด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม ๕) ส่งเสริม สนับสนุน สินค้าเกษตรหรือผลิตภัณฑ์เกษตรแปรรูปต้องได้มาตรฐาน ๖) ส่งเสริม สนับสนุนการมีส่วนร่วมของภาคประชาชนในการเฝ้าระวัง กำกับดูแลการประกอบกิจการของภาคอุตสาหกรรม ๗) กำหนดยุทธศาสตร์ที่สอดคล้องกับนโยบายรัฐบาลและความต้องการของพื้นที่ ๘) นำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการให้บริการแก่กลุ่มเป้าหมาย ๙) เร่งสร้างภาพลักษณ์ที่ดีของภาคอุตสาหกรรมและองค์กรโดยเน้นการปฏิบัติงานอย่างโปร่งใสและสร้างความเชื่อมั่นให้กับประชาชนและผู้ประกอบการ ๑๐) ผลักดันให้ยุทธศาสตร์สามารถปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม	๑) ปรับปรุงแนวทางการกำกับดูแลสถานประกอบการให้มีประสิทธิภาพมากขึ้นเพื่อไม่ให้สร้างปัญหาแก่ชุมชน ๒) สร้างการรับรู้และการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อนเกษตร ๓) สร้างความเข้มแข็งให้กับเกษตรกร สถาบันเกษตรกรวิสาหกิจชุมชน และวิสาหกิจชุมชนขนาดกลางและขนาดย่อม ๔) บริหารจัดการงานภาคอุตสาหกรรมเกษตรและเทคโนโลยีเพื่อทดแทนแรงงานอย่างเป็นระบบรองรับเกษตรกร และแรงงานสูงอายุ ๕) ส่งเสริมเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน อายุวัยน้อยเพิ่มขึ้นในระบบอุตสาหกรรมเกษตรของจังหวัดยโสธร ๖) ส่งเสริม สนับสนุน และพัฒนาระบบการใช้เครื่องมือที่ทันสมัยในการวางแผนการตลาด ๗) พัฒนาระบบการให้บริการผ่านระบบเทคโนโลยีสมัยใหม่ ๘) สนับสนุนส่งเสริม พัฒนา เทคโนโลยีและนวัตกรรม พร้อมสร้างแหล่งเรียนรู้เทคโนโลยี นวัตกรรมที่เกษตรกรกลุ่มวิสาหกิจชุมชนสามารถเข้าถึงได้
มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
๑ ส่งเสริมการปรับปรุงกระบวนการและการบริหารจัดการของเกษตรกร วิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการในภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนการผลิต ๒) สนับสนุน ส่งเสริม และพัฒนาบุคลากรภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดผลกระทบจากการขาดแคลนแรงงานมีฝีมือ ๓) สร้างความเข้าใจให้เกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการตระหนักถึงการปรับตัว รวมทั้งการสร้างขีดความสามารถในการแข่งขัน รองรับการเปลี่ยนแปลงแบบพลวัต อาทิ กระแสสิ่งแวดล้อมภัยพิบัติ และประชาคมเศรษฐกิจอาเซียน	๑) สร้างค่านิยมการเป็นเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน ผู้ประกอบการ หรือการเป็นแรงงานวิชาชีพอุตสาหกรรม ๒) เสริมสร้างความรู้/ความเข้าใจเรื่องความสำคัญของมาตรฐาน และความเชื่อมั่นเครื่องหมายมาตรฐานให้กับผู้ประกอบการและผู้บริโภค ๓) ส่งเสริมอุตสาหกรรมที่เน้นการใช้ปัจจัยการผลิตในพื้นที่และผลิตจำหน่ายในพื้นที่ใกล้เคียง เพื่อลดต้นทุนด้านการผลิต ๔. ส่งเสริม สนับสนุนการนำนวัตกรรมหรือเทคโนโลยีมาใช้อุตสาหกรรมเกษตร เพื่อให้มีขีดความสามารถในการแข่งขัน

มาตรการเชิงป้องกัน (S-T)	มาตรการหลีกเลี่ยง (W-T)
๔) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีให้แก่เกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชนสถานประกอบการที่เหมาะสม (Appropriate Technology) กับศักยภาพของพื้นที่ และอุตสาหกรรม ๕) ส่งเสริมให้มีการปรับเปลี่ยนกระบวนการผลิต โดยใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม ๖) ส่งเสริมการใช้พลังงานอย่างมีประสิทธิภาพและการใช้พลังงานทดแทนในภาคอุตสาหกรรมเพื่อลดต้นทุนในการผลิต ๗) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังการประกอบกิจการของสถานประกอบการที่ก่อผลกระทบต่อสังคมและสิ่งแวดล้อม	๕) ลดปัญหาการร้องเรียนโดยสร้างความเชื่อมั่นให้กับชุมชนและสังคมที่อยู่รอบสถานประกอบการ

๒.๔) ความคาดหวังของผู้รับบริการ

ตารางความคาดหวังของผู้รับบริการ

กลุ่มผู้บริการ	ความคาดหวัง
ส่วนราชการ	- กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - ส่งเสริมและพัฒนาผู้ผลิตให้ได้รับการรับรองมาตรฐานต่าง ๆ - ส่งเสริม สนับสนุน การพัฒนาบุคลากรภาครัฐให้มีทักษะดิจิทัล (Digital Literacy) ที่สามารถใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการทำงาน - สร้างนวัตกรรมการทำงานและการบริการประชาชนรูปแบบใหม่ให้ทันกับความต้องการของประชาชน - ส่งเสริมการนำแพลตฟอร์มดิจิทัล, โซเชียลมีเดียมาใช้ - สนับสนุนส่งเสริมงานวิจัยในพื้นที่ เพื่อเชื่อมโยงผลิตภัณฑ์ในชุมชน อาทิเช่น งานวิจัยเกี่ยวกับจักสาน , การเลี้ยงโคขุนอินทรีย์ ฯลฯ - สนับสนุนส่งเสริมการแก้ไขปัญหาแรงงานผิดถิ่น - สนับสนุนส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ข้าวหอมมะลิ เป็นต้น
องค์กรเอกชน	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม

ผู้ประกอบการโรงงานโรงงาน อุตสาหกรรม	- มีนโยบาย/แนวทาง/มาตรการ/แผนพัฒนาภาคอุตสาหกรรมที่เหมาะสมสอดคล้องกับสถานการณ์และมีความชัดเจน มีสารสนเทศเศรษฐกิจอุตสาหกรรมและข้อมูลเตือนภัยที่ถูกต้อง ทันเวลาและสถานการณ์ - กระบวนการออกใบอนุญาตที่มีความรวดเร็วตามขั้นตอนที่กฎหมายกำหนด - การกำหนดผังเมืองให้มีความชัดเจน - การจัดการแรงงานต่างด้าว - ให้ส่วนราชการที่เกี่ยวข้องฝึกทักษะฝีมือแรงงานป้อนอุตสาหกรรมในพื้นที่ อาทิ เช่น อุตสาหกรรมยางพารา ฯลฯ
กลุ่มผู้บริการ	ความคาดหวัง
ผู้ประกอบการ SMEs/OTOP	- พัฒนาวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีขีดความสามารถในการแข่งขันในเชิงธุรกิจได้ในระดับสากล - พัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการให้มีการบริหารจัดการได้อย่างมีประสิทธิภาพและเกิดประสิทธิผล - เพิ่มโอกาสทางการตลาดจากการพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมีนวัตกรรม - การสนับสนุนสินเชื่อในการดำเนินธุรกิจ
ประชาชน/ผู้บริโภค	- สามารถเข้าถึงและได้รับข้อมูลข่าวสารเกี่ยวกับเรื่องมาตรฐานต่าง ๆ อย่างถูกต้องและครบถ้วน - ผลิตภัณฑ์มีคุณภาพและความปลอดภัย - การประชาสัมพันธ์โครงการหรือกิจกรรมของสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดให้กว้างขวางและครอบคลุมกลุ่มเป้าหมายมากขึ้น - พื้นที่ใกล้เคียงพื้นที่ประกอบการต้องการให้มีการกำกับ/ควบคุม/ดูแลการประกอบกิจการโรงงาน ให้มีความปลอดภัยไม่ส่งผลกระทบต่อคุณภาพสิ่งแวดล้อม

๓.๒ สารสำคัญของแผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๓.๒.๑ วิสัยทัศน์

"เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูปและขับเคลื่อนการพัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน"

๓.๒.๒ พันธกิจ

๑) สนับสนุนการลงทุนอุตสาหกรรม วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม และวิสาหกิจชุมชนให้มีความเข้มแข็ง และสามารถแข่งขันได้ทั้งภายในและภายนอกประเทศ

๒) ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิต

๓) กำหนดแผนงาน กิจกรรม โครงการ ที่เหมาะสมกับการพัฒนาอุตสาหกรรมในพื้นที่

๔) สนับสนุนข้อมูลด้านอุตสาหกรรมเพื่อส่งเสริมการลงทุน และการประกอบการ

ของผู้ประกอบการ

๕) ส่งเสริมการประกอบกิจการอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

๖) บูรณาการการดำเนินงานหน่วยงานภายในและภายนอกสำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัด เพื่อให้บรรลุผลสัมฤทธิ์ตามเป้าหมาย

๗) ส่งเสริมและพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

๓.๒.๓ แนวทางการพัฒนา เป้าประสงค์ ตัวชี้วัด และค่าเป้าหมาย กลยุทธ์ โครงการ

๑) แนวทางการพัฒนาที่ ๑ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขัน

ของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)

● เป้าประสงค์

- ๑) พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)
- ๒) ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- ๑) ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร
จำนวน ๑๐ กลุ่ม ๑๐ ผลิตภัณฑ์/ปี
- ๒) ผู้ประกอบการได้รับการพัฒนาด้านการแปรรูปอุตสาหกรรมและอาหาร
ไม่น้อยกว่า ๒๕๐ ราย/ปี

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๗
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร	โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด	
	๑) โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตตามมาตรฐานเกษตรอินทรีย์ไฮโดรเจนพื้นฐาน BOS พืช ประมง ปศุสัตว์	๐.๙๕๐
	๒) โครงการยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร	๑.๑๘๕
	๓) โครงการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตร	๐.๕๑๕
	๔) พัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ชุมชน	๐.๕๓๐
กลยุทธ์ที่ ๒ พัฒนาขีดความสามารถในการแข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร(Agro-Industry)	โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด	
	๑) โครงการพัฒนาศักยภาพผู้ประกอบการ (วิสาหกิจชุมชน/OTOP/SMEs/สถาบันเกษตรกร)	๐.๓๐๐
	๒) โครงการจัดตั้งโรงงานอุตสาหกรรมผลิตปุ๋ยอินทรีย์ ชีวภาพจังหวัดไฮโดร	๐.๕๐๐

๒) แนวทางการพัฒนาที่ ๒ ส่งเสริมการพัฒนาผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญาท้องถิ่น

● เป้าประสงค์

- ๑) เพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันของธุรกิจชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
- ๒) พัฒนาผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน และได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- ๑) จำนวนผู้ที่ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน ร้อยละ ๘๐ %
ของเป้าหมายค่าขอทั้งปีผลิตภัณฑ์ชุมชนที่ได้รับมาตรฐาน (มผช.)

แผนปฏิบัติการด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดไฮโดร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๗
กลยุทธ์ที่ ๑ ยกระดับ ผลิตภัณฑ์ชุมชน เข้าสู่ มาตรฐาน (มผช.)	<u>โครงการที่ สอจ.ของบประมาณจังหวัด</u>	
	๑) โครงการส่งเสริมและพัฒนากระบวนการผลิตข้าวหอมมะลิ อินทรีย์ให้ได้มาตรฐาน	๐.๐๐๐
	๒) โครงการพัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชนด้านทักษะการ ผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐาน (มผช.)	๐.๖๕๐
	<u>โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม</u>	
	๑) การรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)	๐.๑๕๘
	๒) โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพอุตสาหกรรมในภูมิภาค	๐.๓๔๘
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริม ผลิตภัณฑ์ภูมิปัญญา ท้องถิ่น	<u>โครงการที่ สอจ.ของบประมาณจังหวัด</u>	
	๑) โครงการจัดทำฐานข้อมูลผลิตภัณฑ์ชุมชน	๐.๑๐๐
	๒) โครงการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพการผลิตและการแปรรูป สมุนไพรอินทรีย์	๐.๒๘๕
	๓) พัฒนาผลิตภัณฑ์จากภูมิปัญญาท้องถิ่นให้เป็นเอกลักษณ์และได้มาตรฐาน	๑.๕๐๐

๓) แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรมให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
และการมีส่วนร่วมของประชาชน

● เป้าประสงค์

- ๑) ส่งเสริมการประกอบกิจการที่เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม
- ๒) ส่งเสริมการมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อมและการมีส่วนร่วมของประชาชน

● ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย

- ๑) สถานประกอบการโรงงานอุตสาหกรรมได้รับการรับรอง GI ให้เป็นไปตาม
เป้าหมายไม่น้อยกว่าร้อยละ ๖๐ ของโรงงานที่แจ้งประกอบกิจการทั้งหมด
- ๒) สร้างเครือข่ายเฝ้าระวังสิ่งแวดล้อมสถานประกอบการอุตสาหกรรม (๑ เครือข่าย/ปี)
- ๓) สถานประกอบการผ่านเกณฑ์การมีธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม จำนวน ๑ โรง/ปี

● กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๗
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมการ ประกอบกิจการที่เป็นมิตร กับสิ่งแวดล้อม	<u>โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม</u>	
	๑) โครงการส่งเสริมและพัฒนาสถานประกอบการเข้าสู่ อุตสาหกรรมสีเขียว	๐.๐๐๖๙
กลยุทธ์ที่ ๒ การบริหาร จัดการ สิ่งแวดล้อมแบบ มีส่วนร่วม	<u>โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม</u>	
	๑) โครงการบริหารจัดการกลุ่มน้ำและสถานประกอบการให้มีระบบ ธรรมาภิบาลสิ่งแวดล้อม	๐.๐๒๖๕
	๒) โครงการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม	๐.๐๑๗๐

๔) แนวทางการพัฒนาที่ ๔ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและนวัตกรรมสู่ฐานการผลิต

สินค้าเกษตร

- เป้าประสงค์
 - ๑) พัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม
 - ๒) ยกระดับบุคลากรภาคอุตสาหกรรม
- ตัวชี้วัด ค่าเป้าหมาย
 - ๑) จำนวนผลิตภัณฑ์ที่ได้รับการพัฒนา (๖ ผลิตภัณฑ์/ ปี)
 - ๒) จำนวนบุคลากรภาคอุตสาหกรรมได้รับการพัฒนา ไม่น้อยกว่า ๒๐๐ ราย/ปี
- กลยุทธ์ / โครงการ

หน่วย : ล้านบาท

กลยุทธ์	โครงการ	ปีงบประมาณ
		๒๕๖๗
กลยุทธ์ที่ ๑ ส่งเสริมและพัฒนาผลิตภัณฑ์ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	<u>โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด</u> ๑) เกษตรอินทรีย์ครบวงจรด้วยแอปพลิเคชัน	๓.๐๐๐
กลยุทธ์ที่ ๒ ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและองค์ความรู้จากการวิจัยและพัฒนาสู่การผลิตเชิงอุตสาหกรรม	<u>โครงการที่ สอจ.ของงบประมาณจังหวัด</u> ๑) โครงการเพิ่มศักยภาพผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนด้านการตลาดยุค New normal	๐.๒๐๐
	๒) พัฒนา Smart Farmer/Young smart farmer/กลุ่มเกษตรกรและสถาบันเกษตรกร	๐.๕๘๐
	<u>โครงการที่ สอจ.ขอรับการสนับสนุนงบประมาณกระทรวง กรม</u> ๑) โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (OPOAI-C)	๐.๒๒๐

ส่วนที่ ๔ ภาคผนวก

๔. ๑ โครงการแบบย่อ (๑ ชุด : โครงการ)

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการบริหารจัดการกลุ่มน้ำและวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	จังหวัดยโสธร มียุทธศาสตร์การพัฒนาจังหวัด โดยมุ่งหวังเป็น "เมืองแห่งวิถีอีสานเกษตรอินทรีย์ ก้าวไกลสู่สากล" เพื่อผลักดันให้ภาคประชาสังคมมีการดำเนินชีวิตตามแนวทางเศรษฐกิจพอเพียงโดยมุ่งหวังให้ชุมชนมีสภาพแวดล้อมและคุณภาพชีวิตที่ดีไม่ว่าจะเป็นในเรื่องของการวางผังเมือง การจัดระเบียบชุมชน การจัดการคุณภาพสิ่งแวดล้อม ให้สอดคล้องกับศักยภาพของพื้นที่ที่สามารถป้องกัน รักษา และฟื้นฟูคุณภาพสิ่งแวดล้อมให้ดีขึ้น
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อบริหารจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธรแบบบูรณาการอย่างยั่งยืน ๒. เพื่ออนุรักษ์ ฟื้นฟู ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธรให้มีคุณภาพดีมีความอุดมสมบูรณ์ และมีความหลากหลายทางชีวภาพ
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. ทรัพยากรธรรมชาติมีการบริหารจัดการ และอนุรักษ์อย่างมีส่วนร่วมจากภาคราชการภาคเอกชน และภาคประชาชน ให้คุณประโยชน์นานาประการต่อประชาชนและสิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน ๒. มีการตรวจสอบ ควบคุม คุณภาพสิ่งแวดล้อมทุกด้านให้อยู่ในเกณฑ์ดี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของโครงการ	๑. จำนวนสถานประกอบการที่ผ่านเกณฑ์อุตสาหกรรมสีเขียวระดับที่ ๒ ๒. คุณภาพสิ่งแวดล้อมของจังหวัดยโสธรอยู่ในเกณฑ์ดี
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๔ : อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๓ : การสร้างการเติบโตบนคุณภาพชีวิตที่เป็นมิตรต่อสิ่งแวดล้อม
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมสำคัญ ๘.๑) กิจกรรม : บริหารจัดการกลุ่มน้ำ และวางระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อม งบกรม/กระทรวง งบประมาณปี ๒๕๖๗ จำนวน ๒๖,๕๐๐ บาท	๑. สำรวจ สุ่มจัดเก็บน้ำ ภายในจังหวัดยโสธร ส่งตรวจสอบคุณภาพน้ำ ๒. จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชนและสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมภิบาลสิ่งแวดล้อมในสถานประกอบการ
๘.๒) กิจกรรม : การสร้างและพัฒนา เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อม งบกรม/กระทรวง งบประมาณปี ๒๕๖๗ จำนวน ๑๗,๐๐๐ บาท	อบรม/สัมมนา เพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการด้านเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษ์สิ่งแวดล้อมสู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐ ให้แก่สมาชิกเครือข่าย ทั้งกลุ่มเดิมและใหม่/ศึกษาดูงาน
๙. งบประมาณ	๔๓,๕๐๐ บาท
๑๐. รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

หัวข้อ	รายละเอียด
๑. ชื่อโครงการ	โครงการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (OPOAI-C)
๒. ความสำคัญของโครงการ หลักการและเหตุผล	เป็นที่ทราบกันว่าภาคการเกษตรของประเทศไทย มีบทบาทสำคัญต่อการพัฒนาเศรษฐกิจของประเทศ เนื่องจากประชาชนส่วนใหญ่กว่าร้อยละ ๔๕ ประกอบอาชีพเกษตรกรรม และประเทศไทย มีความได้เปรียบในสภาพภูมิประเทศที่มีความหลากหลายทางชีวภาพ แต่การผลิตในภาคการเกษตรยังขึ้นอยู่กับฤดูกาลและผลผลิตมีคุณภาพต่ำส่งผลทำให้มีราคาตกต่ำและส่งผลกระทบต่อเกษตรกรมีรายได้เฉลี่ยต่อหัวต่อคนต่อปี ค่อนข้างต่ำ ส่วนหนึ่งเนื่องจากเกษตรกรขาดความรู้ในด้านการรักษาคุณภาพหรือแปรรูปผลผลิตทางการเกษตรเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่ม ให้เป็นสินค้าอุตสาหกรรมเกษตรที่มีมูลค่าสูง ปลอดภัยและได้มาตรฐาน รัฐบาลภายใต้การนำของพลเอกประยุทธ์ จันทร์โอชา นายกรัฐมนตรี ได้มีนโยบายที่ได้มีนโยบายที่ให้ความสำคัญอย่างยิ่งต่อการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตรของประเทศ และกระทรวงอุตสาหกรรมซึ่งเป็นเจ้าภาพในการพัฒนาและยกระดับสินค้าเกษตรให้กับกลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือ SMEs คนตัวเล็ก สามารถใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีดิจิทัลในการสร้างสรรค์คุณค่า (Value) ของสินค้าและบริการ รวมถึงสามารถใช้ช่องทางการตลาดออนไลน์ หรือ E-Commerce เชื่อมโยงการค้าขายสู่สากล โดยที่ไม่ต้องผ่านพ่อค้าคนกลาง เพื่อให้ผู้ประกอบการ SME คนตัวเล็กและวิสาหกิจชุมชนไทยที่กระจายอยู่ทั่วประเทศ มีความเข้มแข็ง มีศักยภาพและความพร้อม ในการพัฒนาและสามารถแข่งขันได้ในระดับสากล เพื่อให้เกษตรกรไทยมีรายได้เพิ่มขึ้น และมีคุณภาพชีวิตที่ดีต่อไปตลอดจนสามารถเป็นกลุ่มเกษตรกรต้นแบบ และเกิดเครือข่ายชุมชนที่เข้มแข็ง ที่สามารถเป็นแหล่งเรียนรู้และช่วยพัฒนาเกษตรกรรายอื่นต่อไป ด้วยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น สำนักงานปลัดกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้จัดทำ"โครงการค่าใช้จ่าย แปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C)" ขึ้นเพื่อยกระดับคุณภาพชีวิตของเกษตรกรฐานราก ซึ่งเป็นประชาชนส่วนใหญ่ของประเทศ ผ่านการสร้างความรู้ความตระหนักสร้างองค์ความรู้เรื่องการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร การสร้างผลิตภัณฑ์ ต้นแบบการสร้างผู้ประกอบการขนาดย่อมรายใหม่ให้กระจายอยู่ทั่วทุกภูมิภาคของประเทศ เพื่อให้เกษตรกรฐานรากให้มีความภาคภูมิใจและมีความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นอย่างมั่นคงมันคง อย่างยั่งยืนสืบไป

๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับเกษตรกรไทยให้มีความมั่นคงด้านอาชีพ และมั่นคงด้านรายได้ที่ยั่งยืนเพื่อสร้างมูลค่าเพิ่มผลผลิตทางการเกษตร (Value Added) ให้กับเกษตรกรในกลุ่มวิสาหกิจ ชุมชน/กลุ่มชุมชนการเกษตร/สหกรณ์การเกษตร ๒. เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขัน ทั้งด้านการผลิต การพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ มาตรฐานผลิตภัณฑ์รวมทั้งการตลาด ๓. เพื่อเชื่อมโยงและผลักดันงานวิจัยและพัฒนา (R&D) มาสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรอย่างเป็นรูปธรรม ๔. เพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรไปสู่ผู้ประกอบการ/Start Up/SMEs คนตัวเล็ก
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	เกษตรกรที่ได้รับการพัฒนามีรายได้เพิ่มขึ้นไม่น้อยกว่า ร้อยละ ๖ ต่อปี
๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จของโครงการ	๑. เกษตรกรกลุ่มเป้าหมาย (กลุ่มเกษตรกร / วิสาหกิจชุมชนการเกษตร / สหกรณ์การเกษตร) เข้าร่วมโครงการฯ อย่างน้อยจังหวัดละ ๑ กลุ่มๆ ละไม่น้อยกว่า ๓๐ คน ได้รับองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตร การตลาด และการบริหารจัดการ จำนวน ๓๐ คน ๒. ผลิตภัณฑ์ต้นแบบที่ได้รับการพัฒนาด้านผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ ด้วย MINI ITC /มาตรฐานผลิตภัณฑ์ จำนวน ๔ ผลิตภัณฑ์
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นพัฒนากลุ่มจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การส่งเสริมเกษตรกรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และการท่องเที่ยว
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมสำคัญ ๘.๑) กิจกรรม : แปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (OPOAI-C) งบกรม/กระทรวง งบประมาณปี ๒๕๖๗ จำนวน ๒๒๐,๐๐๐ บาท	๑. อบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลผลิตทางการเกษตรมาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด (ทาง Online และ Offline) รวมทั้ง การบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน ๒. พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบด้วย MIN ITC ให้กับกลุ่มเกษตรกรที่เข้าร่วมโครงการฯ (กิจกรรมนี้หมายถึงรวมถึงการให้ความรู้ด้านมาตรฐานผลิตภัณฑ์และการตลาดด้วย) ๓. ฝึกอบรมเชิงลึกเพื่อพัฒนาและยกระดับเกษตรกรใหม่ การเป็นนักธุรกิจเกษตร /Startup / SMEs คนตัวเล็ก
๙. งบประมาณ	๒๒๐,๐๐๐ บาท
๑๐. รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

หัวข้อ	รายละเอียด
ชื่อโครงการ	โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร
ความสำคัญของโครงการ หลักการ และเหตุผล	จังหวัดยโสธร มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ การทำนา และเกษตรอื่น ๆ โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่เกษตรกรเพาะปลูกมากที่สุด ในจังหวัดยโสธร และข้าวหอมมะลียังเป็นที่รู้จักและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดยโสธร โดยเฉพาะ“ข้าวหอมมะลิปลอดภัย และข้าวหอมมะลิอินทรีย์” ประกอบกับ จังหวัดยโสธร ได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดยโสธร เป็น ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน จังหวัดยโสธรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์วิถียโสธร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำโดยจังหวัดยโสธร เล็งเห็นถึงความจำเป็นของความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการดำเนินการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ทั้งด้านพืช ผัก ปศุสัตว์ และประมง โดยใช้หลักการตลาดนำการผลิต เพื่อให้เป็นจังหวัดต้นแบบการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ทำให้มีการทำเกษตรอินทรีย์ที่หลากหลายเพิ่มขึ้น นอกจากข้าวอินทรีย์แล้วยังมีพืช ผักอื่น ๆ ปศุสัตว์ และประมง ที่มุ่งพัฒนาให้เป็นอาหารปลอดภัย และเป็นเกษตรอินทรีย์อีกหลากหลายผลิตภัณฑ์ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมหลัก : ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร เพื่อพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัย โดยนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จำเป็นมาถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ที่สนใจในการพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร ทั้งนี้ เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน
๓. วัตถุประสงค์ของโครงการ	๑. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชนกลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ให้มีความรู้ความสามารถในการพัฒนาแปรรูปสินค้าเกษตรให้มีความหลากหลาย และมีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๒. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตร ให้มีการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร
๔. ผลผลิต และผลลัพธ์ของโครงการ	๑. สินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย ได้รับการพัฒนายกระดับแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๒. ผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร สามารถนำความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จำเป็นมาพัฒนายกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น ๓. สินค้าเกษตรแปรรูปได้รับการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ กลุ่ม ๑๐ ผลิตภัณฑ์/แบบ ๔. ผู้ประกอบการกลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกรหรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร สามารถนำความรู้เทคโนโลยีและนวัตกรรมที่จำเป็นมาพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น

๕. ตัวชี้วัดความสำเร็จ ของ โครงการ	๑.สินค้าเกษตรอินทรีย์และเกษตรปลอดภัย ได้รับการพัฒนายกระดับแปร รูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ๒.สินค้าเกษตรแปรรูปได้รับการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์/แบบ
๖. ความเชื่อมโยงกับยุทธศาสตร์ จังหวัด/กลุ่มจังหวัด	ประเด็นการพัฒนาจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๒ : ด้านการสร้างความสามารถในการแข่งขัน ประเด็นการพัฒนากลุ่มจังหวัด แนวทางการพัฒนาด้านที่ ๑ : การส่งเสริมเกษตรอินทรีย์ การค้าการลงทุน และ การท่องเที่ยว
๗. ระยะเวลา	ปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗
๘. กิจกรรมสำคัญ ๘.๑) กิจกรรม : ยกระดับการ แปรรูปสินค้าเกษตร งบประมาณ ปี พ.ศ. ๒๕๖๗ งบพัฒนาจังหวัด ๑,๑๘๕,๐๐๐ บาท	๑.กิจกรรมย่อย ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร มีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้ ๑.๑ การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๑๐ กลุ่ม ดังนี้ - สํารวจกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาเข้าร่วม โครงการ ฯ - แต่งตั้งคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ - ประชุมคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ ๑.๒ ดำเนินการพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์ ดังนี้ - จัดซื้อจัดจ้างเพื่อหาผู้รับจ้างพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์ พร้อมพัฒนาฉลาก และบรรจุภัณฑ์ - ส่งมอบต้นแบบผลิตภัณฑ์พร้อมฉลากและบรรจุภัณฑ์ ๑.๓ ติดตามและประเมินผลการดำเนินการโครงการฯ
๘.๒) กิจกรรม : พัฒนาฉลากและ บรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป งบพัฒนาจังหวัด งบประมาณปี พ.ศ. ๒๕๖๗ จำนวน ๕๑๕,๖๐๐ บาท	๒.กิจกรรมย่อย : พัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป มี ขั้นตอนดำเนินการ ดังนี้ ๒.๑ การคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๑๐ กลุ่ม ดังนี้ - สํารวจกลุ่มเป้าหมายที่มีศักยภาพและความพร้อมในการพัฒนาเข้าร่วม โครงการฯ - จัดตั้งคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ - ประชุมคณะทำงานพิจารณาคัดเลือกกลุ่มเป้าหมายเข้าร่วมโครงการฯ ๒.๒ ดำเนินการพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป จำนวน ๑๐ ผลิตภัณฑ์/แบบ ดังนี้ - จัดซื้อจัดจ้างเพื่อหาผู้รับจ้างพัฒนาฉลากและบรรจุภัณฑ์ - ส่งมอบต้นแบบฉลากและบรรจุภัณฑ์ ๒.๓ ติดตามและประเมินผลการดำเนินงานโครงการฯ
๙. งบประมาณ	๕๑๕,๖๐๐ บาท
๑๐. ผู้รับผิดชอบ	สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร

**๔.๒ ความเชื่อมโยงแผนปฏิบัติราชการ อก. แผนปฏิบัติราชการ สปอ. และแผนปฏิบัติการ
ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ. ๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน) ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๗**

	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ.๒๕๖๗ ของ อก.	แผนปฏิบัติราชการ รายปี พ.ศ.๒๕๖๗ ของ สปอ.	แผนพัฒนาจังหวัด ปี ๒๕๖๖ - ๒๕๗๐	แผนปฏิบัติการ ด้านการพัฒนาอุตสาหกรรม จังหวัดยโสธร รายปี พ.ศ.๒๕๖๗ (ฉบับทบทวน)
วิสัยทัศน์	"ปฏิรูปอุตสาหกรรมไทยสู่อุตสาหกรรม ยุคใหม่ให้เติบโตอย่างยั่งยืน"	"บูรณาการและขับเคลื่อนการ พัฒนาอุตสาหกรรมให้เติบโต อย่างยั่งยืน"	ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน	เพิ่มมูลค่าสินค้าเกษตรแปรรูป และขับเคลื่อนการพัฒนา อุตสาหกรรมให้เติบโตอย่างยั่งยืน
ประเด็นการ พัฒนาด้านที่ ๑	การยกระดับขีดความสามารถของ ผู้ประกอบการและภาคอุตสาหกรรม ด้วยเทคโนโลยีและนวัตกรรม	การผลักดันนโยบายและแผน ให้เกิดผลสัมฤทธิ์	ส่งเสริมการเกษตรอินทรีย์ ครบวงจรและได้มาตรฐาน	พัฒนาขีดความสามารถในการ แข่งขันของอุตสาหกรรมเกษตร (Agro-Industry)
ประเด็นการ พัฒนาด้านที่ ๒	การพัฒนาปัจจัยสนับสนุนให้เอื้อ ต่อการเติบโตของอุตสาหกรรมยุคใหม่	การพัฒนาศักยภาพของธุรกิจ อุตสาหกรรมในส่วนภูมิภาค	ส่งเสริมภูมิปัญญาท้องถิ่น วัฒนธรรมประเพณี และ การค้า การท่องเที่ยว	ส่งเสริม การพัฒนาผลิตภัณฑ์ ภูมิปัญญาท้องถิ่น
ประเด็นการ พัฒนาด้านที่ ๓	การเพิ่มมูลค่าเศรษฐกิจอุตสาหกรรม อย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	การส่งเสริมและพัฒนา อุตสาหกรรมอย่างยั่งยืนด้วย BCG Model	ยกระดับคุณภาพชีวิต เสริมสร้างความเข้มแข็ง และความมั่นคงของครอบครัว ชุมชนและสังคม	ส่งเสริมภาคอุตสาหกรรม ให้เป็นมิตรกับสิ่งแวดล้อม และการมีส่วนร่วมของประชาชน
ประเด็นการ พัฒนาด้านที่ ๔	การพัฒนาองค์กรสู่องค์กรดิจิทัล เพื่อให้บริการอย่างมีประสิทธิภาพ	การพัฒนาสมรรถนะองค์กร เพื่อยกระดับการให้บริการให้มี ประสิทธิภาพ	อนุรักษ์ ฟื้นฟู พัฒนา ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม	ส่งเสริมการใช้เทคโนโลยีและ นวัตกรรม ส่งเสริมการผลิตสินค้าเกษตร

๔.๓ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ.ตามแผนพัฒนาจังหวัด

โครงการที่ได้รับงบประมาณจากจังหวัดยโสธร จำนวน ๒ โครงการ

๑. โครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

กิจกรรมหลัก : ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

กิจกรรมย่อย ๑ : ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร

งบประมาณ ๑,๑๖๔,๑๐๐ บาท

วัตถุประสงค์และรายละเอียดโครงการ

จังหวัดยโสธร มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ การทำนา และเกษตรอื่นๆ โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่เกษตรกรเพาะปลูกมากที่สุดในจังหวัดยโสธร และข้าวหอมมะลียังเป็นที่รู้จักและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดยโสธร โดยเฉพาะ “ข้าวหอมมะลิลดภัยและข้าวหอมมะลินทรีย์” ประกอบกับ จังหวัดยโสธร ได้กำหนดวิสัยทัศน์จังหวัดยโสธร เป็น **ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน** จังหวัดยโสธรมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์วิถียโสธร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ โดยจังหวัดยโสธร เล็งเห็นถึงความจำเป็นของความร่วมมือใน ทุกภาคส่วนในการดำเนินการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ทั้งด้านพืช ผัก ปศุสัตว์และประมงโดยใช้หลักการตลาดนำการผลิตเพื่อให้เป็นจังหวัดต้นแบบการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ทำให้มีการทำเกษตรอินทรีย์ที่หลากหลายเพิ่มขึ้น นอกจากข้าวอินทรีย์แล้ว ยังมี พืช ผักอื่นๆ ปศุสัตว์และประมง ที่มุ่งพัฒนาให้เป็นอาหารปลอดภัยและเป็นเกษตรอินทรีย์ อีกหลากหลายผลิตภัณฑ์ ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมหลัก : ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรเพื่อพัฒนาระดับการแปรรูปสินค้าเกษตรอินทรีย์ และเกษตรปลอดภัยโดยนำเทคโนโลยีใหม่ๆ ที่จำเป็นมาถ่ายทอดให้กับผู้ประกอบการ กลุ่มเกษตรกร กลุ่มวิสาหกิจชุมชน หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกร ที่สนใจในการพัฒนาระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร ทั้งนี้เพื่อเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์โครงการมีรายละเอียดดังนี้

๑. เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม (SMEs) วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มเครือข่ายเกษตรอินทรีย์ ให้สามารถนำเอาเทคโนโลยีใหม่ ๆ มาพัฒนาแปรรูปผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์

๒. เพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์สินค้าแปรรูปให้มีมูลค่าเพิ่มขึ้น เป็นการสร้างรายได้ให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม(SMEs) วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร และกลุ่มเครือข่ายเกษตรอินทรีย์

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดยโสธร

ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจ้างเหมาบริการตามโครงการส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมย่อย ยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ กับ บริษัท บีเค สมาร์ท โซลูชั่น จำกัด สัญญาจ้างเลขที่ E๑/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑ มีนาคม ๒๕๖๖ เป็นเงิน ๘๙๙,๐๐๐ บาท (แปดแสนสามหมื่นเก้าพันบาทถ้วน) โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๑๐ กลุ่ม คือ

ที่	ชื่อกลุ่ม-ที่อยู่	ผลิตภัณฑ์เดิม	ผลิตภัณฑ์ใหม่ที่ได้รับ การพัฒนาพร้อม ฉลากและบรรจุภัณฑ์	หมายเหตุ
๑	กลุ่มวิสาหกิจข้าวอินทรีย์วิถี โนนบ้านใหม่ ๗๑ ม.๘ ต.คำไผ่ อ.ไทยเจริญ จ.ยโสธร	ข้าวหอมมะลิอินทรีย์ ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวมะลิ	ข้าวตั้งหน้าหมูหยอง พริกเผา	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๒	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนข้าวกล้อง ปลอดสารพิษบ้านท่าลาด ๑๘๓ ม.๙ ต.สร้างมิ่ง อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร	ข้าวเม่า ข้าวกล้อง ข้าวไรซ์เบอร์รี่	ข้าวเม่าพร้อมซง	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๓	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนโรงเรียน ชาวนาเกษตรอินทรีย์นาแปลง ใหญ่เหล่าน้อย ๗๐ ม.๘ ต.ค้อวัง อ.ค้อวัง จ.ยโสธร	ข้าวกล้อง ข้าวเหนียวดำ ข้าวขาวอินทรีย์	โจ๊กคัพ	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๔	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนผลิตข้าว อินทรีย์ตำบลสวาท ๑๗๘ ม.๓ ต.สวาท อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร	ข้าวเหนียวแดง ข้าวขาวมะลิ ข้าวไรซ์เบอร์รี่	เครื่องดื่มน้ำนมข้าว	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๕	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเศรษฐกิจ พอเพียงบ้านโนนสวาท ๘๘๗๕ ม.๒ ต.หนองเปิด อ.เมือง จ.ยโสธร	พริกขี้หนูลูกผสม	พริกทอด	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๖	กลุ่มอาชีพสตรีแสนศรี ๑๐๒ ม.๑๒ ต.กำแมด อ.กุดชุม จ.ยโสธร	ข้าวมะลิ ข้าวผงซงพร้อมดื่ม	วอฟเฟิลกรอบ	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๗	กลุ่มแม่บ้านเกษตรกรบ้านโนนยาง ๑๘๕ ม. ๑๗ ต.กำแมด อ.กุดชุม จ.ยโสธร	แหนหม ไส้กรอก ปลาร้าสมุนไพร	หมวยสมุนไพร	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๘	กลุ่มเกษตรแปรรูปบ้านสีสุก ๕๗ ม. ๕ ต.ตุ่มลาด อ.ทรายมูล จ.ยโสธร	ข้าวมะลิอินทรีย์ ข้าวกล้อง ข้าวแต่น	ชาข้าวผสม ใบหม่อน	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๙	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูป อาหารบ้านหนองแฝก ๑๕๘ ม.๔ ต.ตาตทอง อ.เมือง จ.ยโสธร	น้ำพริกสมุนไพร	น้ำพริกตาแดง แซลมอน	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลากและบรรจุ ภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น
๑๐	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเกษตร อินทรีย์กลุ่มอนุรักษ์ธรรมชาติ ศรีฐาน ๑๐๐ ม. ๑ ต.ศรีฐาน อ.ป่าดัว จ.ยโสธร	ข้าวกล้อง ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวหอมมะลิ	ลิปบาล์มข้าวหอมมะลิ	ผลิตภัณฑ์ต้นแบบ จำนวน ๑๐๐ ชิ้น ฉลาก และบรรจุภัณฑ์ จำนวน ๑,๐๐๐ ชิ้น

ภาพกิจกรรม/การดำเนินงานโครงการ

ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

ข้อเสนอแนะ/แนวทางในการพัฒนาการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

กิจกรรมย่อย ๒ : พัฒนาลากและบรรจุภัณฑ์

งบประมาณ ๔๘๘,๑๐๐ บาท

วัตถุประสงค์และรายละเอียดโครงการ

จังหวัดยโสธร มีประชากรส่วนใหญ่ประกอบอาชีพเกษตรกรรม คือ การทำนา และเกษตรอื่น ๆ โดยเฉพาะข้าวหอมมะลิ ซึ่งเป็นพืชเศรษฐกิจหลักที่เกษตรกรเพาะปลูกมากที่สุดในจังหวัดยโสธร และข้าวหอมมะลียังเป็นที่รู้จักและเป็นที่ต้องการของผู้บริโภคทั้งในประเทศและต่างประเทศ ซึ่งสามารถสร้างรายได้เข้าสู่จังหวัดยโสธร โดยเฉพาะ “ข้าวหอมมะลิลอดกัย และข้าวหอมมะลิอินทรีย์” ประกอบกับ จังหวัดยโสธร ได้กำหนดวิสัยทัศน์ จังหวัดยโสธรเป็น “ยโสธรเมืองเกษตรอินทรีย์ เมืองแห่งวิถีอีสาน” จังหวัดยโสธร ยังมีการแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อขับเคลื่อนเกษตรอินทรีย์วิถียโสธร ตั้งแต่ต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำโดยจังหวัดยโสธร เล็งเห็นถึงความจำเป็นของความร่วมมือในทุกภาคส่วนในการดำเนินการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ทั้งด้านพืช ผัก ปศุสัตว์ และประมง เพื่อให้เป็นจังหวัดต้นแบบการพัฒนาเกษตรอินทรีย์ ทำให้มีการทำเกษตรอินทรีย์ที่หลากหลายเพิ่มขึ้น นอกจากข้าวอินทรีย์แล้ว ยังมี พืช ผักอื่น ๆ ปศุสัตว์ และประมง ที่มุ่งพัฒนาให้เป็นอาหารปลอดภัย และเป็นเกษตรอินทรีย์อีกหลากหลายผลิตภัณฑ์ ซึ่งการพัฒนาสู่การจำหน่ายในตลาดระดับต่าง ๆ บางกลุ่มยังขาดการพัฒนาและบรรจุภัณฑ์ที่เหมาะสม ซึ่งบรรจุภัณฑ์มีความจำเป็นต่อการประชาสัมพันธ์สินค้าให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภค และยังช่วยในการเก็บรักษาคุณภาพ และสะดวกในการขนส่งสู่ตลาด ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธรจึงได้จัดทำโครงการส่งเสริมพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมหลัก : พัฒนาลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป เพื่อพัฒนาให้เกิดการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตรและเป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าเกษตรให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคอย่างแพร่หลายมากขึ้น ทั้งนี้ ยังเป็นการเพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน

วัตถุประสงค์โครงการมีรายละเอียดดังนี้

เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตร ให้มีการพัฒนาลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป และเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าเกษตร

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ กลุ่มวิสาหกิจชุมชน กลุ่มเกษตรกร หรือกลุ่มเครือข่ายเกษตรกรในพื้นที่จังหวัดยโสธร

ผลการดำเนินงาน

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการจ้างเหมาบริการตามโครงการการพัฒนาด้านเกษตร กิจกรรมหลัก ส่งเสริมและพัฒนาเพื่อยกระดับการแปรรูปสินค้าเกษตร กิจกรรมย่อย พัฒนาลากและบรรจุภัณฑ์สินค้าเกษตรแปรรูป กับ บริษัท ทรีพีเจ สเตนดาร์ด แอนด์ คอนซัลท์ จำกัด สัญญาเลขที่ ๖๒/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๐ เมษายน ๒๕๖๖ เป็นเงิน ๔๘๘,๐๐๐ บาท (สี่แสนแปดหมื่นแปดพันบาทถ้วน) โดยมีกลุ่มเป้าหมาย จำนวน ๑๐ กลุ่ม คือ

ที่	ชื่อกลุ่ม-ที่อยู่	ผลิตภัณฑ์	ฉลากและบรรจุภัณฑ์
๑	กลุ่มข้าวชุมชนบ้านโนนหนองผือ หมู่ ๒ ๑๒๗ ม.๒ ต.คำไผ่ อ.ไทยเจริญ จ. ยโสธร	ข้าวหอมมะลิ อินทรีย์ ข้าวมะลิ	ถุงข้าวสารพลาสติก LL พิมพ์ลาย ๓ สี (สีเหลือง ขาว เขียว) สำหรับบรรจุข้าวสาร ขนาด ๕ กิโลกรัม จำนวน ๓,๓๔๘ ใบ
๒	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนเพาะเลี้ยงปลา ตะเพียน๑๗๓ ม.๓ ต.สวาท อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร	ปลาตะเพียน ปลาดุก ปลาอบ ปลาแห้ง	ถุงซีลสุญญากาศลายฉลุ ขนาด ๒๕ x ๓๐ เซนติเมตร จำนวน ๓,๓๐๐ ใบ ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๓,๓๐๐ ชุด
๓	กลุ่มเกษตรอินทรีย์หินสัว ๙๓ ม.๖ ต.โคกสำราญ อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร	ข้าวกล้อง ข้าวขาวอินทรีย์	ถุงแก้วใส จำนวน ๖,๙๐๐ ใบ ถาดรองขนมด้านใน จำนวน ๓,๐๐๐ ชุด ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๓,๐๐๐ ชุด
๔	กลุ่มแปลงใหญ่ข้าวอินทรีย์ ม.๑ ๕๖ ม.๑ ต.นาแก อ.คำเขื่อนแก้ว จ. ยโสธร	ข้าวเหนียวแดง ข้าวขาวมะลิ	ถุงข้าวสารพลาสติก LL พิมพ์ลาย ๓ สี (สีฟ้า ขาว และเขียว) สำหรับบรรจุ ข้าวสาร ขนาด ๓ กิโลกรัม จำนวน ๖,๔๖๐ ใบ
๕	กลุ่มเกษตรอินทรีย์ค่าน้ำสร้าง ๖๗ ม.๕ ต.ค่าน้ำสร้าง อ.กุดชุม จ. ยโสธร	ข้าวกล้อง ข้าวมะลิ กข.๖	ถุงซีลสุญญากาศพร้อมฉลากสติ๊กเกอร์ สำหรับบรรจุข้าวสาร ขนาด ๑ kg จำนวน ๓,๐๐๐ ใบ พร้อมฉลาก สติ๊กเกอร์ จำนวน ๓,๐๐๐ ชุด
๖	กลุ่มข้าวหอมมะลิบ้านห้องพอก ๗๒ ม.๖ ต.น้ำคำใหญ่ อ.เมือง จ.ยโสธร	ข้าวหอมมะลิ อินทรีย์	ถุงซีลสุญญากาศพร้อมฉลากสติ๊กเกอร์ สำหรับบรรจุข้าวสาร ขนาด ๑ กิโลกรัม จำนวน ๓,๒๐๐ ใบ ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๓,๒๐๐ ชุด
๗	กลุ่มแปรรูปอาหารบ้านบึงแก ๓๘ ม.๙ ต.บึงแก อ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร	แหนมหมู แหนมวัว	ถุงแก้วใสพับข้าง หรือกล่องพลาสติกใส จำนวน ๗,๒๘๐ ใบ ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๔,๗๐๔ ชุด
๘	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มผลิตภัณฑ์จาก ถั่วลิสง ๒๗ ม.๓ ต.ม่วง อ.มหาชนะชัย จ.ยโสธร	ถั่วตัด ถั่วคั่วทราย ถั่วอบแห้ง	ซองด้านนอกเป็นซิปล็อก จำนวน ๑,๐๐๐ ใบ ซองกันต้งได้ ซิลปาก ขนาด ๑๔ x ๒๐ เซนติเมตร จำนวน ๖,๐๐๐ ซอง ฉลากสติ๊กเกอร์ จำนวน ๑,๓๒๐ ชุด
๙	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มแปรรูปข้าว เกษตรอินทรีย์๑๖๙ ม.๑๗ ต.กำแมด อ.กุดชุม จ.ยโสธร	ข้าวกล้อง ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวหอมมะลิ	ถุงพลาสติกพิมพ์ลายสำหรับบรรจุ ข้าวสารถุง ขนาดบรรจุ ๕ กิโลกรัม จำนวน ๓,๖๐๐ ใบ
๑๐	กลุ่มวิสาหกิจชุมชนแปรรูปหัตถกรรม แม่บ้านโคกเจริญ๒๓๘ ม.๘ ต.บุงคำ อ.เลิงนกทา จ.ยโสธร	ข้าวกล้อง ข้าวไรซ์เบอร์รี่ ข้าวหอมมะลิ	กล่องกระดาษอาร์ตการ์ดพิมพ์สี เคลือบมัน ไค้ทช่องทางด้านหน้า ติดพลาสติกใส สำหรับบรรจุข้าว ๑ กิโลกรัม จำนวน ๕๐๐ กล่อง

ภาพกิจกรรม/การดำเนินงานโครงการ

ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

ข้อเสนอแนะ/แนวทางในการพัฒนาการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

๒. โครงการ : การพัฒนาด้านการท่องเที่ยวและบริการ

กิจกรรมหลัก : ยกระดับผลิตภัณฑ์ชุมชน เพื่อการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

กิจกรรมย่อย ๑ : พัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ด้านทักษะการผลิต ให้มีคุณภาพมาตรฐาน (มผช.)

งบประมาณ : ๔๐๙,๓๐๐ บาท

วัตถุประสงค์และรายละเอียดของโครงการ

ปัจจุบันผู้ประกอบการภายในประเทศมีอยู่หลายระดับทั้งที่เป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงผู้ผลิตในชุมชน ผู้ประกอบการบางรายสามารถผลิตสินค้าที่มีมาตรฐานเพื่อส่งออกได้ แต่ยังมีผู้ประกอบการจำนวนมากที่เป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม และเป็นผู้ผลิตในชุมชนที่ต้องการการพัฒนาและการส่งเสริมเพื่อยกระดับผลิตภัณฑ์ให้เป็นที่ยอมรับกระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้มอบหมายให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นหน่วยงานในภูมิภาครับผิดชอบในการส่งเสริมพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชนให้ได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.) และจากการดำเนินงานที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่ามีผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิตชุมชนบางกลุ่มยังไม่สามารถพัฒนาผลิตภัณฑ์ให้มีคุณภาพมาตรฐานได้ จึงจำเป็นต้องหน่วยงานภาครัฐต้องเข้าไปพัฒนาให้ผู้ผลิตชุมชนสามารถผลิตสินค้าให้มีคุณภาพมาตรฐาน เป็นที่ต้องการของตลาดและเป็นการสร้างความเชื่อมั่นให้กับผู้บริโภค ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร จึงได้จัดทำโครงการยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ

กิจกรรมหลัก : พัฒนาผู้ประกอบการและวิสาหกิจชุมชนด้านทักษะการผลิตให้มีคุณภาพมาตรฐาน (มผช.) เพื่อพัฒนาทักษะการผลิตของผู้ผลิตสินค้าชุมชน ให้สามารถผลิตสินค้าได้อย่างมีคุณภาพมาตรฐาน เป็นที่ยอมรับของผู้บริโภคและสามารถสร้างความเชื่อมั่นในคุณภาพของสินค้าให้กับผู้บริโภค ตลอดจนเป็นแนวทางที่เชื่อมโยงผลิตภัณฑ์จากชุมชนสู่ตลาดทั้งในและต่างประเทศต่อไป

วัตถุประสงค์โครงการมีรายละเอียดดังนี้

๑. เพื่อพัฒนาผู้ผลิตชุมชนให้ผลิตผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพมาตรฐาน และได้รับการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

๒. เพื่อส่งเสริมด้านการตลาดโดยให้แสดงเครื่องหมายการรับรองมาตรฐานผลิตภัณฑ์ชุมชน (มผช.)

๓. เพื่อเพิ่มศักยภาพทางการแข่งขันของธุรกิจชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่จังหวัดยโสธร

จำนวน ๑๐ กลุ่ม (๒๕๐ ราย)

ผลการดำเนินงาน

สอจ.ยโสธร ได้ดำเนินงานตามโครงการดังกล่าว จำนวน ๒ กิจกรรม ดังต่อไปนี้

กิจกรรมที่ ๑ ดำเนินการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การตัดเย็บเสื้อผ้าและเครื่องแต่งกาย” จำนวน ๒ ครั้ง ดังนี้ ครั้งที่ ๑ ระหว่าง วันที่ ๙ – ๑๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ กลุ่มผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดยโสธร จำนวน ๕ กลุ่ม เป้าหมาย จำนวน ๑๒๕ ราย และครั้งที่ ๒ ระหว่างวันที่ ๑๖ – ๑๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๖ ณ กลุ่มผู้ประกอบการ/วิสาหกิจชุมชนในพื้นที่จังหวัดยโสธร จำนวน ๕ กลุ่ม เป้าหมาย จำนวน ๑๒๕ ราย รวมจำนวน ๑๐ กลุ่มๆ ละ ๒๕ ราย รวมผู้เข้าฝึกอบรมฯ ทั้งสิ้น ๒๕๐ ราย โดยใช้งบประมาณ เป็นเงิน ๓๘๐,๘๐๐ บาท (สามแสนแปดหมื่นแปดร้อยบาทถ้วน)

กิจกรรมที่ ๒ ดำเนินการจัดฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ เรื่อง “การพัฒนาผลิตภัณฑ์ และบรรจุภัณฑ์และการจัดหน้าร้านเพื่อเพิ่มยอดขาย” เพื่อพัฒนาผู้ประกอบการ และเสริมสร้างองค์ความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ และการจัดหน้าร้านเพื่อเพิ่มยอดขาย จำนวน ๑๐ กลุ่มๆ ละ ๕ ราย รวมผู้เข้าฝึกอบรมฯ ทั้งสิ้น ๕๐ ราย เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องมรกต โรงแรม เจ.พี. เอ็มเมอรัลด์ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร โดยใช้งบประมาณ ๒๘,๕๐๐ บาท (สองหมื่นแปดพันห้าร้อยบาทถ้วน)

ผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ที่เข้าร่วมโครงการฯ กิจกรรมที่ ๑ และ ๒ จำนวน ๑๐ กลุ่ม ดังนี้

๑.กลุ่มจันทร์ฉายผ้าไทย

ที่ตั้งกลุ่ม ๑๔๒ หมู่ ๕ ตำบลศรีแก้ว อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

๒.กลุ่มทอผ้าพื้นเมือง ผ้ามัดหมี่ หมู่ ๑๘

ที่ตั้งกลุ่ม ๘๘ หมู่ ๑๘ ตำบลห้องแซง อำเภอลำดวน จังหวัดสุรินทร์

๓.กลุ่มสตรีทอผ้าบ้านนาสะแบง หมู่ที่ ๖

ที่ตั้งกลุ่ม ๑๐๑ หมู่ ๖ ตำบลโนนเปือย อำเภอชุมพวง จังหวัดสุรินทร์

๔.กลุ่มสตรีทอผ้าบ้านกำแมด หมู่ที่ ๗

ที่ตั้งกลุ่ม ๑๓๔ หมู่ ๗ ตำบลกำแมด อำเภอชุมพวง จังหวัดสุรินทร์

๕.กลุ่มทอผ้าไหมมัดหมี่ผ้าฝ้าย แปรรูปแบบคำฝักเหนือ

ที่ตั้งกลุ่ม ๙๔ หมู่ ๔ บ้านคำฝักเหนือ ตำบลคำฝัก อำเภอไทยเจริญ จังหวัดสุรินทร์

๖.กลุ่มสตรีทอผ้าตำบลหนองเรือ

ที่ตั้งกลุ่ม ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลหนองเรือ

๗.กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านนาโพธิ์ หมู่ที่ ๓

ที่ตั้งกลุ่ม ๔๒ หมู่ ๓ ตำบลกุดกง อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดสุรินทร์

๘.กลุ่มสตรีทอผ้าไหมบ้านหัวเมือง หมู่ที่ ๘

ที่ตั้งกลุ่ม ๒๒ หมู่ ๘ ตำบลหัวเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดสุรินทร์

๙.กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมืองบ้านสร้างแป้น หมู่ที่ ๖

ที่ตั้งกลุ่ม ๒๕ หมู่ ๖ ตำบลสงยาง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดสุรินทร์

๑๐.กลุ่มสัมมาชีพสตรีทอผ้า

ที่ตั้งกลุ่ม ๑๐๒ หมู่ ๘ ตำบลฟ้าหวน อำเภอค้อวัง จังหวัดสุรินทร์

ภาพกิจกรรม

ภาพกิจกรรม

ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

ข้อเสนอแนะ/แนวทางในการพัฒนาการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

กิจกรรมย่อย ๒ พัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ชุมชน

งบประมาณ : ๕๐๘,๑๐๐ บาท

วัตถุประสงค์และรายละเอียดของโครงการ

ปัจจุบันผู้ประกอบการภายในประเทศมีอยู่หลายระดับทั้งที่เป็นผู้ประกอบการขนาดใหญ่ขนาดกลางและขนาดย่อม รวมถึงผู้ผลิตในชุมชน ผู้ประกอบการบางรายสามารถผลิตสินค้าที่มีมาตรฐานและมีตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย สามารถส่งออกได้โดยไม่ต้องพึ่งพาภาครัฐ แต่ยังมีผู้ประกอบการจำนวนมากที่เป็นผู้ประกอบการขนาดย่อม และเป็นผู้ผลิตในชุมชนที่ต้องการการพัฒนาและการส่งเสริมเพื่อยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการให้เป็นที่ยอมรับ กระทรวงอุตสาหกรรมจึงได้มอบหมายให้สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ซึ่งเป็นหน่วยงานในภูมิภาครับผิดชอบในการส่งเสริมพัฒนาผู้ประกอบการ และวิสาหกิจชุมชน ในการพัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ให้มีคุณภาพและมาตรฐานทั้งด้านการผลิตที่มีคุณภาพและการพัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ และจากการดำเนินงานที่ผ่านมาจะเห็นได้ว่ามีผู้ประกอบการซึ่งเป็นผู้ผลิตชุมชนบางกลุ่มที่มีการผลิตสินค้าจำหน่ายแต่ยังขาดการพัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย จึงจำเป็นที่หน่วยงานภาครัฐต้องเข้าไปพัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ให้ผู้ผลิตชุมชนเพื่อจะได้มีบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัย เหมาะสมกับตัวสินค้าและตรงตามความต้องการของตลาด ทั้งยังเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตภัณฑ์ชุมชน และเป็นการประชาสัมพันธ์สินค้าของจังหวัดยโสธร ให้เป็นที่รู้จักของผู้บริโภคอย่างแพร่หลายมากขึ้น ทั้งนี้ เพื่อ เพิ่มขีดความสามารถในการแข่งขันในตลาดได้อย่างยั่งยืน

ดังนั้น สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร จึงได้จัดทำ โครงการยกระดับมาตรฐานสินค้าและบริการ
กิจกรรมหลัก : พัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ชุมชน ขึ้น

วัตถุประสงค์โครงการมีรายละเอียดดังนี้

เพื่อเสริมสร้างขีดความสามารถในการแข่งขันให้กับผู้ประกอบการ วิสาหกิจชุมชน/หรือผู้ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชน ให้มีการพัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ที่ทันสมัยและเหมาะสมกับตัวสินค้าและเป็นการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับสินค้าชุมชนในจังหวัดยโสธร

กลุ่มเป้าหมาย

ผู้ประกอบการ และกลุ่มวิสาหกิจชุมชนที่ผลิตผลิตภัณฑ์ชุมชนในพื้นที่จังหวัดยโสธร

จำนวน ๑๐ กลุ่ม (๒๕๐ ราย)

ผลการดำเนินงาน

สอจ.ยโสธรได้ดำเนินการจัดจ้าง บริษัท ทรีพีเจ สแตนดาร์ด แอนด์ คอนซัลท์ จำกัด สัญญาจ้างเลขที่ ๕๗/๒๕๖๖ ลงวันที่ ๑๗ มีนาคม ๒๕๖๖ ดำเนินการพัฒนาตลาดและบรรจุภัณฑ์ผลิตภัณฑ์ชุมชน จำนวน ๑๐ กลุ่ม ๑๐ ผลิตภัณฑ์/แบบ และได้ดำเนินการส่งมอบบรรจุภัณฑ์ให้กับกลุ่มๆ ที่เข้าร่วมโครงการฯ จำนวน ๑๐ กลุ่ม เมื่อวันที่ ๑๖ พฤษภาคม ๒๕๖๖ ณ ห้องมรกต โรงแรม เจ.พี. เอ็มเมอรัลด์ อำเภอเมืองยโสธร จังหวัดยโสธร กลุ่มที่เข้าร่วมโครงการมีดังนี้

๑. กลุ่มจันทร์ฉายผ้าไทย

ที่ตั้งกลุ่ม ๑๔๒ หมู่ ๕ ตำบลศรีแก้ว อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร

ผลิตภัณฑ์ ผ้าขาวม้า, ผ้าพันคอ, ผ้าคลุมไหล่, เสื้อสำเร็จรูป

บรรจุภัณฑ์ใหม่ : กล่องกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบมัน OPP เกา พิมพ์ ๔ สี มีเชือกหูหิ้ว

๒. กลุ่มทอผ้าพื้นเมือง ผ้ามัดหมี่ หมู่ ๑๘

ที่ตั้งกลุ่ม ๘๘ หมู่ ๑๘ ตำบลห้องแซง อำเภอเลิงนกทา จังหวัดยโสธร

ผลิตภัณฑ์ ผ้ามัดหมี่, ผ้าพันคอ

บรรจุภัณฑ์ใหม่ : ถุงกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบมัน OPP เกา พิมพ์ ๔ สี มีเชือกหูหิ้ว

๓. กลุ่มสตรีทอผ้าบ้านนาสะแบง หมู่ที่ ๖
ที่ตั้งกลุ่ม ๑๐๑ หมู่ ๖ ตำบลโนนเปือย อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดยโสธร
ผลิตภัณฑ์ ผ้าทอ, เสื้อผ้าสำเร็จรูป, ผลิตภัณฑ์จากกก
บรรจุภัณฑ์ใหม่ : ถุงกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบมัน OPP เกา พิมพ์ ๔ สี มีเชือกหูหิ้ว
๔. กลุ่มสตรีทอผ้าบ้านกำเม็ด หมู่ที่ ๗
ที่ตั้งกลุ่ม ๑๓๔ หมู่ ๗ ตำบลกำเม็ด อำเภอเกษตรวิสัย จังหวัดยโสธร
ผลิตภัณฑ์ ผ้าขาวม้า, ผ้าพันคอ, ผ้าคลุมไหล่, ผ้ามัดหมี่, ผ้าสไบ
บรรจุภัณฑ์ใหม่ : กล่องกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบมัน OPP เกา พิมพ์ ๔ สี
๕. กลุ่มทอผ้าไหมมัดหมี่ผ้าฝ้ายแปรรูปบ้านคำไผ่เหนือ
ที่ตั้งกลุ่ม ๙๔ หมู่ ๔ บ้านคำไผ่เหนือ ตำบลคำไผ่ อำเภอไทยเจริญ จังหวัดยโสธร
ผลิตภัณฑ์ ผ้าไหมมัดหมี่, ผ้าฝ้ายแปรรูป, ผ้าขาวม้า, ผ้าพันคอ, ผ้าคลุมไหล่
บรรจุภัณฑ์ใหม่ : กล่องกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบมัน OPP เกา พิมพ์ ๔ สี มีเชือกหูหิ้ว
๖. กลุ่มสตรีทอผ้าตำบลหนองเรือ
ที่ตั้งกลุ่ม ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิตและส่งเสริมอาชีพผู้สูงอายุตำบลหนองเรือ
ผลิตภัณฑ์ ผ้าขาวม้า, ผ้าพันคอ, ผ้าคลุมไหล่, หมอน, กระเป๋า
บรรจุภัณฑ์ใหม่ : กล่องกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบมัน OPP เกา พิมพ์ ๔ สี มีเชือกหูหิ้ว
๗. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนกลุ่มส่งเสริมอาชีพบ้านนาโพธิ์ หมู่ที่ ๓
ที่ตั้งกลุ่ม ๔๒ หมู่ ๓ ตำบลกุดกุง อำเภอคำเขื่อนแก้ว จังหวัดยโสธร
ผลิตภัณฑ์ ผ้าทอลายขัด, ผ้ามัดหมี่, ผ้าคลุมไหล่, ผ้าสไบ, กระเป๋าผ้า
บรรจุภัณฑ์ใหม่ : กล่องกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบมัน OPP เกา พิมพ์ ๔ สี มีเชือกหูหิ้ว
๘. กลุ่มสตรีทอผ้าไหมบ้านหัวเมือง หมู่ที่ ๘
ที่ตั้งกลุ่ม ๒๒ หมู่ ๘ ตำบลหัวเมือง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร
ผลิตภัณฑ์ ผ้ามัดหมี่, ผ้าทอลายขัด, ผ้าขาวม้า, ผ้าพันคอ, ผ้าคลุมไหล่
บรรจุภัณฑ์ใหม่ : ถุงกระดาษคราบน้ำตาล พิมพ์ ๑ สี มีเชือกหูหิ้ว
๙. กลุ่มวิสาหกิจชุมชนทอผ้าพื้นเมืองบ้านสร้างแป้น หมู่ที่ ๖
ที่ตั้งกลุ่ม ๒๕ หมู่ ๖ ตำบลสงยาง อำเภอมหาชนะชัย จังหวัดยโสธร
ผลิตภัณฑ์ ผ้ามัดหมี่, ผ้าทอลายขัด, ผ้าพันคอ, ผ้าคลุมไหล่
บรรจุภัณฑ์ใหม่ : ถุงกระดาษอาร์ตการ์ด เคลือบมัน OPP เกา พิมพ์ ๔ สี มีเชือกหูหิ้ว
๑๐. กลุ่มสัมมาชีพสตรีทอผ้า
ที่ตั้งกลุ่ม ๑๐๒ หมู่ ๘ ตำบลฟ้าห่วน อำเภอค้อวัง จังหวัดยโสธร
ผลิตภัณฑ์ ผ้าสไบ, ผ้าขาวม้า, ผ้าพันคอ
บรรจุภัณฑ์ใหม่ : ถุงผ้าสปันด้าย

ภาพกิจกรรม

ปัญหา/อุปสรรคในการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

ข้อเสนอแนะ/แนวทางในการพัฒนาการดำเนินโครงการ

- ไม่มี

**๔.๔ ข้อมูลสรุปผลการดำเนินงานในปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖ ของ สอจ.ตามแผนยุทธศาสตร์
การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ประจำปีงบประมาณ พ.ศ. ๒๕๖๖**

สำนักงานอุตสาหกรรมจังหวัดยโสธร ได้ดำเนินการตามยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม เพื่อส่งเสริมและพัฒนาอุตสาหกรรมวิสาหกิจขนาดกลางและขนาดย่อม วิสาหกิจชุมชน และผู้ประกอบการ ในจังหวัด มีโครงการ/กิจกรรมตามที่กระทรวงอุตสาหกรรมกำหนดให้ดำเนินการในพื้นที่จังหวัดยโสธรปี ๒๕๖๖ ดังนี้

โครงการ/กิจกรรม	เป้าหมายทั้งปี	ผลการดำเนินงาน
๑. ค่าใช้จ่ายในการส่งเสริมและพัฒนาศักยภาพของอุตสาหกรรมในภูมิภาค (กตร.)		
๑.๑ ออกเยี่ยมพบปะผู้ประกอบการ เพื่อศึกษา สํารวจและวิเคราะห์ศักยภาพอุตสาหกรรม ๑๐๐ รายในจังหวัด	๑๐๐ ราย	๑๔๓ ราย
๑.๒ จัดฝึกอบรม/สัมมนาทางด้านวิชาการ กฎหมาย และศึกษาดูงาน	๑๐๐ ราย	๑๑๕ ราย
๑.๓ ให้คำปรึกษาแนะนำเบื้องต้นและเชิงลึกเฉพาะทาง	๒๒๐ ราย	๒๗๑ ราย
๑.๔ ให้บริการข้อมูลสารสนเทศอุตสาหกรรม แก่ผู้ประกอบการ และประชาชนในจังหวัด ในรูปแบบเอกสาร / Electronic File และ Website	๑๒๐ ราย	๑๒๐ ราย
๒. ค่าใช้จ่ายในการสร้างและพัฒนาเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีงแวดล้อม (กยผ.)		
๒.๑ ประชาสัมพันธ์โครงการ เชิญชวนสมาชิกใหม่เข้าร่วมโครงการ และสำรวจพื้นที่เป้าหมาย	๑ ราย	๑ ราย
๒.๒ จัดฝึกอบรม/บรรยายเพื่อเพิ่มองค์ความรู้ทางวิชาการด้านเครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีงแวดล้อม สู่การพัฒนาอุตสาหกรรม ๔.๐ ให้แก่สมาชิกเครือข่ายทั้งกลุ่มเดิมและกลุ่มที่จะสร้างขึ้นใหม่ หรือศึกษา ดูงานกลุ่มเครือข่ายอื่น	๒๐ ราย	๒๐ ราย
๒.๓ บริหารจัดการโครงการของ สอจ.ยโสธร	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๓. ค่าใช้จ่ายในการบริหารจัดการลุ่มน้ำและวางระบบธรรมาภิบาลสีงแวดล้อม (กยผ.)		
๓.๑ การดำเนินการจัดเก็บวิเคราะห์/ตรวจสอบคุณภาพน้ำบริเวณลุ่มน้ำสายหลัก ลำธาร คู คลอง หนอง และบึง ที่สำคัญในพื้นที่ ๗๖ จังหวัด และจัดเตรียมสารเคมีวัสดุสิ้นเปลือง เครื่องมือ ภาชนะ สำหรับการเก็บตัวอย่างน้ำ	๒ จุด	๒ จุด
๓.๒ จัดชี้แจง ทำความเข้าใจหลักธรรมาภิบาลสีงแวดล้อม	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๓.๓ จัดกิจกรรมร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ประชาชน เครือข่ายอุตสาหกรรมรักษาสีงแวดล้อม และสถานประกอบการอุตสาหกรรม ดำเนินการรณรงค์และส่งเสริมการใช้ระบบธรรมาภิบาลสีงแวดล้อมในสถานประกอบการ	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๓.๔ จัดกิจกรรมถ่ายทอดองค์ความรู้ระหว่างสถานประกอบการที่ดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลสีงแวดล้อมจนประสบผลสำเร็จเป็นพี่เลี้ยงให้กับผู้ประกอบการรายอื่นเพื่อขยายผลการดำเนินการตามหลักธรรมาภิบาลอย่างยั่งยืน พร้อมศึกษาดูงานสถานประกอบการพี่เลี้ยง	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง
๔.ค่าใช้จ่าย: ค่าใช้จ่ายในการแปรรูปสินค้าเกษตรอุตสาหกรรม ๑ จังหวัด ๑ ชุมชน (One Province One Agro-Industrial Community : OPOAI-C) (กตร.สปอ.)		
๔.๑ อบรมเพื่อเสริมสร้างความรู้ด้านการสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผลิตผลทางการเกษตร มาตรฐานผลิตภัณฑ์ การตลาด ทาง Online และ Offline รวมทั้ง การบริหารจัดการองค์กรสู่ความยั่งยืน	๑๐๐ ราย	๑๑๒ ราย
๔.๒ พัฒนาผลิตภัณฑ์และบรรจุภัณฑ์ต้นแบบ	๖ ผลิตภัณฑ์	๖ ผลิตภัณฑ์
๕. ค่าใช้จ่ายในการพัฒนาและผลักดันแผนยุทธศาสตร์กระทรวงอุตสาหกรรม พ.ศ. ๒๕๖๖-๒๕๗๐ สู่การปฏิบัติ (กยผ.)		
๕.๑ จัดประชุมจัดทำ/เผยแพร่แผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัดให้ผู้เกี่ยวข้องในพื้นที่จังหวัดทั้งภาครัฐ เอกชน และ ตัวแทนชุมชน เพื่อจัดทำแผนยุทธศาสตร์การพัฒนาอุตสาหกรรมจังหวัด	๑ ครั้ง	๑ ครั้ง

